

Sheridan College

SOURCE: Sheridan Institutional Repository

Books

Domestic Violence in Immigrant Communities

6-6-2021

Domestic Violence in Immigrant Communities: Case Studies (Punjabi)

Ferzana Chaze

Sheridan College, ferzana.chaze@sheridancollege.ca

Bethany Osborne

Sheridan College, bethany.osborne@sheridancollege.ca

Archana Medhekar

Archana Medhekar Professional Corporation

Purnima George

Ryerson University

Follow this and additional works at: https://source.sheridancollege.ca/dvic_book

Part of the [Domestic and Intimate Partner Violence Commons](#), [Law Commons](#), [Social Work Commons](#), and the [Women's Studies Commons](#)

Let us know how access to this document benefits you

SOURCE Citation

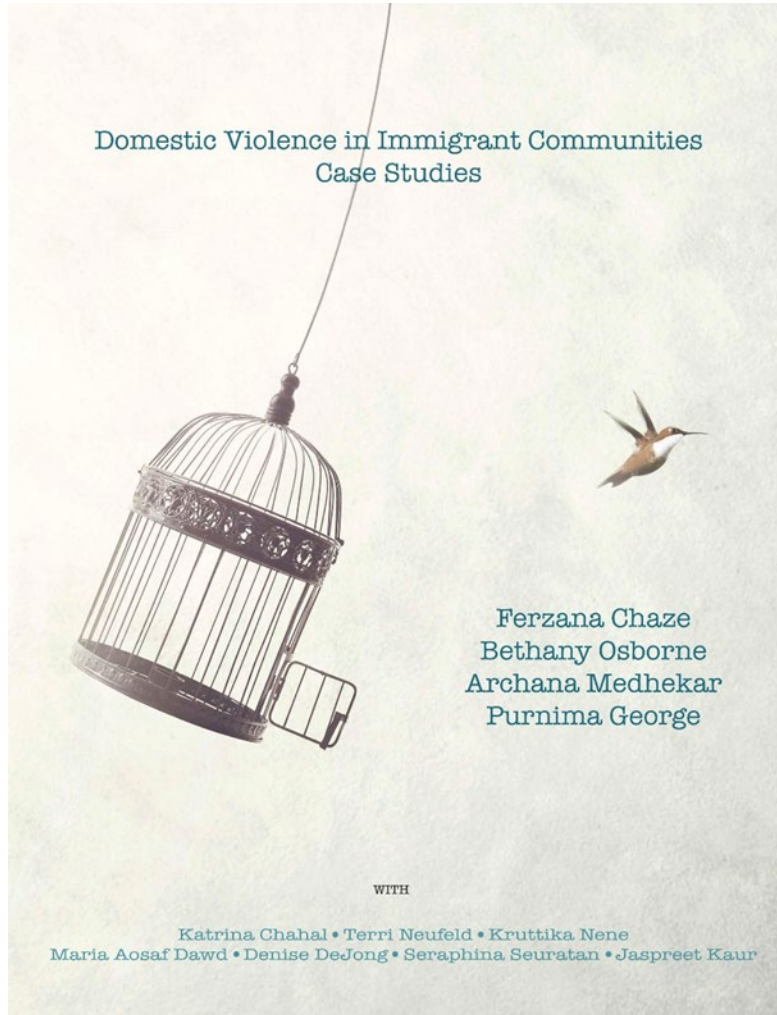
Chaze, Ferzana; Osborne, Bethany; Medhekar, Archana; and George, Purnima, "Domestic Violence in Immigrant Communities: Case Studies (Punjabi)" (2021). *Books*. 1.

https://source.sheridancollege.ca/dvic_book/1

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial-No Derivative Works 4.0 License](#). This Book is brought to you for free and open access by the Domestic Violence in Immigrant Communities at SOURCE: Sheridan Institutional Repository. It has been accepted for inclusion in Books by an authorized administrator of SOURCE: Sheridan Institutional Repository. For more information, please contact source@sheridancollege.ca.

ਪਰਵਾਸੀ ਸਮੁਦਾਵਾਂ 'ਚ ਘਰੇਲੂ ਹਿੰਸਾ : ਕੇਸ ਸਟੱਡੀ

ਪ੍ਰਵਾਸੀ ਭਾਈਚਾਰੇ ਵਿੱਚ ਘਰੇਲੂ ਹਿੰਸਾ: ਕੇਸ ਅਧਿਐਨ

ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ

ਅਸੀਂ ਇਸ ਪੁਸਤਿਕਾ ਦਾ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ੈਰੀਡਨ ਕਾਲਜ, ਸੋਸ਼ਲ ਸਰਵਿਸ ਵਰਕਰ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਯਤਨਾਂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਪੰਜਾਬੀ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਲਈ ਪਹੁੰਚਯੋਗ ਹੋ ਸਕੇ।

ਅਰਸ਼ਦੀਪ ਅਰਸ਼ਦੀਪ

ਭਵਜੋਤ ਕੌਰ

ਏਕਮ ਕੌਰ

ਹਰਸਿਮਰਨਬੀਰ ਕੌਰ

ਜਸਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ ਰੱਖੜਾ

ਪਰਵਾਜ ਸਿੰਘ

ਰਵਲੀਨ ਕੌਰ ਕਲੇਰ

ਸੁੱਧਤਾ ਲਈ ਅਨੁਵਾਦਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੋ ਲਖਵੀਰ ਸਿੰਘ, ਸਹਾਇਕ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਤੇ ਮੁਖੀ, ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਵਿਭਾਗ, ਦਸਮੇਸ਼ ਖਾਲਸਾ ਕਾਲਜ, ਮੁਕਤਸਰ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਡਾ. ਦੀਪਿਕਾ ਗੁਪਤਾ, ਨਿਆਂ, ਵਿਭਿੰਨਤਾ ਤੇ ਸੰਮਿਲਤ ਕੋਆਰਡੀਨੇਟਰ, ਸਮਾਜਿਕ ਯੋਜਨਾ ਕੌਂਸਲ ਆਫ ਪੀਲ, ਮਿਸੀਸਾਗਾ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ।

ਜਾਣ ਪਛਾਣ

ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿਚ ਪਰਵਾਸੀ ਭਾਈਚਾਰੇ ਵਿਚ ਘਰੇਲੂ ਹਿੰਸਾ: ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਡਾ. ਫਰਜ਼ਾਨਾ ਚੈਜ਼, ਡਾ. ਬੈਥਨੀ ਓਸਬਰਨ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅਰਚਨਾ ਮੇਧੇਕਰ ਅਤੇ ਡਾ. ਪੂਰਨੀਮਾ ਜਾਰਜ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਕੁਝ ਅੰਸ਼ ਹਨ। ਕਿਤਾਬ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਪਹੁੰਚਯੋਗ ਵਿਦਿਅਕ ਸਰੋਤ ਹੈ ਜੋ ਸਮਾਜਿਕ ਕਾਰਜਾਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਭਿਆਸਕਾਂ ਦੀ ਸਿਖਲਾਈ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿਚ ਅਨੁਵਾਦਿਤ ਕੇਸ ਅਧਿਐਨ ਪ੍ਰਵਾਸੀ ਔਰਤਾਂ ਦੀਆਂ ਅਸਲ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੈਨੇਡਾ ਵਿਚ ਘਰੇਲੂ ਹਿੰਸਾ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਕੇਸ ਅਰਚਨਾ ਮੇਧੇਕਰ ਲਾਅ ਦਫਤਰ ਦੁਆਰਾ ਬੰਦ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕੇਸ ਫਾਈਲਾਂ ਤੋਂ ਉੱਭਰ ਕੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਜਾਤੀਗਤ ਪਰਵਾਸੀ ਔਰਤਾਂ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੈਨੇਡਾ ਵਿੱਚ ਘਰੇਲੂ ਹਿੰਸਾ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਖੋਜ ਨੂੰ ਅੰਜ਼ਾਮ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਜੂਨ 2019 ਵਿਚ ਦੇਵੋਂ ਰੇਅਰਸਨ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਤੇ ਸ਼ੈਰਿਡਨ ਕਾਲਜ ਦੇ ਰਿਸਰਚ ਨੈਤਿਕਤਾ ਬੋਰਡ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਖੋਜ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲੇ ਪਿਛਲੇ ਦਸ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇਕ ਸਾਲ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ।

ਕੇਸ ਅਧਿਐਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਸੀਂ ਘਰੇਲੂ ਹਿੰਸਾ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਭਾਈਚਾਰਕ ਸਮੂਹਾਂ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਲਈ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਆਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਲਾਭਦਾਇਕ ਪਾਓਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਘਰੇਲੂ ਹਿੰਸਾ ਦੇ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਚ ਘਿਰੇ ਦੇਖਦੇ ਹੋ।

ਕੇਸ ਅਧਿਐਨ ਨੰਬਰ 1: ਰਮਨਦੀਪ ਅਤੇ ਅਮਨ

ਪ੍ਰੋਫਾਈਲ	ਔਰਤ	ਮਰਦ
ਨਾਮ	ਰਮਨਦੀਪ	ਅਮਨ
ਵਿਆਹ ਸਮੇਂ ਉਮਰ	22	24
ਉਮਰ*	39	41
ਦੇਸ਼ ਜਿੱਥੇ ਜਨਮ ਹੋਇਆ	ਭਾਰਤ	ਭਾਰਤ
ਧਰਮ	ਸਿੱਖ	ਸਿੱਖ
ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਬੋਲਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ	ਸੀਮਤ ਕੁਸ਼ਲਤਾ	ਸੀਮਤ ਕੁਸ਼ਲਤਾ
ਵਿੱਦਿਆ	ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ	ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਦੇਸ਼ ਬਦਲਣ ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਰੁਜ਼ਗਾਰ*	ਕਦੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ	ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਰੁਜ਼ਗਾਰ	ਪਾਰਟ ਟਾਈਮ ਸਕੂਲ ਬੱਸ ਡਰਾਈਵਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ	ਅਕਤੂਬਰ 1993 ਤੋਂ ਪੂਰੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕੰਮ ਕੀਤਾ
ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਵਾਸ ਕੀਤਾ	ਰਮਨਦੀਪ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਕੈਨੇਡਾ ਚਲੇ ਗਏ	ਪਰਿਵਾਰਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀ: ਰਮਨਦੀਪ ਨੇ ਸਪਾਂਸਲ ਸਪਾਂਸਰਸ਼ਿਪ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਮਨ ਨੂੰ ਸਪਾਂਸਰ ਕੀਤਾ
ਵਿਆਹ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ: 17 ਬੱਚੇ*: ਧੀ: ਗੁਨੀਤ (14 ਸਾਲ; ਵਿਵਹਾਰ ਦੀਆਂ ਚੁਣੌਤੀਆਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ) ਪੁੱਤਰ: ਨਵਦੀਪ (11 ਸਾਲ; ਏਡੀਐਚਡੀ (ਬਿਮਾਰੀ) ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਿਖਲਾਈ ਅਯੋਗਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ)		

* ਫੈਮਲੀ ਕੋਰਟ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਮੇਂ

ਪ੍ਰੀ-ਮਾਈਗ੍ਰੇਸ਼ਨ ਇਤਿਹਾਸ

ਵਿਆਹ ਦਾ ਸਮਾਰੋਹ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਹੋਇਆ, ਜਦੋਂ ਰਮਨਦੀਪ ਬਾਈ ਅਤੇ ਅਮਨ ਚੌਵੀ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਸਨ. ਜੇੜੇ ਨੇ ਕੈਨੇਡਾ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਸੀ ਅਤੇ ਰਮਨਦੀਪ ਨੇ ਅਮਨ ਨੂੰ ਸਪੈਸਲ ਸਪਾਂਸਰਸ਼ਿਪ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਤਹਿਤ ਪਰਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਸਪਾਂਸਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ ਅਮਨ ਕੈਨੇਡਾ ਆਇਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਰਵਾਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਪਿਛੋਕੜ ਉਪਲੱਬਧ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਆਹ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ.

ਕੈਨੇਡਾ ਵਿੱਚ ਬੰਦੋਬਸਤ

ਜਦੋਂ ਅਮਨ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਕੈਨੇਡਾ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਤਾਂ ਇਹ ਜੇੜਾ ਰਮਨਦੀਪ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲੇ ਘਰ ਲਈ ਬੱਚਤ ਕਰ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਉਹ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਰਮਨਦੀਪ ਲਈ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਅਮਨ ਨਾਲ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਪਹਿਲੇ ਹਫ਼ਤੇ ਤੋਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਦਿਨ ਵੇਲੇ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਰਮਨਦੀਪ ਅਤੇ ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਨੂੰ ਤੰਗ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸ਼ਰਾਬ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਕਹਿਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਅਮਨ ਨੂੰ ਕੈਨੇਡਾ ਪਹੁੰਚਣ ਤੇ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਕੰਮ ਮਿਲ ਗਿਆ। ਵਿਆਹ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ, ਰਮਨਦੀਪ ਨੇ ਘਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਕੰਮ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਕੁਝ ਮਹੀਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੁਰਘਟਨਾ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕੀ। ਅਮਨ ਨੇ ਰਮਨਦੀਪ 'ਤੇ ਵਿਆਹ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਪਰਿਵਾਰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਦਬਾਅ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਜ਼ਬਾਨੀ ਗਾਲਾਂ ਕੱਢੀਆਂ ਜਦੋਂ ਉਹ ਜਲਦੀ ਗਰਭਵਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕੀ। ਕੈਨੇਡਾ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਬਾਅਦ, ਅਮਨ ਨੂੰ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ ਅਤੇ ਡਰਾਈਵਿੰਗ ਲਈ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਲਈ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਅਮਨ ਦੀ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵਿਆਹ ਦੌਰਾਨ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਚਾਰ ਸਾਲ ਬਾਅਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਬੱਚੇ, ਇੱਕ ਧੀ ਦੇ ਜਨਮ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਅਤੇ ਜ਼ਬਾਨੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਸਰੀਰਕ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਹੋਇਆ। ਅਮਨ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਮਨਦੀਪ ਨੂੰ ਮਾਰਦਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪੀਂਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਬਦਸਲੂਕੀ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ, ਇਹ ਉਮੀਦ

ਕਰਦਿਆਂ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣਾ ਵਿਆਹ ਬਚਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜੇੜੇ ਨੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਰਮਨਦੀਪ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਆਰਥਿਕ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਇਕ ਮਾਮੂਲੀ ਜਿਹਾ ਘਰ ਖਰੀਦ ਲਿਆ। ਰਮਨਦੀਪ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਨਾਲ ਅਲੱਗ ਸੌਣ, ਬੇਸਮੈਂਟ ਵਿਚ ਰਹਿਣ, ਅਤੇ ਘਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਪਾਲਣ ਦੇ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਣ ਲੱਗ ਪਈ। ਉਸ ਨੂੰ ਸੈਕਸ ਲਈ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਇਸਦਾ ਪਾਲਣ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਸੀ ਤਾਂ ਅਮਨ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਰਦਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਸਦੀ ਧੀ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸੀ, ਰਮਨਦੀਪ ਦੁਬਾਰਾ ਗਰਭਵਤੀ ਹੋ ਗਈ। ਅਮਨ ਨੇ ਰਮਨਦੀਪ 'ਤੇ ਗਰਭਪਾਤ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਦਬਾਅ ਪਾਇਆ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਦਾ ਪੁੱਤਰ ਕਈ ਮੈਡੀਕਲ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਰਮਨਦੀਪ ਨੇ ਵੱਧ ਰਹੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਤੋਰਨ ਲਈ ਪੂਰਾ ਹਫਤਾ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ, ਵਿੱਤੀ ਸਰੋਤ ਬਰਾਬਰ ਸਾਂਝੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਲਈ ਰਮਨਦੀਪ ਬੱਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਵਧੇਰੇ ਖਰਚਿਆਂ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ, ਸਭ ਤੋਂ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੈਡੀਕਲ ਬਿਲ ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਮਨ ਨੇ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਜਾਇਦਾਦ ਰੱਖੀ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਭੈਣਾਂ-ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਭੇਜਦੇ ਸਨ।

ਘਰੇਲੂ ਹਿੰਸਾ

ਰਮਨਦੀਪ ਦੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਤੋਂ ਸਰੀਰਕ ਅਤੇ ਜਿਨਸੀ ਤੱਕ ਵਧਦਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਰਮਨਦੀਪ ਦਾ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਜਾਣਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਸਮਰਥਨ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਪਰਵਰਿਸ਼ ਕਰਨ ਵਿਚ ਆਪਣਾ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਤਾਕਤ ਖਰਚ ਕੀਤੀ। ਫਰਵਰੀ 2006 ਵਿਚ ਵਿਆਹ ਵਿਚ ਚੌਦਾਂ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਮਨ ਨੂੰ ਭਾਰੀ ਨਸ਼ਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਾਰ ਦੀਆਂ ਚਾਬੀਆਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਜਦੋਂ ਰਮਨਦੀਪ ਨੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਮਨ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਾਲਾਂ ਨਾਲ ਫੜ ਲਿਆ, ਧੱਕਾ ਦੇ ਕੇ ਜ਼ਮੀਨ ਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਕੁੱਟਿਆ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਇਸ ਹਮਲੇ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ। ਰਮਨਦੀਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਘਰ ਛੱਡ ਕੇ ਭੱਜ ਗਿਆ ਅਤੇ 911 ਨੰਬਰ ਲਾਇਆ ਗਿਆ। ਪੁਲਿਸ ਘਰ ਪਹੁੰਚੀ ਅਤੇ ਅਮਨ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਘਰ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਲਈ ਰਮਨਦੀਪ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ। ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਇਸ ਘਟਨਾ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ। ਰਮਨਦੀਪ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਆਹੁਤਾ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹੀ।

ਇਕ ਸਾਲ ਦੇ ਵੱਖ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੁਆਫੀ ਮੰਗਣ ਅਤੇ ਸਹਾਇਤਾ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਮਨ ਘਰ ਵਾਪਸ ਪਰਤ ਆਇਆ ਪਰ ਰਮਨਦੀਪ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਇਆ। ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਤੋਂ ਥੋੜੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਅਮਨ ਨੇ ਰਮਨਦੀਪ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਛੇ ਸਾਲ ਦੇ ਬੇਟੇ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਲਈ ਭੇਜਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਰਮਨਦੀਪ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਬੇਟੇ ਨੂੰ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਭਾਰਤ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ। ਜ਼ਬਾਨੀ ਅਤੇ ਸਰੀਰਕ ਸ਼ੋਸ਼ਣ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਗਈ, ਅਤੇ ਅਮਨ ਨੇ ਰੋਜ਼ ਸੈਕਸ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬੇਟਾ ਦੋ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਮਈ 2009 ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਕੈਨੇਡਾ ਆਇਆ ਸੀ।

ਦੋਨੋਂ ਬੱਚੇ, ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਹਿੰਸਾ ਵੇਖ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਡਰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਲੁੱਕ ਜਾਂਦੇ। ਮਈ 2009 ਵਿਚ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਇਕ ਵਾਰ ਹੋਰ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਵਾਰ ਕੋਈ ਚਾਰਜ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਸੀ.ਏ.ਐਸ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਸ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਸੰਬਰ 2009 ਵਿਚ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਮਨਦੀਪ ਜੋ ਹੁਣ 39 ਸਾਲਾਂ ਹੈ ਨੂੰ ਅਮਨ ਨੇ ਇਕ ਬੰਦ ਮੁੱਠੀ ਨਾਲ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਕੁੱਟਿਆ। ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ ਤਿਆਰ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਵਜੋਂ ਉਸਨੇ ਇਕ ਗੱਲੂ 'ਤੇ ਡੰਗ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ। ਬੱਚੇ ਮੌਜੂਦ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਾਂ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ 911 ਅਮਨ ਨੂੰ ਘਰ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਹਮਲੇ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ। ਉਸਨੂੰ ਅਪਰਾਧਕ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਦਸੰਬਰ 2010 ਤੋਂ ਰਮਨਦੀਪ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਮਨ ਨੂੰ ਗਿਰਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅਪ੍ਰੈਲ 2011 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦਿਆਂ, ਅਮਨ ਰਮਨਦੀਪ ਨੂੰ ਫੋਨ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਬੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਜ਼ਬਾਨੀ ਉਸ ਨਾਲ ਬਦਸਲੂਕੀ ਕਰਦਾ ਸੀ।

ਆਖਰੀ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਮਨਦੀਪ ਨੇ ਇਕ ਵਕੀਲ ਤੋਂ ਮੱਦਦ ਮੰਗੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਡਰ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਫੈਮਲੀ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਇੱਕ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਗੈਰ-ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਵੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਡਰ ਸੀ ਕਿ ਅਮਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੈਨੇਡਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਲਿਜਾਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇਗਾ। ਰਮਨਦੀਪ ਨੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਇਕੱਲੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕੀਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਲਗਭਗ

ਸਾਰੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਦੀ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਉਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਉਤਸ਼ਾਹਜਨਕ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਨਾਲ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿਚ ਨਾ ਪੀ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਿਗਰਟ ਪੀ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਫੈਡਰਲ ਚਾਈਲਡ ਸਪੋਰਟ ਦਿਸ਼ਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਮਨ ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਆਮਦਨ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਵੱਖ ਹੋਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਰਮਨਦੀਪ ਨੇ ਬੱਚੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ। ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ, ਅਮਨ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ (ਅਰਥਾਤ ਜਾਇਦਾਦ, ਆਰ.ਆਰ.ਐਸ.ਪੀ ਅਤੇ ਬੀਮਾ) ਬਾਰੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਰਮਨਦੀਪ ਵਿੱਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਰਜ਼ਾ ਲਿਆ ਸੀ। ਬੱਚਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਛੂਤ-ਭੜੱਕੇ ਝਗੜੇ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ, ਇੱਕ ਵਾਰ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪਵਾਦਾਂ ਕਾਰਨ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਸੀਏਐਸ ਦੁਆਰਾ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਉਸਨੂੰ ਰਮਨਦੀਪ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਲਈ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਮਤਾ

ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਰਮਨਦੀਪ ਨੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਇਕੱਲੇ ਹਿਰਾਸਤ ਹਾਸਲ ਕਰ ਲਈ ਅਤੇ ਅਮਨ ਨੂੰ ਬੱਚੇ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਸਮੁੰਦਰੀ ਜਹਾਜ਼ ਨੂੰ ਵੇਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਮਦਨੀ ਬਰਾਬਰ ਵੰਡ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਮਨ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਮਾਈ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਦੇ ਸਹਾਇਤਾ ਬਕਾਏ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕੀਤੀ। ਰਮਨਦੀਪ ਨੇ ਅਮਨ ਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸੀਮਤ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਿਆਂ ਪਿਤਾ-ਬੱਚੇ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਲਾਭਕਾਰੀ ਸੀ। ਅਮਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਵਿਹਾਰ ਸੰਬੰਧੀ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਕਾਰਨ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਪੁੱਤਰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਅਸਵੀਕਾਰਨ ਨਾਲ ਸਿੱਝਣ ਵਿਚ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਕੇਸ ਅਧਿਐਨ ਨੰਬਰ 2: ਸ਼ੋਵਾ ਅਤੇ ਅਨੰਤ

ਫਾਈਲ	ਔਰਤ	ਆਦਮੀ
ਨਾਮ	ਸ਼ੋਵਾ	ਅਨੰਤ
ਵਿਆਹ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਮਰ	23	25
ਉਮਰ *	38	40
ਉਦਗਮ ਦੇਸ਼	ਇੰਡੀਆ	ਇੰਡੀਆ
ਧਰਮ	ਹਿੰਦੂ	ਜੈਨ
ਸਿੱਖਿਆ	ਅੰਡਰਗ੍ਰੈਜੂਏਟ	ਅੰਡਰਗ੍ਰੈਜੂਏਟ
ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਯੋਗਤਾ	ਨਿਪੁੰਨ	ਨਿਪੁੰਨ
ਪਰਵਾਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰੁਜ਼ਗਾਰ	ਅੰਦਰੂਨੀ ਡਿਜ਼ਾਈਨਰ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਇਕ ਆਯਾਤ,	ਨਿਰਯਾਤ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ
ਰੁਜ਼ਗਾਰ *	ਵਾਪਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਚੂਨ	ਜੋਬ ਦਾ ਮਾਲਕ
ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਵਾਸ ਕੀਤਾ	ਅਸਥਾਈ ਵਰਕ ਪਰਮਿਟ (2007) 2009 ਵਿੱਚ ਸਟਾਰਟ-ਅਪ ਵੀਜ਼ਾ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਤਹਿਤ ਪੀ ਆਰ ਨੂੰ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ	ਅਸਥਾਈ ਵਰਕ ਪਰਮਿਟ (2007) ਸਾਲ 2009 ਵਿੱਚ ਸਟਾਰਟ-ਅਪ ਵੀਜ਼ਾ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਤਹਿਤ ਪੀ ਆਰ ਨੂੰ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।
ਇਮੀਗ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਥਿਤੀ *	ਸਥਾਈ ਨਿਵਾਸੀ (2009)	ਸਥਾਈ ਨਿਵਾਸੀ (2009)

ਵਿਆਹ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ: 15

ਬੱਚੇ *:

- ਪੁੱਤਰ: ਆਦਿੱਤਿਆ (13 ਸਾਲ ਪੁਰਾਣਾ, ਭਾਰਤੀ ਨਾਗਰਿਕ)
- ਪੁੱਤਰ: ਅਰਜੁਨ (7 ਸਾਲ, ਕੈਨੇਡੀਅਨ ਨਾਗਰਿਕ)

ਫੈਮਲੀ ਕੋਰਟ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਵੇਲੇ

ਪ੍ਰੀ-ਮਾਈਗ੍ਰੇਸ਼ਨ ਇਤਿਹਾਸ

ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ, ਸ਼ੇਵਾ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਹਵਾਈ ਅੱਡੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅੰਦਰੂਨੀ ਡਿਜ਼ਾਈਨਰ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਹੋਸਟੇਸ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਅਨੰਤ ਦਾ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਯਾਤ / ਨਿਰਯਾਤ ਕਾਰੋਬਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਕੈਨੇਡਾ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਹੋਇਆ। ਸ਼ੇਵਾ ਭਾਰਤ ਅਤੇ ਕੈਨੇਡਾ ਵਿੱਚ ਕਾਰੋਬਾਰ 'ਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਉਹ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਸ਼ੇਵਾ ਅਤੇ ਅਨੰਤ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਨੰਤ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ (16 ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਸਾਂਝੇ ਪਰਿਵਾਰ 'ਚ) ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਆਹ ਦੀਆਂ ਦੋ ਸ਼ਰਤਾਂ ਇਹ ਸਨ ਕਿ ਸ਼ੇਵਾ ਮਾਸ, ਪਿਆਜ਼ ਅਤੇ ਲਸਣ ਖਾਣਾ ਛੱਡ ਦੇਵੇਗੀ (ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੇ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਸੀ) ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਸੰਬੰਧ ਤੋੜ ਦੇਵੇਗੀ। ਅਨੰਤ ਜੈਨ ਧਰਮ ਦਾ ਕੱਟੜ ਪੈਰੋਕਾਰ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਸ਼ੇਵਾ ਨੇ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ ਤੇ ਮੀਟ ਖਾਣਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਪਰ ਅਨੰਤ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸ ਖੁਰਾਕ ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਬਣਾਈ ਰੱਖੀ।

ਸ਼ੇਵਾ ਅਤੇ ਅਨੰਤ ਦਾ ਵਿਆਹ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਅਸਥਿਰ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜੈਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਤੋਂ ਆਈ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਮੀਟ, ਪਿਆਜ਼ ਅਤੇ ਲਸਣ ਖਾਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਅਨੰਤ ਨੇ ਸ਼ੇਵਾ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਵਿਆਹ ਭੰਗ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਜੈਨ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾ ਸਕੇ। ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਆਹ ਵਾਲਾ ਘਰ ਛੱਡਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਘਰ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਸਥਾਰਿਤ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੇੜੇ ਨੇ ਸੁਲ੍ਹਾ ਕਰ ਲਈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਰੀਰਕ, ਭਾਵਨਾਤਮਕ, ਜੁਬਾਨੀ ਅਤੇ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ।

ਇਸ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ, ਸ਼ੇਵਾ ਨੂੰ ਪਤਾ ਚਲਿਆ ਕਿ ਉਹ ਗਰਭਵਤੀ ਹੈ। ਗਰਭ ਅਵਸਥਾ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਨੂੰ ਦੋ ਵਾਰ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ, ਅਨੰਤ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੁੱਟਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸੰਗਮਰਮਰ ਦੀ

ਫਰਸ 'ਤੇ ਸੈਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਦੂਜੀ ਵਾਰ, ਅਨੰਤ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬਾਥਟਬ ਵਿੱਚ ਧੱਕਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪੇਟ ਵਿੱਚ ਚੋਟ ਆਈ ਸੀ।

ਅਨੰਤ ਦਾ ਚਚੇਰਾ ਭਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਲੈ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਭਰੂਣ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਲਈ ਪੰਜ ਦਿਨ ਇੰਟੈਂਸਿਵ ਕੇਅਰ ਯੂਨਿਟ (ਆਈ.ਸੀ.ਯੂ.) ਵਿੱਚ ਰਹੀ। ਸ਼ੇਵਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਡਾਕਟਰ ਨੂੰ ਇਸ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਅਤੇ ਅਨੰਤ ਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹਿਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਸ਼ੇਵਾ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੇ ਅਨੰਤ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਵਿਹਾਰ ਬਾਰੇ ਗੱਲਬਾਤ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਨਿਰਾਦਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ।

ਸ਼ੇਵਾ ਨੇ 2002 ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ। ਹਸਪਤਾਲ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਡਰ ਸੀ ਕਿ ਅਨੰਤ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਅਗਵਾ ਕਰ ਲਵੇਗਾ। ਇਹ ਧਮਕੀ ਸਿੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਅਤੇ ਸ਼ੇਵਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬੇਟੇ ਦੇ ਮੁੱਢਲੇ ਸਾਲਾਂ 'ਚ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਯਾਤਰਾ ਕਰਦਿਆਂ ਅਨੰਤ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ। ਪੰਜ ਸਾਲ ਬਾਅਦ, ਸ਼ੇਵਾ ਅਤੇ ਅਨੰਤ 2007 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਵਰਕ ਵੀਜ਼ਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੈਨੇਡਾ ਚਲੇ ਗਏ ਅਤੇ ਦਸੰਬਰ 2009 ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਟਾਰਟ ਅਪ ਵੀਜ਼ਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਥਾਈ ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਸੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਆਪਣੇ ਇੰਪੋਰਟ / ਐਕਸਪੋਰਟ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਕੀਤਾ। ਸ਼ੇਵਾ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਈ।

ਕੈਨੇਡਾ ਵਿੱਚ ਬੰਦੋਬਸਤ

ਸ਼ੇਵਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਬਚਪਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪਰਿਵਾਰਕ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਘਰ ਸੁਧਾਰ ਰਿਟੇਲਰ ਲਈ ਪਾਰਟ-ਟਾਈਮ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇ ਅਜੇ ਤਕ ਸਥਿਰ ਆਮਦਨੀ / ਲਾਭ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਘਰੇਲੂ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਪਾਲਣ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਲਈ ਵੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ। ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਮੌਕੇ ਸ਼ੇਵਾ ਨੂੰ ਦੇਰ ਰਾਤ ਅਤੇ ਠੰਡ ਵਿੱਚ ਅੱਧੇ ਘੰਟੇ ਲਈ ਘਰ ਤੁਰਨਾ ਪਿਆ ਜਦੋਂ ਅਨੰਤ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਲੈਣਾ ਭੁੱਲ ਗਿਆ।

ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਉਸ ਦਾ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸੰਪਰਕ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਨੰਤ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਸੰਪਰਕ ਸੀਮਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਕੋਈ ਦੇਸਤ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਅਨੰਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਵਿਵਹਾਰ ਨਾਲ ਡਰਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਕੈਨੇਡਾ ਆਉਣ ਤੋਂ ਇਕ ਸਾਲ ਬਾਅਦ, ਸ਼ੇਵਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦੂਜੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ। ਜਨਮ ਮੁਸਕਲ ਸੀ, ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਸੀ-ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਜਣੇਪੇ। ਅਨੰਤ ਨੇ ਉਸਦੀ ਜਾਂ ਬੱਚੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੀ ਮਦਦ ਜਾਂ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ।

ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੇ ਅਨੰਤ ਦੇ ਸਾਰੇ ਧਿਆਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਜੋੜੇ ਨੇ 2009 ਵਿਚ ਇਸ ਦੇ ਵਿਸਥਾਰ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ। ਸ਼ੇਵਾ ਦੀ ਪ੍ਰਚੂਨ ਦੀ ਨੌਕਰੀ 'ਤੇ ਸਾਰੀ ਤਨਖਾਹ ਪਰਿਵਾਰਕ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਗਲੇ ਸਾਲ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਵਿਆਹੁਤਾ ਘਰ ਖਰੀਦ ਲਿਆ।

ਘਰੇਲੂ ਹਿੰਸਾ

ਅਨੰਤ ਆਪਣੇ ਵਿਆਹ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਹੀ ਬਦਸਲੂਕੀ ਕਰਦਾ ਆਇਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਸ਼ੇਵਾ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਵਿਆਹੁਤਾ ਸੰਬੰਧ ਹੋਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ। ਸ਼ੇਵਾ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਬੋਲਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਨੰਤ ਭਾਈਚਾਰੇ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਤਿਕਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਅਕਸ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਸਥਿਤੀ ਬਦਤਰ ਹੁੰਦੀ ਗਈ ਜਦੋਂ ਸ਼ੇਵਾ ਨੂੰ ਸਾਲ 2012 ਵਿਚ ਪੂਰੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕੰਮ ਵਿਚ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਨੰਤ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਵੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਜ਼ੀ ਹੋ ਗਈ ਜੋ ਤਰੱਕੀਆਂ ਲੈ ਕੇ ਆਉਣਗੀਆਂ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਅਨੰਤ ਨੇ ਹੋਰ ਵੀ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹੋ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕੰਮ 'ਤੇ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਕਈ ਵਾਰ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦਿੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਹਿਕਰਮੀਆਂ ਨੂੰ ਘਬਰਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿੱਤ, ਉਸਦੇ ਖਰਚਿਆਂ, ਨਿਵੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਕਾਰਡਾਂ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰਨ 'ਤੇ ਪੂਰਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਕਰ ਲਿਆ। ਅਨੰਤ ਦੀ ਭਾਰੀ ਨਿਗਰਾਨੀ, ਉਸ ਦੇ ਕੰਮ ਦਾ ਭਾਰੀ ਸਮਾਂ-ਸਾਰਣੀ (ਤਨਖਾਹਦਾਰ ਅਤੇ ਘਰੇਲੂ ਦੋਵਾਂ) ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਸ਼ੇਵਾ ਨੂੰ ਤਣਾਅ ਦਾ ਦੌਰਾ ਪਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਸਥਾਈ ਅਧਰੰਗ ਨਾਲ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ।

ਸ਼ੇਵਾ ਅਤੇ ਅਨੰਤ ਨੇ ਆਪਣਾ ਪਹਿਲਾ ਘਰ ਵੇਚਿਆ ਅਤੇ 2013 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਘਰ ਖਰੀਦਿਆ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਸਕੂਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਹਰਕਤ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ, ਅਨੰਤ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੱਡੇ ਬੇਟੇ ਨੂੰ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੁੱਟਿਆ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹਨ। ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਛੋਟੇ ਬੇਟੇ ਨੇ ਸਕੂਲ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸਕੂਲ ਨੇ ਸ਼ੇਵਾ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨਾ ਉਸ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ। ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਸੀਏਐਸ ਮੁਲਾਕਾਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਨੰਤ ਨੇ ਮੁੰਡਿਆਂ ਨਾਲ ਸਰੀਰਕ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਜ਼ਬਾਨੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬਦਸਲੂਕੀ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ। ਸੀਏਐਸ ਦੁਆਰਾ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਲਾਹ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁੰਡਿਆਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ ਗਈ।

2014 ਵਿੱਚ ਅਨੰਤ ਨੇ ਸ਼ੇਵਾ ਨਾਲ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁੱਟਮਾਰ ਕੀਤੀ ਇਸ ਕਰਕੇ ਉਹ 2 ਦਿਨ ਕੰਮ ਤੋਂ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਸ਼ਕਲ ਆਈ ਸੀ। ਲੜਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਨੀਵੀਂ-ਕੱਟੇ ਨੇਲਨ ਨਾਲ ਇੱਕ ਪਹਿਰਾਵੇ ਪਾਵੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਸਮਾਰੋਹ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਰੁਕਾਵਟ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕੁੱਟਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਅਲਮਾਰੀਆਂ ਦੇ ਦੁਕਾਨਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੇ ਉਸ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਪਾੜ ਦਿੱਤੇ ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਜੇ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਉਹ ਪਹਿਨਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਇਸ ਝਗੜੇ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੱਟ ਲੱਗੀ ਪਰ ਉਹ ਡਾਕਟਰ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਗਈ ਅਤੇ ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਪਸ ਕੰਮ 'ਤੇ ਚਲੀ ਗਈ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸਹਿ-ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਦਰਦ ਲੁਕਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਸਹਿ-ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਨੁੱਖੀ ਸਰੋਤ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ੱਕੀ ਹਿੰਸਾ ਦੀ ਖਬਰ ਦਿੱਤੀ। ਸ਼ੇਵਾ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਅਤੇ ਸਲਾਹ ਲਈ ਕੰਮ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਦੀ ਹੈਲਪਲਾਈਨ ਨੂੰ ਕਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਨਵੰਬਰ 2014 ਵਿੱਚ, ਅਨੰਤ ਨੇ ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਜਾਂ ਗਿਆਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ। ਅਗਲੇ ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਵਿੱਤੀ ਲਾਭ ਲਈ ਧੋਖਾਧੜੀ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ।

ਫਰਵਰੀ 2015 ਵਿੱਚ, ਇਸ ਜੇੜੀ ਵਿੱਚ ਹਿੰਸਕ ਬਹਿਸ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਅਨੰਤ ਨੇ ਸ਼ੇਵਾ ਨੂੰ ਘਰੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ। ਅਨੰਤ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਕਦੇ ਵਾਪਸ ਆਈ ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਉਹ ਕੰਬ ਗਈ, ਉਹ ਕੰਮ ਤੇ

ਗਈ ਅਤੇ ਦਿਨ ਭਰ ਅਨੰਤ ਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਾਰੇ ਫੋਨ ਕੀਤੇ। ਅਨੰਤ ਨੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਕਾਲਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰ ਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੇਸਤ ਨਾਲ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਮਿਲੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆਉਣਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਗਲੇ ਕੁਝ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਨੰਤ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਘਰ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਅਪ੍ਰੈਲ 2015 ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਓਵਰਡੋਜ਼ ਲੈ ਕੇ ਖੁਦ ਨੂੰ ਜਾਨੋ ਮਾਰਨ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ। ਉਸ ਸ਼ਾਮ ਉਹ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੌਰਾਨ ਅਨੰਤ ਨੇ ਉਸ 'ਤੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕੀਤੀ, ਇਕ ਚਾਕੂ ਕੱਢਿਆ ਅਤੇ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਘਬਰਾ ਕੇ ਸ਼ੇਵਾ ਨੇ 911 ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ। ਪੁਲਿਸ ਪਹੁੰਚੀ ਅਤੇ ਅਨੰਤ ਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਏ ਗਏ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਘਟਨਾ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੱਚੇ ਸਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਸ਼ੇਵਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸੇ ਰਾਤ ਲਈ ਲੈ ਗਈ। ਅਗਲੇ ਹੀ ਦਿਨ ਅਨੰਤ ਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਤੋਂ ਰਿਹਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੁੰਡਿਆਂ ਨੂੰ ਸਕੂਲੋਂ ਚੁੱਕ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਮੁੰਡੇ ਗੁਪਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚਣ ਲੱਗੇ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਛੋੜੇ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਅਨੰਤ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਾਂਝਾ ਬੈਂਕ ਖਾਤਾ ਖ਼ਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਸ਼ੇਵਾ ਨੂੰ ਤਾਲਾਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਸ਼ਾਦੀਸੁਦਾ ਘਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਵਾ ਦੇ ਬਗ਼ੈਰ ਢਾਂਚੇ ਦੀ ਘਾਟ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਲੜਕਾ, ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਬਾਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਅਕਸਰ ਆਪਣੇ ਛੋਟੇ ਭੈਣ-ਭਰਾ ਲਈ ਸਰੋਗੇਟ ਮਾਂ-ਪਿਓ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ; ਇਥੋਂ ਤਕ ਕਿ ਲੇੜ ਅਨੁਸਾਰ ਦਵਾਈ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰਨਾ।

ਸ਼ੇਵਾ ਅਤੇ ਅਨੰਤ ਨੇ ਪਾਲਣ ਪੋਸ਼ਣ ਦੇ ਗੈਰ ਰਸਮੀ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲਬਾਤ ਕੀਤੀ। ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਹੋਰ ਕਿਤੇ ਵੀ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ ਸ਼ੇਵਾ ਵਿਆਹ ਵਾਲੇ ਘਰ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਕਰਦੀ, ਜਾਗਦੀ ਅਤੇ ਮੁੰਡਿਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਨ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦੀ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਕੂਲ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦੀ, ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਖਾਣੇ ਬਣਾਉਣ, ਲਾਂਡਰੀ ਕਰਨ, ਘਰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਕੂਲ ਛੱਡਣ ਦੀ। ਕੁਝ ਸ਼ਾਮ ਉਹ ਮਿਲਣ ਆਉਂਦੀ, ਪਰ ਉਹ ਕਦੇ ਮੁੰਡਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਵੇਖ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜਾਂ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਸਕਦੀ ਸੀ।

ਮਤਾ

ਅਨੰਤ ਨੇ ਸ਼ੋਵਾ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ। ਸ਼ੋਵਾ ਨੇ ਇਕ ਵਕੀਲ ਤੋਂ ਮਦਦ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਅਤੇ ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਸਮੇਤ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਹਿਰਾਸਤ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਸ਼ੋਵਾ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੇ ਦਫਤਰ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਕੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਾਲ 2016 ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਮੁੱਢਲੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਨਾਲ ਸਾਂਝੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਵਿੱਤੀ ਸਮਝੌਤੇ ਰਾਹੀਂ ਹੱਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਅਨੰਤ ਅਤੇ ਸ਼ੋਵਾ ਦੋਵੇਂ ਨਵੇਂ ਸਹਿਭਾਗੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

ਕੇਸ ਅਧਿਐਨ ਨੰਬਰ 3: ਮੀਰਮਾ ਅਤੇ ਜੇਮਜ਼

ਪ੍ਰੋਫਾਈਲ	ਔਰਤ	ਆਦਮੀ
ਨਾਮ	ਮੀਰੋਬਾ	ਜੇਮਜ਼
ਵਿਆਹ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਮਰ	25	37
ਉਮਰ *	32	44
ਉਦਗਮ ਦੇਸ਼	ਯੂਗਾਂਡਾ	ਯੂਗਾਂਡਾ, ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਨੇਡਾ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ
ਧਰਮ	ਈਸਾਈ	ਈਸਾਈ
ਸਿੱਖਿਆ	ਹਾਈ ਸਕੂਲ	ਸਪਲਾਈ ਚੇਨ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਵਿੱਚ ਡਿਪਲੋਮਾ
ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਯੋਗਤਾ	ਨਿਪੁੰਨ	ਨਿਪੁੰਨ
ਪਰਵਾਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰੁਜ਼ਗਾਰ	ਵਿਦਿਆਰਥੀ	ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ
ਰੁਜ਼ਗਾਰ *	ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰ	ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਕਰਿਆਨੇ ਦੀ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰ ਵਜੋਂ ਪੂਰੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਨੌਕਰੀ
ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਵਾਸ ਕੀਤਾ	ਪਰਿਵਾਰਕ ਸਪਾਂਸਰਸ਼ਿਪ: ਜੇਮਜ਼ ਨੇ 2006 ਵਿੱਚ ਸਪੈਂਸਲ ਸਪਾਂਸਰਸ਼ਿਪ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੀਰੋਮਾਂਬਾ ਨੂੰ ਸਪਾਂਸਰ ਕੀਤਾ	ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ
ਇਮੀਗ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਥਿਤੀ *	ਸਥਾਈ ਨਿਵਾਸੀ / ਨਾਗਰਿਕ	ਸਥਾਈ ਨਿਵਾਸੀ / ਨਾਗਰਿਕ
<p>ਵਿਆਹ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ: 6</p> <p>ਬੱਚੇ *</p> <p>ਬੇਟੀ: ਡੈਮਬੇ (6 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ)</p> <p>ਪੁੱਤਰ: ਨੋਆ (3 ਸਾਲ)</p>		

* ਫੈਮਲੀ ਕੋਰਟ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਮੇਂ

ਪ੍ਰੀ-ਮਾਈਗ੍ਰੇਸ਼ਨ ਇਤਿਹਾਸ

ਮੀਰੋਬਾ ਯੁਗਾਂਡਾ ਵਿਚ ਰਹਿ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹ ਰਹੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਕ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰ ਦੁਆਰਾ, ਜੇਮਜ਼ ਨੂੰ ਮਿਲੀ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਜੇਮਜ਼ ਕੈਨੇਡਾ ਤੋਂ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ। ਮੀਰੋਬਾ ਅਤੇ ਜੇਮਜ਼ ਦਾ ਵਿਆਹ 10 ਜੂਨ, 2005 ਨੂੰ ਯੁਗਾਂਡਾ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ ਇਹ ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਵਿਆਹ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਮੀਰੋਬਾ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਜੇਮਜ਼ ਦਾ ਪਿਛਲੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਤੋਂ ਇੱਕ ਬੱਚਾ ਸੀ। ਜੇਮਜ਼ ਕੋਲ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਕਰਿਆਨੇ ਦੀ ਚੇਨ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰ ਵਜੋਂ ਚੰਗੀ-ਅਦਾਇਗੀ ਪੂਰਨ-ਸਮੇਂ ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੀਰੋਬਾ ਨੂੰ ਕੈਨੇਡਾ ਪਰਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਸਪਾਂਸਰ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਮਾਰਚ 2006 ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਨੌਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ ਪਹੁੰਚੀ ਸੀ। ਉਹ ਕੈਨੇਡਾ ਦੇ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਜੇਮਜ਼ ਦੇ ਤਿੰਨ ਬੈੱਡਰੂਮ ਵਾਲੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਚਲੀ ਗਈ।

ਕੈਨੇਡਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦਾ ਬੰਦੋਬਸਤ

ਕੈਨੇਡਾ ਵਿੱਚ ਉਤਰਨ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ, ਮੀਰੋਬਾ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੇਮਜ਼ ਦੇ ਦੇਸਤਾਂ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀ ਕਰਨ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਈ। ਉਹ ਕਲੱਬਾਂ ਵਿਚ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਦੇਸਤਾਂ ਨੂੰ ਘਰ ਲਿਆਉਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਦੇਰ ਰਾਤ ਤੱਕ ਜਾਂ ਫਿਰ ਸਵੇਰ ਤੱਕ ਪਾਰਟੀ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਕੁਝ ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ ਗਰਭਵਤੀ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਇਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦੀ ਲੜਕੀ ਹੋਈ। ਜਦੋਂ ਮੀਰੋਬਾ ਨੇ ਜੇਮਜ਼ ਨੂੰ ਜਣੇਪੇ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਪੈਸੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਗਰਭ ਅਵਸਥਾ ਦੌਰਾਨ ਖੁੱਲੇ ਜਿਪਰਾਂ ਅਤੇ ਬਟਨਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਨਿਯਮਤ ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਘਰੇਲੂ ਹਿੰਸਾ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਛੇ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਇਹ ਰਿਸ਼ਤਾ ਗਾਲਾਂ ਅਤੇ ਲੜਾਈ ਝਗੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਚੱਲਦਾ ਰਿਹਾ। ਆਪਣੀ ਬੇਟੀ ਦੇ ਜਨਮ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਜੇਮਜ਼ ਦੇਸਤਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਆਉਂਦਾ ਰਿਹਾ। ਇਕ ਤੋਂ ਵੱਧ

ਵਾਰ, ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਨੇ ਉੱਚੀ ਸੰਗੀਤ ਅਤੇ ਲੜਾਈ ਲੜਨ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਕੀਤੀ। ਪੁਲਿਸ ਕਦੇ ਵੀ ਜੇਮਜ਼ ਦੇ ਦੇਸਤਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਫੜ ਸਕੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਸੀ। ਵੀਕੈਡ ਤੇ, ਮੀਰੋਬਾ ਨੂੰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਬਾਅਦ ਘਰ ਦੀ ਸਫਾਈ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ। ਅਕਸਰ ਲੋਕ ਜੇਮਜ਼ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵੀ ਸਨ।

ਜਦੋਂ ਮੀਰੋਬਾ ਨੇ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਭੰਡਾਰ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟ-ਟਾਈਮ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਜੇਮਜ਼ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਧੀ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਕਸਰ ਅਣਗੌਲਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਦੇ ਘਰ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਜਾਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨਾਲ ਘਰ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦੇਣਾ। ਇਕ ਵਾਰ, ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਧੀ ਇਕ ਸਾਲ ਦੀ ਸੀ, ਮੀਰੋਬਾ ਘਰ ਆਈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਧੀ ਦੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਅਤੇ ਲੱਤਾਂ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁੱਜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਜਿਥੇ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਲਈ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਦਾਖਲ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇਮਜ਼ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹ ਮੀਰੋਬਾ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੀ। ਬੱਚੇ ਦੀ ਡਾਕਟਰੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਜੇਮਜ਼ ਨੇ ਕੰਮ ਤੋਂ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ ਜਦੋਂਕਿ ਮੀਰੋਬਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਧੀ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਲਈ ਦੋ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਲੈ ਲਈ ਸੀ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਿਹਤ ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਬੱਚੇ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਲਈ ਜੇਮਜ਼ ਦੇ ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਤੋਂ ਕੁਝ ਮਦਦ ਮਿਲੀ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਲੈਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਵਧੇਰੇ ਬੱਚੇ ਪੈਦਾ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਮੀਰੋਬਾ ਅਤੇ ਜੇਮਜ਼ ਨੇ ਜੇਮਜ਼ ਦੇ ਆਪਣੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਬਾਰੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਕੀਤੇ। ਜੇਮਜ਼ ਨੇ ਮੀਰੋਬਾ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਵਿਵਹਾਰ ਬਦਲਣ ਬਾਰੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰਾ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਮੀਰੋਬਾ ਆਪਣੇ ਬੇਟੇ ਦੇ ਜਨਮ ਲਈ ਗਰਭਵਤੀ ਹੋਈ, ਤਾਂ ਜੇਮਜ਼ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ। ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਇੱਕ ਔਰਤ ਨੂੰ ਘਰ ਲੈ ਆਇਆ ਅਤੇ ਮੀਰੋਬਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਪੀਂਦਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦੀ। ਮੀਰੋਬਾ ਨੇ ਜੇਮਜ਼ ਦੇ ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਅਤੇ ਜੇਮਜ਼ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ।

ਕੈਨੇਡਾ ਆਉਣ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਬਾਅਦ, ਮੀਰੋਬਾ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੀ ਇਕ ਔਰਤ ਦੇ ਅੰਤਮ ਸੰਸਕਾਰ ਲਈ ਗਈ ਜਿਸਦਾ ਉਸਦੇ ਸਾਬਕਾ ਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਘਰ ਪਰਤੀ, ਜੇਮਜ਼ ਦੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨੇ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਤੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਟੀ ਵੀ ਤੇ ਚੀਕ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜੇਮਜ਼ ਦੇ ਇਕ ਦੋਸਤ ਨੇ ਮੀਰੋਬਾ ਕੋਲ ਜਾ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਧਮਕਾਇਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕਤਲ ਹੋਈ ਔਰਤ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਬਕ ਸਿਖਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੀਰੋਬਾ ਡਰ ਗਈ ਅਤੇ ਜੇਮਜ਼ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਦੋਸਤ ਨੇ ਮੀਰੋਬਾ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਧਮਕਾਇਆ ਕਿ ਜੇਮਜ਼ ਉਸ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਪਰ ਉਹ ਹਰ ਦਿਨ ਘਰ ਆਉਣਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਜੇਮਜ਼ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਦੋਸਤਾਂ ਦੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਰਿਕਾਰਡ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਮੀਰੋਬਾ ਉਸਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਡਰਦੀ ਸੀ, ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਆਸ ਪਾਸ, ਜੇਮਜ਼ ਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਆਹ ਦਾ ਸਿਲਸਿਲਾ ਵੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਇਕ ਵਾਰ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰੇਮਿਕਾ ਨੂੰ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਇਕ ਯੂਗਾਂਡਾ ਦੇ ਸਮਾਰੋਹ ਵਿੱਚ ਲਿਆਇਆ ਅਤੇ ਮੀਰੋਬਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਬਹੁਤ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਹੋਈ |

ਜਦੋਂ ਮੀਰੋਬਾ ਦੇ ਬੇਟੇ ਦਾ ਜਨਮ ਦਸੰਬਰ 2009 ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੇਮਜ਼ ਨੇ ਮਦਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ, ਉਹ ਪਾਰਟੀ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਭਾਰੀ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਂਦਾ ਰਿਹਾ ਜਦਕਿ ਮੀਰੋਬਾ ਨੇ ਘਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕੀਤੀ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਵੀ ਤਾਂ ਉਹ ਗੈਰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋ ਕੇ ਕੀਤੀ। ਇਕ ਵਾਰ, ਉਹ ਬੀਅਰ ਪੀਂਦੇ ਸਮੇਂ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਪਾਰਕ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਿਆ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਦਾ ਟ੍ਰੈਲਰ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ।

ਜੇਮਜ਼ ਨੇ ਮੀਰੋਬਾ ਦੀ ਵਿੱਤੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਵੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਸਭ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਨਾ ਪਿਆ। ਉਸਨੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਆਰਥਿਕ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਪਰਸਨਲ ਸਪੋਰਟ ਵਰਕਰ (PSW) ਦਾ ਕੋਰਸ ਕਰਨ ਲਈ (ਇੱਕ ਮਿੱਤਰ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਤੋਂ) ਫੰਡ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ। ਜੇਮਜ਼ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਲਈ ਭੋਜਨ (ਡਾਇਪਰ ਅਤੇ ਡਾਇਪਰ ਲਈ ਪੈਸੇ ਨਹੀਂ) ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦਾ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸੀ।

2011 ਵਿੱਚ, ਮੀਰੋਬਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਸਹਾਇਤਾ ਵਰਕਰ ਵਜੋਂ ਪਾਰਟ-ਟਾਈਮ ਨੌਕਰੀ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਨੌਕਰੀ ਸ਼ਾਮ ਦੀ ਸ਼ਿਫਟ ਵਿਚ ਸੀ। ਜੇਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੀ ਨੌਕਰੀ ਵਿਚ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਨਾਈਟ ਸ਼ਿਫਟ ਅਤੇ ਵਰਕਿੰਗ ਡੇਅ ਸ਼ਿਫਟਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ। ਨੌਕਰੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਕ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਜੇਮਜ਼ ਵਾਪਸ ਨਾਈਟ ਸ਼ਿਫਟ ਤੇ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਉਹ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਨਾਲ ਛੱਡ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੀਰੋਬਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਤ 11:30 ਵਜੇ ਚੁੱਕ ਲੈਂਦੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਧੀ ' ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਕੂਲ ਦੌਰਾਨ ਹਮੇਸ਼ਾ ਥੱਕ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸੌ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। 2011 ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਛੇ ਸਾਲ ਬਾਅਦ, ਜੇਮਜ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰੇਮਿਕਾ ਉੱਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਸਮੇਂ, ਉਸਨੇ ਮੀਰੋਬਾ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਵੱਖ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਕਾਊਂਸਲਿੰਗ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖੇਗੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਜੇਮਜ਼ ਨੇ ਮੀਰੋਬਾ ਨੂੰ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਵਿਚ ਧੱਕ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਉਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਘਰ ਦੇ ਪੁਨਰ ਵਿੱਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਨ, ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਮੀਟਿੰਗ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਪਾਦਰੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੀਰੋਬਾ ਅਤੇ ਜੇਮਜ਼ ਦੇ ਵਿਛੋੜੇ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ। 2012 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ, ਮੀਰੋਬਾ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਇਕ ਪਨਾਹ ਤੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਚਲੇ ਗਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਿਵਾਰਕ ਘਰ ਤੋਂ ਮੁੜਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਮਜ਼ ਨੇ ਪੱਕੇ ਤੌਰ ਤੇ ਯੂਗਾਂਡਾ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਸੀ ਅਤੇ ਘਰ ਵੇਚਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੀਰੋਬਾ ਨੇ ਜੇਮਜ਼ ਨੂੰ ਇਸ ਹਰਕਤ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਫੋਨ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਫੋਨ ਆਇਆ ਜਿਸਨੇ ਪਨਾਹ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਕਿ ਮੀਰੋਬਾ ਉਥੇ ਰਹਿ ਰਹੀ ਸੀ। ਜੇਮਜ਼ ਨੇ ਮੀਰੋਬਾ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਲਾਪਤਾ ਹੋਣ ਦੀ ਖਬਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

ਮਤਾ

ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇਕ ਲੰਬੀ ਲੜਾਈ ਛੇ ਸਾਲ ਚੱਲੀ। ਜੇਮਜ਼ ਮੀਰੋਬਾ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਅੰਤਮ ਬੰਦੋਬਸਤ ਨੇ ਮੀਰੋਬਾ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਜੇਮਜ਼ ਕੋਲ ਬੱਚਿਆਂ ਤਕ ਪਹੁੰਚ ਸੀ। ਮੀਰੋਬਾ ਨੂੰ ਐਕਸੈਸ ਐਕਸਚੇਂਜਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਇੱਕ ਨਿਯੰਤਰਣ ਆਦੇਸ਼ ਮਿਲਿਆ। ਜੇਮਜ਼ ਦੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਵੰਡੀ

ਗਈ ਸੀ। ਵਿਆਹੁਤਾ ਘਰ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਮੀਰੋਬਾ ਨੇ ਉਸ ਘਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਮੀਰੋਬਾ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਕਿਫਾਇਤੀ ਮਕਾਨ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿਚ ਇਕ ਨਿੱਜੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਮਚਾਰੀ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਮੀਰੋਬਾ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਕਨੇਡਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਘਰ ਖਰੀਦਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਕੇਸ ਅਧਿਐਨ ਨੰਬਰ 4: ਸੇਨਾਲੀ ਅਤੇ ਰਵੀ

ਪ੍ਰੋਫਾਈਲ	ਔਰਤ	ਮਰਦ
ਵਿਆਹ ਸਮੇਂ ਉਮਰ	27	29
ਉਮਰ*	31	33
ਦੇਸ਼ ਜਿੱਥੇ ਜਨਮ ਹੋਇਆ	ਭਾਰਤ	ਭਾਰਤ
ਧਰਮ	ਹਿੰਦੂ	ਹਿੰਦੂ
ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਬੋਲਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ	ਨਿਪੁੰਨ	ਨਿਪੁੰਨ
ਵਿੱਦਿਆ	ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਐਮ ਅਤੇ ਐਮ ਬੀਏ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ	ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਦੇਸ਼ ਬਦਲਣ ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਰੁਜ਼ਗਾਰ*	ਮਨੁੱਖੀ ਸਰੋਤ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ	ਇਕ ਮੋਟਰ ਫ੍ਰੈਟ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਇਕੋ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਅਤੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰ
ਰੁਜ਼ਗਾਰ	18-03-2016 ਤੋਂ ਇੱਕ ਡਰੱਗ ਸਟੋਰ 'ਤੇ ਪਾਰਟ ਟਾਈਮ ਕੰਮ ਕਰਨਾ	ਇਕ ਮੋਟਰ ਫ੍ਰੈਟ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਇਕੋ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਅਤੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰ
ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਵਾਸ ਕੀਤਾ	ਪਰਿਵਾਰਕ ਕਲਾਸ, ਰਵੀ ਨੇ ਸਪਾਂਸਰ ਸਪਾਂਸਰਸ਼ਿਪ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ 2 ਸਾਲਾ ਕੰਡੀਸ਼ਨਲ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ (2015) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੇਨਾਲੀ ਨੂੰ ਸਪਾਂਸਰ ਕੀਤਾ	ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਵਿਆਹ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ: 4 ਬੱਚੇ: ਕੋਈ ਨਹੀਂ		

* ਫੈਮਲੀ ਕੋਰਟ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਮੇਂ

ਪ੍ਰੀ-ਮਾਈਗ੍ਰੇਸ਼ਨ ਇਤਿਹਾਸ

ਸੇਨਾਲੀ ਦੀ ਉਮਰ ਸਤਾਈ ਸਾਲ ਸੀ ਅਤੇ ਰਵੀ ਦੀ ਉਮਰ ਉੱਨਤੀ ਸਾਲ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਵਿਆਹੇ ਸਨ। ਵਿਆਹ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸੇਨਾਲੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ। ਰਵੀ, ਇੱਕ ਕੈਨੇਡੀਅਨ ਨਾਗਰਿਕ, ਓਨਟਾਰੀਓ ਦੇ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ

ਸੀ ਅਤੇ ਆਟੋਮੋਟਿਵ ਉਦਯੋਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫੁੱਲ-ਟਾਈਮ ਨੌਕਰੀ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਆਪਣੀ ਨੌਕਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਰਵੀ ਦਾ ਇੱਕ ਮੋਟਰ ਫਰੇਟ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਆਹ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਅਕਤੂਬਰ 2013 ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਦੋਵਾਂ ਲਈ ਪਹਿਲਾ ਵਿਆਹ ਸੀ। ਸੋਨਾਲੀ ਆਪਣੇ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੋ ਸਾਲ ਭਾਰਤ ਰਹਿੰਦੀ ਰਹੀ ਕਿਉਂਕਿ ਰਵੀ ਨੇ ਸਪੋਸਲ ਸਪਾਂਸਰਸ਼ਿਪ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਕੈਨੇਡਾ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਸੋਨਾਲੀ ਅਕਤੂਬਰ 2015 ਵਿੱਚ ਪੱਕੇ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਕੈਨੇਡਾ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਗਈ ਸੀ

ਕੈਨੇਡਾ ਵਿੱਚ ਬੰਦੋਬਸਤ

ਸੋਨਾਲੀ ਦੇ ਕੈਨੇਡਾ ਪਹੁੰਚਣ ਤੇ, ਉਹ ਰਵੀ, ਉਸਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਦੋ ਭੈਣਾਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਰਵੀ, ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਭੈਣਾਂ ਦੀ ਸਹਿ-ਮਲਕੀਅਤ ਸੀ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਰਵੀ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਸੋਨਾਲੀ ਪ੍ਰਤੀ ਜ਼ਬਾਨੀ ਰੂਪ ਵੱਲੋਂ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਗੱਲਾਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਸਦੀ ਸੱਸ ਉਸ ਜੇੜੇ 'ਚ ਅਣਉਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਖਲ ਦਿੰਦੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿੱਜਤਾ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਸੱਸ ਅਕਸਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੌਣ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸੌਣ ਲਈ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੀ। ਇਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਇਕੱਠੇ ਨਹਾ ਰਹੇ ਸਨ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਬਿਨਾਂ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੜਕਾਏ ਗੁਸਲਖਾਨੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਕੀਤਾ।

ਘਰੇਲੂ ਹਿੰਸਾ

ਸੋਨਾਲੀ ਨੂੰ ਰਵੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਹੁਰਿਆਂ ਦੋਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਹਿੰਸਾ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ। ਉਸਦੀ ਸੱਸ ਉਸਦਾ ਸਰੀਰਕ ਅਤੇ ਜ਼ਬਾਨੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਇਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਸੋਨਾਲੀ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨਾਲ, ਜੋ ਕਿ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਉਸ ਨਾਲ ਫੋਨ ਉੱਤੇ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਸੱਸ ਇਕ ਹੋਰ ਲਾਈਨ 'ਤੇ ਗੱਲਬਾਤ ਨੂੰ ਸੁਣ ਰਹੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਸੋਨਾਲੀ ਨੇ ਉਸ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਸੱਸ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਸੋਨਾਲੀ ਨੂੰ ਥੱਪੜ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਰੋਣ ਲੱਗੀ ਅਤੇ ਰਵੀ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਨੌਕਰੀ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਬੁਲਾਇਆ ਅਤੇ ਉਹ ਘਰ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਆਪਣੇ ਦਫ਼ਤਰ ਲੈ ਗਿਆ।

ਇਸ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸੋਨਾਲੀ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਰਵੀ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਦਫਤਰ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸੱਸ ਨਾਲ ਇਕੱਲੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਆਖਰਕਾਰ ਸੱਸ ਅਤੇ ਭੈਣਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਬੋਲਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਇੱਕ ਦਿਨ ਸਰਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਸੋਨਾਲੀ ਰਵੀ ਦੇ ਨਾਲ ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਬਹਿਸ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ, ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਸਟੀਰਿੰਗ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਿਆ ਅਤੇ ਚੀਕਿਆ। ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਗੱਡੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸੜਕ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਸੋਨਾਲੀ ਨੇ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਜਾ ਰਹੇ ਜੇੜੇ ਨੂੰ ਮਦਦ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਜੇੜਾ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਥਾਣੇ ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਪੁਲਿਸ ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਸੋਨਾਲੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਘਰ ਲੈ ਗਈ। ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਸੱਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਸੋਨਾਲੀ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਸੋਨਾਲੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਨਾਹ ਵਿਚ ਲਿਜਾਣ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਦਿੱਤਾ। ਸੋਨਾਲੀ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਤੋਂ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਰਵੀ ਦੇ ਦਫਤਰ ਜਾਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਆਖਰਕਾਰ ਘਰ ਵਾਪਸ ਚਲੀ ਗਈ।

ਤਣਾਅ ਲਗਾਤਾਰ ਵਧਦਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸੋਨਾਲੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸੱਸ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਘਟਨਾ ਹੋਈ ਸੀ। ਸੋਨਾਲੀ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਘਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਗਈ ਤਾਂ ਸੱਸ ਦੁਆਰਾ ਨੇ ਘਰ ਨੂੰ ਤਾਲਾ ਲਗਾ ਦਿੱਤਾ। ਸੋਨਾਲੀ ਅਤੇ ਰਵੀ ਨੇ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਘਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਰਵੀ ਦੇ ਮਾਲਕ ਤੋਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਤਿੰਨ ਰਾਤਾਂ ਰਵੀ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿਚ ਰਹੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੱਪੜੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਦਲੇ ਅਤੇ ਸਥਾਨਕ ਮੰਦਰ ਵਿਚ ਖਾਣਾ ਖਾਧਾ। ਆਖਰਕਾਰ, ਰਵੀ ਦਾ ਬੌਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਲੈ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ। ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ, ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ। ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਸਰਦੀਆਂ (ਮਾਰਚ, 2016) ਵਿੱਚ ਸੋਨਾਲੀ ਅਤੇ ਰਵੀ ਇੱਕ ਸੰਮੇਲਨ ਵਿਚ ਚਲੇ ਗਏ ਜਿਸਦੀ ਉਸ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਸੀ, ਇਹ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇੜਾ ਖਰੀਦਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਆਮਦਨੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸੋਨਾਲੀ ਨੇ ਇਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਡਰੱਗ ਸਟੋਰ ਚੇਨ ਵਿਚ ਪਾਰਟ-ਟਾਈਮ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਰਵੀ ਤੋਂ ਕਦੇ ਪੈਸੇ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇ। ਰਵੀ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੰਡੇ(ਘਰ) ਲਈ ਸਾਰੀਆਂ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ (ਬਿਸਤਰੇ, ਚਟਾਈ, ਟੀ.ਵੀ, ਆਦਿ) ਖਰੀਦੇ। ਸੋਨਾਲੀ ਅਤਿਅੰਤ ਸੀਮਤ ਪੈਸੇ ਲੈ ਕੇ ਕਨੈਡਾ ਆਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਕ ਵਾਰ ਖਰਚ ਹੋ ਜਾਣ 'ਤੇ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਪੈਸੇ ਭੇਜਦੀ ਸੀ। ਸੋਨਾਲੀ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਰਿਆਨੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮੋਬਾਈਲ ਫੋਨ ਦੇ ਬਿੱਲਾਂ ਲਈ ਜਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ।

ਸੋਨਾਲੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਜੁਬਾਨੀ, ਸਰੀਰਕ, ਵਿੱਤੀ ਅਤੇ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਸਹਿਣਾ ਪਿਆ। ਉਸ ਦੀ ਮਨੋਦਸ਼ਾ ਵਿਚ ਤੀਬਰਤਾ ਆ ਗਈ ਸੀ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਗੁੱਸੇ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਸੋਨਾਲੀ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਂਦਾ ਅਤੇ ਅਕਸਰ ਅਜੀਬ ਵਿਵਹਾਰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ। ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਉਹ ਸੋਨਾਲੀ ਨੂੰ ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਲੈ ਗਿਆ, ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਅਣਜਾਣ ਸਥਾਨ ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਲਾਪਤਾ ਹੋਣ ਦੀ ਖਬਰ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ਕਈ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਰਵੀ ਨੇ ਸੋਨਾਲੀ 'ਤੇ ਸਰੀਰਕ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ। ਸਾਲ 2016 ਦੀ ਬਸੰਤ ਵਿਚ, ਇਕ ਹਮਲੇ ਦੇ ਬਾਅਦ ਉਸਦੀ ਬਾਂਹ 'ਤੇ ਜ਼ਖਮ ਹੋਏ, ਸੋਨਾਲੀ ਇਲਾਜ ਲਈ ਗਈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਡਾਕਟਰ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨਾਲ ਬਦਸਲੂਕੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦੀ ਖਬਰ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਨਾਹ ਲਈ ਜਾਵੇ ਪਰ ਉਸਨੇ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਬੀਤਿਆ ਅਤੇ ਇਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਰਵੀ ਨੇ ਉਸ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਬਾਂਹ 'ਤੇ ਲਹੂ ਵਗਣ ਲੱਗਾ। ਉਹ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਹਸਪਤਾਲ ਦੇ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸੋਨਾਲੀ ਨੂੰ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਡਾਕਟਰਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸੇ ਕਿ ਉਸਨੇ ਭਾਂਡੇ ਧੋਣ ਵੇਲੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੱਟ ਲਿਆ। ਉਸ ਨੂੰ ਜ਼ਖਮ ਲਈ ਟਾਂਕੇ ਵੀ ਚਾਹੀਦੇ ਸਨ।

ਰਵੀ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਗ਼ਲਤ ਸੀ, ਉਹ ਅਕਸਰ ਉਸ ਨਾਲ ਦੁਖਦਾਈ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਮਾਫੀ ਮੰਗਦਾ ਸੀ। ਸ਼ਾਪਿੰਗ ਮਾਲ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਦੌਰਾਨ, ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਥੇ ਹੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਨੇੜਲੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਆਇਆ ਕਿ ਸੋਨਾਲੀ ਮਾਨਸਿਕ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਅਸਥਿਰ ਹੈ ਅਤੇ ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੇ ਦੁਖੜੇ ਸਵੈ-ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਏ ਸਨ। ਸੋਨਾਲੀ ਨੇ ਖੁਦ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਕੀਤਾ। ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਸੋਨਾਲੀ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਦੇਸ਼ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਨਹੀਂ"। ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਸੋਨਾਲੀ ਨੂੰ ਘਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ।

ਜਨਵਰੀ 2017 ਵਿੱਚ ਇਹ ਜੇੜਾ ਇੱਕ ਵਿਆਹ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਭਾਰਤ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਆਹ ਵੇਲੇ ਰਵੀ ਬਹੁਤ ਸ਼ਰਾਬੀ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਸੋਨਾਲੀ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਕੀਤਾ। ਕਿਸੇ ਗੁਆਂਢੀ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਦੌਰੇ 'ਤੇ ਜਾਂਦੇ ਸਮੇਂ, ਰਵੀ ਗੁੱਸੇ 'ਚ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਸੋਨਾਲੀ ਤੋਂ ਉਸ ਦਾ ਪਾਸਪੋਰਟ ਮੰਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਘਰ ਕੈਨੇਡਾ ਵਾਪਸ ਨਾ ਆਵੇ। ਫਿਰ ਉਹ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਰਹਿ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸੋਨਾਲੀ ਉਸ ਦੇ ਗੰਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਡਰ ਰਹੀ ਸੀ।

ਕੈਨੇਡਾ ਪਰਤਣ ਤੇ ਰਵੀ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਜਲਦੀ ਹੀ ਬਾਅਦ ਵਿਚ, ਉਸਨੇ ਸੋਨਾਲੀ ਉੱਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਪਰ ਇਸ ਵਾਰ ਉਸਨੇ 911 ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ। ਰਵੀ 'ਤੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਤੌਰ' ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਤਿੰਨ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ। ਉਸਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਸੋਨਾਲੀ ਨਾਲ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਸੰਪਰਕ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰ ਆਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਦੀ ਸੱਸ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕਰਨ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਮੇਲ ਮਿਲਾਪ ਕਰਨ। ਰਵੀ ਮਈ 2018 ਵਿਚ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਕੋਰਟ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਮੰਨਿਆ ਸੀ। ਸੋਨਾਲੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਡਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਸੋਨਾਲੀ ਨੂੰ ਚਿੰਤਾ

ਹੋਣ ਲੱਗ ਪਈ, ਨਿਰੰਤਰ ਤਣਾਅ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੀ, ਅਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੁੰਦੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਰਿਸ਼ਤੇ ਬਣਾਉਣ ਵਿਚ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਆਉਂਦੀ ਅਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ ਔਖਾ ਲੱਗਦਾ। ਉਹ ਸਿਰ ਦਰਦ ਤੋਂ ਵੀ ਪੀੜਤ ਹੁੰਦੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪੈਂਦਾ ਸੀ।

ਵੱਖ ਹੋਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ, ਰਵੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਵਿੱਤੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਸਵੈ-ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ(ਖੁਦ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ) ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਆਮਦਨੀ ਨੂੰ ਵਿਵਾਹਿਤ ਸਮਰਥਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਗਿਣਿਆ ਜਾਵੇ। ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸਨੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਰਜ਼ ਲਏ ਸਨ ਜੋ ਉਹ ਮੋੜਨ ਵਿਚ ਅਸਮੱਰਥ ਸੀ। ਜਨਵਰੀ, 2013 ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਉਪਭੋਗਤਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਆਹ ਦੌਰਾਨ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸੋਨਾਲੀ ਨੂੰ ਵੱਖ ਹੋਣ ਸਮੇਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਤੀ ਮੁੱਦਿਆਂ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗਾ।

ਮਤਾ

ਕੰਡੋਮੀਨੀਅਮ (ਘਰ) ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਅਤੇ ਟੈਕਸਾਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੋਨਾਲੀ ਨੂੰ ਇਕਮੁਸ਼ਤ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਕਾਫ਼ੀ ਵਿੱਤੀ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਅਤੇ ਫੈਮਲੀ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਸੋਨਾਲੀ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੋ ਗਈ। ਆਖਰਕਾਰ ਰਵੀ ਅਤੇ ਸੋਨਾਲੀ ਦਾ ਤਲਾਕ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਹ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨੈਕਰੀਆਂ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੈ-ਨਿਰਭਰ ਹੈ। ਉਹ ਇਕ ਕੰਡੋਮੀਨੀਅਮ (ਘਰ) ਦੀ ਮਾਲਕ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਖਰੀਦਿਆ।

ਕੇਸ ਅਧਿਐਨ ਨੰਬਰ 5: ਗਗਨਦੀਪ ਅਤੇ ਕੁਲਦੀਪ

ਪ੍ਰੋਫਾਈਲ	ਔਰਤ	ਆਦਮੀ
ਨਾਮ	ਗਗਨਦੀਪ	ਕੁਲਦੀਪ
ਵਿਆਹ ਦੇ ਸਮੇ ਦੀ ਉਮਰ	25	35
ਉਮਰ *	27	37
ਉਦਗਮ ਦੇਸ਼	ਭਾਰਤ	ਭਾਰਤ
ਧਰਮ	ਸਿੱਖ	ਸਿੱਖ
ਸਿੱਖਿਆ	ਹਾਈ ਸਕੂਲ	ਹਾਈ ਸਕੂਲ
ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਯੋਗਤਾ	ਸੀਮਤ	ਸੀਮਤ
ਪਰਵਾਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰੁਜ਼ਗਾਰ	ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ	ਇਟਲੀ ਵਿਚ ਉਸਾਰੀ ਉਦਯੋਗ ਵਿਚ ਕਰਮਚਾਰੀ
ਰੁਜ਼ਗਾਰ *	ਫਾਸਟ ਫੂਡ ਸਟੋਰ 'ਤੇ ਪਾਰਟ ਟਾਈਮ ਕਰਮਚਾਰੀ	ਉਸਾਰੀ ਵਿਚ ਕਰਮਚਾਰੀ
ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਵਾਸ ਕੀਤਾ	ਗਗਨਦੀਪ 2005 ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਕਨੇਡਾ ਗਿਆ ਸੀ	ਪਰਿਵਾਰਕ ਕਲਾਸ: ਗਗਨਦੀਪ ਨੇ ਸਾਲ 2009 ਵਿੱਚ ਸਪੈਸਲ ਸਪਾਂਸਰਸ਼ਿਪ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਤਹਿਤ ਕੁਲਦੀਪ ਨੂੰ ਸਪਾਂਸਰ ਕੀਤਾ ਸੀ
ਇਮੀਗ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਥਿਤੀ *	ਨਾਗਰਿਕ	ਸਥਾਈ ਨਿਵਾਸੀ
<p>ਵਿਆਹ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ *: 2</p> <p>ਬੱਚੇ *:</p> <ul style="list-style-type: none"> • ਪੁੱਤਰ: ਰਵੀ: (11 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਉਮਰ; ਕਈ ਸਿਹਤ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨਾਲ ਜਨਮਿਆ ਅਤੇ ਇਕ ਬੱਚੇ ਵਜੋਂ ਵੱਡੀ ਸਰਜਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਨਿਰੰਤਰ ਦਵਾਈ ਅਤੇ ਦੇਖਭਾਲ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ.) 		

* ਫੈਮਲੀ ਕੋਰਟ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਮੇਂ

ਪਰਵਾਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ

ਗਗਨਦੀਪ ਸਾਲ 2005 ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨਾਲ ਕੈਨੇਡਾ ਚਲੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਵਿਆਹ ਕੁਲਦੀਪ ਨਾਲ 2008 ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਆਹ ਉਹਨਾ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਗਗਨਦੀਪ ਅਤੇ ਕੁਲਦੀਪ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੇ ਇਹ ਰਿਸ਼ਤਾ ਇੱਕ ਸਥਾਨਕ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਆਹੁਤਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰਬਾਜ਼ੀ ਰਾਹੀਂ ਜੁੜਿਆ, ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਹੀ ਮਹੀਨੇ ਵਿਆਹ ਦੀ ਰਸਮ ਸਿੱਖ ਧਾਰਮਿਕ ਰਸਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੁਲਦੀਪ ਇਟਲੀ ਵਿਚ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤੇ ਨਿਰਮਾਣ ਉਦਯੋਗ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂਕਿ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਅਤੇ ਭੈਣ ਕੈਨੇਡਾ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ।

ਕੈਨੇਡਾ ਵਿੱਚ ਵਸਣਾ

ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੁਲਦੀਪ ਵਿਜ਼ਟਰ ਵੀਜ਼ੇ 'ਤੇ ਕੈਨੇਡਾ ਵਿਚ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਗਗਨਦੀਪ ਆਪਣੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਲਈ ਉਸ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਚਲੀ ਗਈ। ਗਗਨਦੀਪ ਨੇ ਪਤੀ ਪਤਨੀ ਸਪਾਂਸਰਸ਼ਿਪ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਤਹਿਤ ਕੁਲਦੀਪ ਦੀ ਇਮੀਗ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਪਾਂਸਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਕੁਲਦੀਪ ਨੂੰ ਉਸ ਦਾ ਲੈਂਡਿੰਗ ਪ੍ਰਵਾਸੀ ਦਾ ਦਰਜਾ ਮਿਲਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਕਈ ਮਹੀਨੇ, ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਆਮ ਦਿਨਾ ਵਾਗੂੰ ਬਿਨਾ ਕਿਸੇ ਘਟਨਾ ਦੇ ਬੀਤੇ ਸੀ। ਗਗਨਦੀਪ ਨੇ ਇਕ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਵਿਚ ਪੂਰਾ ਸਮਾਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕੁਲਦੀਪ ਉਸਾਰੀ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਗਗਨਦੀਪ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਗਰਭਵਤੀ ਹੋ ਗਈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬੇਟਾ ਜਨਵਰੀ 2009 ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਘਰੇਲੂ ਹਿੰਸਾ

ਵਿਆਹ ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ, ਗਗਨਦੀਪ ਦੇ ਬੇਟੇ ਦੇ ਜਨਮ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਬਦਲ ਗਏ, ਅਤੇ ਕੁਲਦੀਪ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਉਸਦਾ ਪ੍ਰਵਾਸੀ ਰੁਤਬਾ ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਇਹ ਹੋਰ ਵਿਗੜ ਗਿਆ। ਉਸ ਦੇ ਸੀ-ਸੈਕਸ਼ਨ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ

ਕੁਲਦੀਪ ਨੇ ਗਗਨਦੀਪ ਨਾਲ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸਰੀਰਕ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਉਸਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਇਹ ਨਿੱਕਲੇ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਡਾਕਟਰੀ ਦੇਖਭਾਲ ਦੀ ਲੋੜ ਪੈਣ ਲੱਗ ਪਈ।

ਅਪ੍ਰੈਲ 2009 ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਕੁਲਦੀਪ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਨਵੀਂ ਇਮੀਗ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਦਰਜਾ ਮਿਲਿਆ, ਉਸਨੇ ਗਗਨਦੀਪ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਨਾਲ ਜੁਬਾਨੀ ਅਤੇ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਜੋੜੇ ਦਾ ਇਕ ਸਾਂਝਾ ਬੈਂਕ ਖਾਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੁਲਦੀਪ ਨੇ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਉਸੇ ਸਮੇਂ, ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਆਪਣਾ ਨਵਾਂ ਬੈਂਕ ਖਾਤਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ। ਕੁਲਦੀਪ ਗਗਨਦੀਪ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਦਾ ਨਿਰਾਦਰ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਉਹ ਗਗਨਦੀਪ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁੱਟਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬੱਚੇ ਨਾਲ ਘਰ ਛੱਡ ਜਾਣ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੇਟੇ ਦੀ ਸਿਹਤ ਸੰਬੰਧੀ ਕਈ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਸਨ ਅਤੇ 3 ਮਹੀਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਸਰਜਰੀ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ। ਕੁਲਦੀਪ ਨੇ ਕੋਈ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਲੋੜੀਂਦੀ ਮੁੱਢਲੀ ਮੈਡੀਕਲ ਸਹਾਇਤਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ।

ਹਿੰਸਾ ਲਗਾਤਾਰ ਵੱਧਦੀ ਰਹੀ। ਅਪ੍ਰੈਲ 2009 ਵਿੱਚ ਇਕ ਅਜਿਹੀ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ ਜਦੋਂ ਕੁਲਦੀਪ ਨੇ ਗਗਨਦੀਪ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਥੱਪੜ ਮਾਰਿਆ ਕਿ ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ ਤੇ ਡਿੱਗ ਗਈ। ਉਸਨੇ ਉਸਦੇ ਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਖਿੱਚਿਆ, ਉਸਦੇ ਸਿਰ ਵਿੱਚ ਮਾਰਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕੰਧ ਦੇ ਵੱਲ ਨੂੰ ਧੱਕ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੇਟ ਅਤੇ ਪਿੱਠ 'ਤੇ ਵੀ ਲੱਤਾਂ ਮਾਰੀਆਂ।

ਜੂਨ 2010 ਵਿੱਚ, ਕੁਲਦੀਪ, ਜੋ ਬਾਹਰ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ ਗਿਆ ਸੀ, ਘਰ ਆਇਆ ਅਤੇ ਗਗਨਦੀਪ ਤੋਂ ਸਰੀਰਕ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਪਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੇਗੀ। ਕੁਲਦੀਪ ਹਿੰਸਕ ਹੋ ਗਿਆ, ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕੁੱਟਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕਰਨ ਲੱਗਾ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਗਗਨਦੀਪ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਗਈ। ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਹੋਸ਼ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਮਦਦ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸੱਸ ਕੋਲ ਗਈ, ਪਰ ਉਸਦੀ ਸੱਸ ਨੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਇਸ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਸਦਮਾ ਪਹੁੰਚਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਜਲਦੀ ਬੁਖਾਰ ਹੋ ਗਿਆ।

ਅਗਲੇ ਹੀ ਦਿਨ ਗਗਨਦੀਪ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਡਾਕਟਰ ਕੋਲ ਲਿਜਾਣ ਲਈ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਪਏ ਹੋਏ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਤੋਂ ਉਸ ਨਾਲ ਹੋਈ ਬਦਸਲੂਕੀ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਨਤੀਜਾ ਸੀ। ਗਗਨਦੀਪ ਨੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਦਾ ਅਸਲ ਕਾਰਨ ਆਪਣੇ ਡਾਕਟਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ। ਉਸੇ ਦਿਨ, ਕੁਲਦੀਪ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਰਾਤ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ। ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਨੇ ਕੁਲਦੀਪ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਗਗਨਦੀਪ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਕੁੱਟ ਮਾਰ ਜਾਂ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਨਾ ਕਰੇ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਗਗਨਦੀਪ ਬੱਚੇ ਦੇ ਨਾਲ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਦੇ ਘਰ ਰਹਿਣ ਲਈ ਗਈ। ਕੁਲਦੀਪ ਆਪਣੇ ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਦੇ ਘਰ ਆਇਆ ਅਤੇ ਗਗਨਦੀਪ ਤੋਂ ਮੁਆਫੀ ਮੰਗੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਫਿਰ ਕਦੇ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ, ਉਸਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਘਰ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।

ਕੁਲਦੀਪ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਹੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਮੰਨੀ ਅਤੇ ਬਦਸਲੂਕੀ ਵਧਦੀ ਹੀ ਗਈ। ਕੁੱਟਮਾਰ ਅਤੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਸਰੀਰਕ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਲਗਾਤਾਰ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਗਗਨਦੀਪ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਬਾਂਹ ਵਿੱਚ ਫੜਦੀ ਸੀ। ਕੁਲਦੀਪ ਦਾ ਬੱਚੇ ਪ੍ਰਤੀ ਗੁੱਸਾ ਵੀ ਵੱਧਦਾ ਗਿਆ। ਇਕ ਸ਼ਾਮ ਜਦੋਂ ਬੱਚਾ ਸਿਰਫ 18 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਸੀ, ਕੁਲਦੀਪ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਿਡੌਣਿਆਂ ਨਾਲ ਖੇਡਣਾ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਜਦੋਂਕਿ ਬੱਚੇ ਦਾ ਖੇਡਣਾ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ, ਕੁਲਦੀਪ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਥੱਪੜ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਗਗਨਦੀਪ ਨੂੰ ਵੀ ਕੁੱਟਿਆ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਘਟਨਾ ਤੇ ਬਾਅਦ, ਗਗਨਦੀਪ ਜਲਦੀ ਹੀ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਕੋਲ ਚਲੀ ਗਈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਲ੍ਹਾ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਤੋਂ ਵਿਆਹੁਤਾ ਜਿੰਦਗੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ।

ਅੰਤਮ ਘਟਨਾ ਉਦੋਂ ਵਾਪਰੀ ਜਦੋਂ ਕੁਲਦੀਪ ਦੇਰ ਰਾਤ ਸ਼ਰਾਬੀ ਹੋ ਕੇ ਘਰ ਪਰਤਿਆ ਅਤੇ ਗਗਨਦੀਪ ਨੂੰ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੁਖਦਾਈ ਅਸਲੀਲ ਗਾਲਾਂ ਕੱਢਣੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਵੀ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਪਰ ਗਗਨਦੀਪ ਨੇ ਕੁਲਦੀਪ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਉਸਦਾ ਸਿਰ ਇੱਕ ਹੈਡਬੋਰਡ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦਿਆਂ ਠੇਕ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਗਗਨਦੀਪ ਉਸ ਦੇ ਫੋਨ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚਣ 'ਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ 911 'ਤੇ ਕਾਲ ਕੀਤੀ। ਕੁਲਦੀਪ ਨੇ ਫੋਨ ਫੜਿਆ ਅਤੇ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਪੁਲਿਸ ਰਸਤੇ

ਵਿਚ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਗਗਨਦੀਪ ਦੀ ਸੱਸ ਕਮਰੇ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਹੋਈ, ਗਗਨਦੀਪ ਦੇ ਜਾਣ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬੇਟੇ ਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰਨ ਲਈ ਕਹਿਣ ਲੱਗ ਪਈ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਦੀ ਹੁਣ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਕੁਲਦੀਪ ਨੇ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਉਸ ਦਾ ਪ੍ਰਵਾਸੀ ਰੁਤਬਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਕੁਲਦੀਪ ਉਸ ਦੇ ਸੁਝਾਅ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੁਲਿਸ ਪਹੁੰਚ ਗਈ ਸੀ।

ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਕੁਲਦੀਪ ਨੂੰ ਘਰੋਂ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਧਮਕੀਆਂ ਦੇਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ। ਗਗਨਦੀਪ ਉਸ ਰਾਤ ਆਪਣੀ ਸੱਸ ਦੇ ਨਾਲ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹੀ ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨਾਲ ਚਲੀ ਗਈ। ਕੁਲਦੀਪ ਨੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲਈ ਗੱਲਬਾਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਗਗਨਦੀਪ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਰਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਨਵੰਬਰ 2010 ਵਿਚ, ਸਲਾਹਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਪੀੜਤ ਸੇਵਾ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਗਗਨਦੀਪ ਨੇ ਕੁਲਦੀਪ 'ਤੇ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ। ਗਗਨਦੀਪ ਨੇ ਫੈਮਲੀ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕੁਲਦੀਪ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਰੋਕ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ।

ਮਤਾ

ਇਸ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਕੁਲਦੀਪ ਨੂੰ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ, ਉਸ ਨੂੰ 5 ਸਾਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਗਗਨਦੀਪ ਨਾਲ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਸੰਪਰਕ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਪਰਿਵਾਰਕ ਕੋਰਟ ਵਿਚ ਗਗਨਦੀਪ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਇਕਲੋਤੀ ਹਿਫਾਜ਼ਤ ਵਿਚ ਲੈ ਲਈ। ਕੁਲਦੀਪ ਨੂੰ ਬੱਚੇ ਨਾਲ ਨਿਗਰਾਨੀ ਅਧੀਨ ਮਿਲਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਾਲ 2016 ਵਿੱਚ, ਗਗਨਦੀਪ ਅਤੇ ਕੁਲਦੀਪ ਦਾ ਤਲਾਕ ਹੋ ਗਿਆ। ਗਗਨਦੀਪ ਨੇ ਹੁਣ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਨਵੇਂ ਪਤੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬੇਟੇ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਪੂਰਾ ਸਮਾਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮਾਪੇ ਉਸਦੇ ਬੇਟੇ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਅਧਿਐਨ 6: ਨਿਮਰਤਾ ਅਤੇ ਦਿਨੇਸ਼

ਪ੍ਰੋਫਾਈਲ	ਔਰਤ	ਆਦਮੀ
ਦਾ ਨਾਮ	ਨਿਮਰਤਾ	ਦਿਨੇਸ਼
ਵਿਆਹ ਦੇ ਵਾਰ'ਤੇ ਉਮਰ.	22	28
ਉਮਰ *	35	41
ਦੇਸ਼ ਮੂਲ ਦਾ	ਭਾਰਤ	ਭਾਰਤ
ਧਰਮ	ਜੈਨ	ਜੈਨ
ਸਿੱਖਿਆ	ਐਮ ਕੋਮ ਡਿਗਰੀ	ਡੈਟਿਸਟ
ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਯੋਗਤਾ	ਨਿਪੁੰਨ	ਨਿਪੁੰਨ
ਮਾਈਗ੍ਰੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰੁਜ਼ਗਾਰ	ਕੋਈ ਨਹੀਂ	ਦੰਦਾਂ ਦਾ ਡਾਕਟਰ, ਇਕ ਹੋਰ ਦੰਦਾਂ ਦੇ ਦਫਤਰ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਦੰਦਾਂ ਦਾ ਡਾਕਟਰ
ਰੁਜ਼ਗਾਰ *	ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰ	ਦੰਦਾਂ ਦਾ ਡਾਕਟਰ, ਆਪਣਾ ਦਫਤਰ
ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਰਵਾਸੀ	ਆਰਥਿਕ ਕਲਾਸ	ਆਰਥਿਕ ਕਲਾਸ (ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਬਿਨੈਕਾਰ)
ਇਮੀਗ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਥਿਤੀ *	ਸਿਟੀਜਨ	ਸਿਟੀਜਨ
<p>ਵਿਆਹ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ: 12</p> <p>ਬੱਚੇ *:</p> <ul style="list-style-type: none"> • ਬੇਟੀ: ਇੰਦਰਾਈ (12 ਸਾਲ) • ਜੁੜਵਾਂ ਪੁੱਤਰਾਂ: ਰਾਮ ਅਤੇ ਸ਼ਿਆਮ (6 ਸਾਲ ਦੇ)। ਇਕ ਲੜਕੇ ਨੂੰ ਜਨਮ ਤੋਂ ਹੀ ਖ਼ਾਸ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਅਤੇ ਸਿਹਤ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦਾ ਜਨਮ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਸਰਜਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਦੇਖਭਾਲ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ 		

* ਫੈਮਲੀ ਕੋਰਟ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਮੇਂ

ਪੂਰਵ ਪ੍ਰਵਾਸ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ

ਨਿਮਰਤਾ ਅਤੇ ਦਿਨੇਸ਼ ਦਾ ਵਿਆਹ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਦਿਨੇਸ਼ ਦੰਦਾਂ ਦੇ ਡਾਕਟਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਵਿਉਂਤਬੱਧ ਵਿਆਹ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਅਰੋਜ ਮੈਰਿਜ ਵੀ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਨਿਮਰਤਾ ਅਤੇ ਦਿਨੇਸ਼ ਦੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਦੋਵੇਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਹੇ ਸਨ। ਦੋ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਲਈ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦਿਨੇਸ਼ ਨੂੰ ਕੈਨੇਡਾ ਆਉਣ ਲਈ ਉਸਦੇ ਇਮੀਗ੍ਰੇਸ਼ਨ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ। ਦਿਨੇਸ਼ ਨਿਮਰਤਾ ਦੇ ਬਗੈਰ ਕੈਨੇਡਾ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਗਰਭਵਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੇਟੀ ਦਾ ਜਨਮ ਦਿਨੇਸ਼ ਦੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਦੋ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ, ਅਕਤੂਬਰ 2001 ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਦਿਨੇਸ਼ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਲੜਕਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਦਿਨੇਸ਼ ਦੇ ਭਰਾ ਨੇ 10 ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਬੱਚੀ ਦੀ ਅੱਡੀ ਤੇ ਕੋਫ਼ੀ ਦਾ ਤਪਿਆ ਹੋਇਆ ਕੱਪ ਲਾ ਕੇ ਆਪਣੀ ਨਰਾਜ਼ਗੀ ਜ਼ਾਹਿਰ ਕੀਤੀ। ਨਿਮਰਤਾ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਸਤਾਰਾਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੱਕ ਰਹੀ ਅਤੇ ਇਕੱਲੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਦੀ ਪਰਵਰਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਗੱਲ ਕੀਤੀ। ਨਿਮਰਤਾ ਨੇ ਦਸੰਬਰ 2002 ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਇਮੀਗ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਦਿਨੇਸ਼ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਦਾ ਸੋਚਿਆ। ਪਰ ਉਸਦੇ ਸਹੁਰੇ ਨੇ ਪਾਸਪੋਰਟ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਸਨੂੰ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਪਾਸਪੋਰਟ ਬਨਵਾਉਣਾ ਪਿਆ ਸੀ।

ਕੈਨੇਡਾ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਸਹਿਣ

ਨਿਮਰਤਾ ਆਪਣੀ 15 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਬੇਟੀ ਨਾਲ ਜਨਵਰੀ 2003 ਵਿੱਚ ਦਿਨੇਸ਼ ਨਾਲ ਕੈਨੇਡਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਈ ਸੀ। ਨਿਮਰਤਾ ਆਪਣੀ ਧੀ ਦੀ ਮੁੱਢਲੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸੀ ਅਤੇ ਘਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਵੀ ਸੀ। ਨਿਮਰਤਾ ਦੇ ਕੈਨੇਡਾ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ, ਦਿਨੇਸ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ 'ਚ ਦੰਦਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਦੰਦਾਂ ਦੇ ਡਾਕਟਰ ਵਜੋਂ ਮੁੜ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵੱਲ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਦਿਨੇਸ਼ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਾਰਾ ਸਮਾਂ ਸਕੂਲ ਵਿਚ ਬਿਤਾਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਇਆ। ਦੋ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਦਿਨੇਸ਼ ਨੇ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਲਈ ਦੁਬਾਰਾ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ

ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਕੈਨੇਡਾ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਦਿਨੇਸ਼ ਦੰਦਾ ਦੇ ਕਲੀਨਿਕ ਵਿੱਚ ਸਹਿਯੋਗੀ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਗਰਭਵਤੀ ਹੋ ਗਈ। ਸੱਤ ਮਹੀਨਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੂੰ ਪੇਚੀਦਗੀਆਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਹਸਪਤਾਲ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ। ਦਿਨੇਸ਼ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦਾ ਸਾਥ ਦੇਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਦੰਦਾਂ ਦੇ ਕਲੀਨਿਕ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਵਿਅਸਤ ਸੀ। ਜੁਲਾਈ 2006 ਵਿੱਚ ਜੁੜਵਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਜਨਮ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਧੇਰੇ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਹੋ ਗਈਆਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਕ ਪੁੱਤਰ ਗੰਭੀਰ ਰੂਪ ਵਿਚ ਬੀਮਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਸਰਜਰੀ ਲਈ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਨਿਮਰਤਾ ਸਿਜੇਰੀਅਨ ਸੈਕਸ਼ਨ ਤੋਂ ਠੀਕ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਹਸਪਤਾਲ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕੀ। ਦਿਨੇਸ਼ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਬੇਟੇ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਲਈ ਕੰਮ ਤੋਂ ਛੁੱਟੀ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਝਿਜਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਆਖਰਕਾਰ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਮੰਨ ਲਈ। ਜਨਮ ਤੋਂ ਇਕ ਸਾਲ ਬਾਅਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੂਸਰੇ ਬੇਟੇ ਨੇ ਆਪਣੀ ਨਾਨੀ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਦਿਆਂ ਇਕ ਗਰਮ ਚਾਹ ਦੇ ਛਿੱਟੇ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਤੀਜੀ-ਡਿਗਰੀ ਜਲਣ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ। ਦਿਨੇਸ਼ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਿਹਤ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਜਾਂ ਹਸਪਤਾਲ ਜਾਂ ਕਲੀਨਿਕਾਂ ਵਿਚ ਆਉਣ-ਜਾਣ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਨਿਮਰਤਾ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਕੱਲੀ ਜਾਇਆ ਕਰਦੀ ਸੀ ਜਾਂ ਦੇਸਤਾਂ ਨੂੰ ਮੱਦਦ ਲਈ ਪੁੱਛਦੀ ਸੀ।

ਘਰੇਲੂ ਹਿੰਸਾ

ਨਿਮਰਤਾ ਨੇ ਇਮੀਗ੍ਰੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਵਿਆਹੁਤਾ-ਘਰ ਵਿੱਚ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਸਹਿਣ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਦਿਨੇਸ਼ ਦੀ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਅਣਗਹਿਲੀ ਦਾ ਰੁਝਾਨ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਦੀ ਦੌਲਤ ਇਕੱਠੀ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਪ੍ਰਵਾਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਧਦੀ ਗਈ। ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਪੈਸੇ ਨਾਲ ਨਿਯੰਤਰਣ ਕਰਦਾ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿਮਰਤਾ ਨੂੰ ਪਰਿਵਾਰਕ ਤੇ ਵਿੱਤ ਸੰਬੰਧੀ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਲੈਣ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ਜਿਸ ਸਾਲ ਜੁੜਵਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਜਨਮ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਦਿਨੇਸ਼ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਮ ਹੇਠ ਦੰਦਾਂ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਨਾਲ ਨਿਮਰਤਾ ਨੂੰ ਤਨਖਾਹ 'ਤੇ ਇਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਵਜੋਂ ਰੱਖ ਲਿਆ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਟੈਕਸ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈ ਸਕੇ। ਉਸੇ ਸਮੇਂ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਦੰਦਾਂ ਦੇ ਕਲੀਨਿਕ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਵੀ ਕੀਤਾ। 2009 ਵਿੱਚ, ਵਿਆਹ ਵਾਲਾ ਘਰ ਖਰੀਦਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸੇ ਸਾਲ ਦਿਨੇਸ਼ ਨੇ ਘਰ ਵਿਚ ਹੱਕ ਦੀ

ਵਰਤੋਂ ਹੋਰ ਨਿਵੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਫੰਡ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਵੇਰਵੇ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਸਾਂਝੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਉਸ ਦੇ ਨਾਮ ਹੇਠ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਅਕਤੂਬਰ 2011 ਵਿੱਚ, ਦਿਨੇਸ਼ ਹੋਰ ਵੈਰੀ ਬਣ ਗਿਆ ਅਤੇ ਵਿਆਹ ਪ੍ਰਤੀ ਨਿਮਰਤਾ ਦੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਇਆ। ਉਸਨੇ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਘਰੋਂ ਬਾਹਰ ਸੁੱਟ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਰਥਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਬਾਹ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਉਸਨੇ ਨਿਮਰਤਾ ਦੇ ਭਰਾ ਅਤੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਫੋਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਘਰੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਨਿਮਰਤਾ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਕੈਨੇਡਾ ਫੋਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਪਰ ਦਿਨੇਸ਼ ਨਿਮਰਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਸਲਾਹ 'ਤੇ ਰਹਿਣ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ। ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਉਸ 'ਤੇ ਦਿਨੇਸ਼ ਤੋਂ ਮੁਆਫ਼ੀ ਮੰਗਣ ਲਈ ਦਬਾਅ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਉਹ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਘਰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਣ ਤੋਂ ਡਰਦੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਆਪਸੀ ਦੋਸਤ ਨੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਜੋੜੇ ਲਈ ਸਲਾਹ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ। ਦਿਨੇਸ਼ ਨੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਨਿਮਰਤਾ ਨੇ ਫਿਰ ਵੀ ਕਾਉਂਸਲਿੰਗ ਸੈਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰ ਇਹ ਜੋੜਾ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਕਮਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਏ। ਨਿਮਰਤਾ ਅਤੇ ਦਿਨੇਸ਼ ਦੇ ਮਾਂ-ਪਿਓ ਦੋਵੇਂ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਆਏ ਸਨ ਅਤੇ ਜੋੜੇ ਉੱਤੇ ਮੇਲ ਮਿਲਾਪ ਕਰਨ ਲਈ ਦਬਾਅ ਪਾਇਆ ਸੀ। ਨਿਮਰਤਾ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਖਾਤਰ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਈ। ਇਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਦਿਨੇਸ਼ ਨੇ ਨਿਮਰਤਾ ਦੀਆਂ ਹਰਕਤਾਂ ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਘਰ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕੈਮਰੇ ਲਗਾਏ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਜਾਸੂਸ ਨੂੰ ਫੇਲੇ 'ਤੇ ਰੱਖ ਲਿਆ ਹੈ। ਨਾਲ ਹੀ, ਦਿਨੇਸ਼ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕੈਨੇਡੀਅਨ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਦਿਆਂ, ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੀ। ਉਸਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਆਹ ਦੇ ਘਰ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿੱਤ ਕਰਵਾਉਣ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਨਾਮ ਹੇਠ ਕੀਤੇ ਨਿਵੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਉਸਨੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਦਿਨੇਸ਼ ਬਹੁਤ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ। ਵਿਆਹ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਨਿਮਰਤਾ ਅਤੇ ਦਿਨੇਸ਼ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਪਾਲਣ ਪੋਸ਼ਣ ਬਾਰੇ ਲੜਦੇ ਰਹੇ। ਦਿਨੇਸ਼ ਜੁੜਵਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਸਤੇ ਕੁੱਟਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਟੀਵੀ ਉੱਤੇ ਹਿੰਸਕ ਚਿੱਤਰਾਂ ਨਾਲ ਡਰਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਸਰੀਰਕ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦੇ ਹੱਲ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰੇਗਾ। ਦਿਨੇਸ਼ ਨੇ ਆਪਣੀ ਨੌਂ ਸਾਲ ਦੀ ਬੇਟੀ ਨੂੰ ਪਰਿਵਾਰਕ ਕਲੇਸ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲਬਾਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਨਿਮਰਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਨਿਮਰਤਾ ਦੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਬਾਰੇ ਮਤਲਬ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀਆਂ। ਦਿਨੇਸ਼ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਨਿਮਰਤਾ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦੋਸਤ ਬਲਵੰਤ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਸੰਬੰਧ ਹੋਣ ਦਾ ਸ਼ੱਕ ਸੀ ਜੋ ਅਕਸਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਦਿਨੇਸ਼ ਨੇ ਘਰ ਦਾ ਬਾਹਰੀ ਅਤੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਦੋਵਾਂ 'ਤੇ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਇਕ ਘਰੇਲੂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕੈਮਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸੈੱਲਫੋਨ 'ਤੇ ਇਸ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕੀਤੀ। ਨਿਮਰਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਚਿੰਤਾ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਈ ਕਿਉਂਕਿ ਦਿਨੇਸ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਰ ਚਾਲ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਦਿਨੇਸ਼ ਨੇ ਆਪਣੀ ਅੱਲੜ ਲੜਕੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਿਮਰਤਾ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਡੀਐਨਏ ਟੈਸਟ ਕਰਵਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ਾਇਦ ਉਹ ਬੱਚੇ ਉਸਦੇ ਨਾ ਹੋਣ। ਦੋ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਚਿਲਡਰਨ ਏਡ ਸੁਸਾਇਟੀ (ਸੀ ਏ ਐਸ) ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਈ। ਨਵੰਬਰ, 2012 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੀ ਏ ਐਸ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਘਰੇਲੂ ਫੇਰੀ ਦੌਰਾਨ, ਨਿਮਰਤਾ ਅਤੇ ਦਿਨੇਸ਼ ਨੇ ਲੜਾਈ ਹੋ ਗਈ। ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਚਲੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦਿਨੇਸ਼ ਨਿਮਰਤਾ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਜਬਰਦਸਤੀ, ਸੰਦ ਨਾਲ ਅੰਦਰ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਉਸਨੇ ਉਸ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਅਤੇ ਸਮਾਨ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਰੱਖਣ ਦਾ ਦੇਸ਼ ਲਾਇਆ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਇਸ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ। ਦਿਨੇਸ਼ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਫੋਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਘਰ ਆਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਉਸਨੇ ਘਟਨਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਗਲਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਨਿਮਰਤਾ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਵਜੋਂ ਚਿਤਰਿਆ। ਦਿਨੇਸ਼ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਬੈਂਡਰੂਮ ਦੇ ਤਾਲੇ ਤੋੜਣ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਸੀਏਐਸ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਤਾਂ ਵੀ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਰਾਤ ਲਈ ਘਰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਬੱਚੇ ਘਰ ਰਹਿੰਦੀ ਦਾਈ ਅਤੇ ਦਿਨੇਸ਼ ਨਾਲ ਘਰ ਵਿਚ ਰਹੇ। ਨਿਮਰਤਾ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸਲਾਹ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਰਾਤ ਬਤੀਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸ਼ਾਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਰਹੀ। ਇਸ ਰਾਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਛੋੜੇ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨਦੇਹੀ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਜਦੋਂ ਨਿਮਰਤਾ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਵਿਆਹੁਤਾ ਘਰ ਪਰਤੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਇਕ ਸਮਾਜਿਕ ਸੰਸਥਾ ਤੋਂ ਮਦਦ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ, ਜਿਸਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਹ ਪੀੜਤ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜ ਗਈ। ਪੀੜਤ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੇ ਨਿਮਰਤਾ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਤਾਂਕਿ ਉਹ ਉਸਦੀ ਘਟਨਾ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾ ਸੁਧਾਰ ਕਰ ਸਕਣ। ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਦਿਨੇਸ਼ ਨੂੰ ਫੋਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਨਿਮਰਤਾ ਨੇ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਬਿਆਨ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਨਾਰਾਜ਼ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਭੇਜ ਦੇਵੇਗਾ। ਨਿਮਰਤਾ ਦੁਬਾਰਾ ਪੁਲਿਸ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕਰਨ ਤੋਂ ਡਰਦੀ ਸੀ। ਦਿਨੇਸ਼ ਨੇ ਦਾਈ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਕਰਨ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤਾ,

ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਸੀ ਕਿ ਨਿਮਰਤਾ ਹੁਣ ਦਿਨੇਸ਼ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਘਰ ਵਿੱਚ ਇਕੱਲਾ ਰਹੇਗੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਨਿਮਰਤਾ ਅਤੇ ਦਿਨੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖ ਹੋ ਗਏ ਸਨ, ਪਰੰਤੂ ਦਸੰਬਰ, 2013 ਤੱਕ ਪਰਿਵਾਰਕ ਵਿਆਹ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਰਹੇ। ਨਿਮਰਤਾ ਨੇ ਦਿਨੇਸ਼ ਦੇ ਘਰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਅੰਤਰਿਮ ਪਤੀ / ਪਤਨੀ ਤੋਂ ਸਹਾਇਤਾ ਮੰਗੀ। ਇਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਗੱਲ ਦਿੱਤੀ, ਨਿਮਰਤਾ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਚੱਲ ਰਹੇ ਟਕਰਾਅ ਅਤੇ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਸਦਮੇ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਘਰ ਛੱਡ ਗਈ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਦੇ ਬੈਡਰੂਮ ਵਾਲਾ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਕਿਰਾਏ ਤੇ ਲਿਆ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬੱਚੇ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਸਨ।

ਮਤਾ

ਘਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦਿਨੇਸ਼ ਨੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਮੰਗ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਤਾ ਲਿਆਇਆ। ਨਿਮਰਤਾ ਨੇ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਵਿਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨਿਮਰਤਾ ਦੀ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਅਲੋਚਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ “ਗਾਲਾਂ ਕੱਢਣ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਦੋਸ਼ਾਂ” ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਦਿਨੇਸ਼ ਦੇ ਘਰ ਛੱਡਣ ਲਈ “ਸਵੈ-ਸਹਾਇਤਾ” ਦੇ ਕਦਮ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਗੱਲ ਆਖੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਮੀਦ ਰੱਖੀ ਕਿ ਨਿਮਰਤਾ ਵਿਆਹ ਦੇ ਘਰ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਗੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਨਿਮਰਤਾ ਦੀ “ਸੁਰੱਖਿਆ” ਬਾਰੇ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਦਿਨੇਸ਼ ਨੂੰ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਵਿਕਲਪ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਦਿਨੇਸ਼ ਨੇ ਇੱਕ ਪੂਰਾ ਵਿੱਤੀ ਖੁਲਾਸਾ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਾਉਣ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਨਿਮਰਤਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲੈਗਈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਨਾ ਪਿਆ।

ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਕਈ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਨਿਵੇਸ਼ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿੱਤੀ ਅਤੇ ਲੇਖਾ ਮਾਹਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਨਿਮਰਤਾ ਦਿਨੇਸ਼ ਦੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਆਮਦਨੀ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਗਈ ਜਿਸਦੇ ਫਲਸਰੂਪ ਧਿਰਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਵਿੱਤੀ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਇਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਆਹੁਤਾ ਘਰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਨਿਮਰਤਾ ਨੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਰਕਮ ਵਿੱਚੋਂ ਆਪਣਾ ਹਿੱਸਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਨਿਮਰਤਾ ਨੂੰ

ਬੱਚੇ ਅਤੇ ਪਤਨੀ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਇਕ ਅਜਿਹਾ ਘਰ ਖਰੀਦਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਗਈ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਤਿੰਨ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕੰਮ ਦੇ ਕਾਰਜਕ੍ਰਮ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੇਖਦੇ ਹਨ।

ਕੇਸ ਅਧਿਐਨ ਨੰਬਰ 7: ਦੀਪਾ ਅਤੇ ਅਮੋਲ

ਪ੍ਰੋਫਾਈਲ	ਔਰਤ	ਆਦਮੀ
ਨਾਮ	ਦੀਪਾ	ਅਮੋਲ
ਵਿਆਹ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਮਰ	42	28
ਉਮਰ *	53	39
ਜਨਮ ਭੂਮੀ+--+	ਭਾਰਤ	ਭਾਰਤ
ਧਰਮ	ਸਿੱਖ	ਸਿੱਖ
ਸਿੱਖਿਆ	ਅੰਡਰਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਡਿਗਰੀ	ਅੰਡਰਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਡਿਗਰੀ
ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਯੋਗਤਾ	ਨਿਪੁੰਨ	ਨਿਪੁੰਨ
ਪਰਵਾਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰੁਜ਼ਗਾਰ	ਏਅਰ ਲਾਈਨ ਵਰਕਰ; ਕੈਬਿਨ ਚਾਲਕ ਦਲ	ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਇੰਜੀਨੀਅਰ
ਰੁਜ਼ਗਾਰ *	ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰ	2009 ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਟਰੱਕਿੰਗ ਕਾਰੋਬਾਰ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ; ਇਸ ਨਿਗਮ ਦੇ ਇਕੱਲੇ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ
ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਵਾਸ ਕੀਤਾ	ਆਰਥਿਕ ਕਲਾਸ	ਆਰਥਿਕ ਕਲਾਸ
ਇਮੀਗ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਥਿਤੀ *	ਸਥਾਈ ਨਿਵਾਸੀ (PR)	ਸਥਾਈ ਨਿਵਾਸੀ (PR)
<p>ਵਿਆਹ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ *: 11</p> <p>ਬੱਚੇ *</p> <ul style="list-style-type: none"> • ਪੁੱਤਰ: ਅਮਰ (7 ਸਾਲ) • ਬੇਟੀ: ਅੰਜੂ (7 ਸਾਲ ਦੀ) 		

*ਪਰਿਵਾਰਿਕ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਮੇਂ

ਪੂਰਵ-ਪਰਵਾਸ ਇਤਿਹਾਸ

ਦੀਪਾ ਨੇ ਅਮੇਲ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਏਅਰ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਕੈਬਿਨ ਚਾਲਕ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਵਿਆਹ ਦੇ ਸਮੇਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਵੱਸਦੇ ਸਨ । ਦੀਪਾ ਨੇ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਰਿਵਾਰ ਲਈ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਬੱਚਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ । ਜਦੋਂ ਇਹ ਪਰਿਵਾਰ ਕੈਨੇਡਾ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਉਸਨੇ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਅਤੇ ਅਮੇਲ ਦੁਆਰਾ ਪੈਸੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਦੀਪਾ ਨੇ ਪ੍ਰਵਾਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਏਅਰ ਲਾਈਨ ਤੋਂ ਸਵੈਇੱਛੁਕ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਲਈ ਸੀ । ਉਸ ਨੇ ਉਸਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚੋਂ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਲਾਭ ਦੇ CAD \$ 27,000.00, ਲਗਭਗ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਗਭਗ IRS 15 ਲੱਖ (ਭਾਰਤੀ ਰੁਪਿਆ), ਕੈਨੇਡਾ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕਢਵਾ ਲਏ। ਅਮੇਲ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਹੀ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ ਦੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਦਤ ਸੀ।

ਕੈਨੇਡਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਸਹਿਣ ਦਾ ਬੰਦੋਬਸਤ

ਇਸ ਜੋੜੀ ਨੇ ਕੈਨੇਡਾ ਵਿੱਚ ਇਮੀਗ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਅਮੇਲ ਪਹਿਲਾਂ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ। ਜੁਲਾਈ 2007 ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਉਸਾਰੀ ਅਤੇ ਦਿਹਾੜੀ ਦੀਆਂ ਨੌਕਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਨਵੇਂ ਮਾਹੌਲ ਵਿੱਚ ਸੈਟਲ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। ਦੀਪਾ ਅਗਸਤ 2008 ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਪਹੁੰਚੀ ਸੀ। 2009 ਵਿੱਚ ਅਮੇਲ ਨੇ ਆਪਣਾ ਟਰੱਕਿੰਗ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ; ਉਹ ਇਸ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਇਕਲੌਤਾ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਸੀ ਦੀਪਾ ਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕੈਨੇਡਾ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਮੇਲ ਦੇ ਬਾਹਰ ਕਿਸੇ ਪਰਾਈ ਐਰਤ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਸੀ ਅਮੇਲ ਨੇ ਦੀਪਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਉਸ ਪਰਾਈ ਐਰਤ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਰਹਿਣ ਦਾ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।

ਘਰੇਲੂ ਹਿੰਸਾ

ਇਸ ਜੋੜੀ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਵਿਆਹੁਤਾ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਹੋਈਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਅਮੇਲ ਦੇ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਬਾਹਰਲੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ ਦੀਆਂ ਨਾਲ ਆਦਤਾ ਕਾਰਨ ਅਕਸਰ ਉਹ ਲੜਨ ਲੱਗੇ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਟਰੱਕ ਵਿਚ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਂਦਾ ਅਤੇ ਗੱਡੀ ਚਲਾਉਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਘਰ ਵਿਚ ਸ਼ਰਾਬ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਹੀ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਸੀ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸ਼ਰਾਬ ਨੂੰ ਜੂਸ ਦੀਆਂ ਬੋਤਲਾਂ ਵਿਚ ਪਾ ਦਿੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਕ ਵਾਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਧੀ ਨੇ ਅਚਾਨਕ ਸ਼ਰਾਬ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ ਬੋਤਲਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਨੂੰ ਪੀ ਲਿਆ। ਜਦੋਂ ਅਮੇਲ ਨਸ਼ਾ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਚੀਕਦਾ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਉੱਪਰ ਵੀ ਚੀਕਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਇੰਟਰਨੈਟ ਤੇ ਜਿਨਸੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਮੱਗਰੀ ਵੀ ਦੇਖਦਾ ਸੀ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਬੱਚੇ ਉਸ ਤੋਂ ਡਰ ਗਏ। ਕਈ ਵਾਰ ਦੀਪਾ ਨਾਲ ਲੜਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਨਸ਼ਾ ਕਰਦਿਆਂ ਗੱਡੀ ਚਲਾਉਂਦਾ, ਘਰ ਪਰਤਦਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵਿਹੜੇ ਵਿਚ ਸੌ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਸਤੰਬਰ 2009 ਵਿਚ, ਅਮੇਲ ਨੇ ਦੀਪਾ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਸਥਾਨਕ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਵਿਖੇ ਘਟਨਾ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਦੀਪਾ ਵੱਲੋਂ ਅਮੇਲ ਉੱਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜਾਨੋਂ ਮਾਰਨ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦੇਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਹੋਣ ਤੱਕ ਦੀਪਾ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸੰਪਰਕ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ। ਚਿਲਡਰਨ ਏਡ ਸੁਸਾਇਟੀ (ਸੀਏਐਸ) ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਈ। ਦੋਵੇਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਬੇਸਮੈਂਟ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟਸ, 'ਚ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਦੀਪਾ ਅਤੇ ਇਕੱਲੇ ਰੂਪ 'ਚ ਅਮੇਲ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਹਿ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਸੰਪਰਕ ਦਾ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਸ ਨੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਐਕਸੈਸ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਦੇ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਆਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਪ੍ਰੈਲ 2010 ਵਿਚ, ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਮੇਲ ਨੂੰ ਬਾਰਾਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਸ਼ਾਂਤੀ ਬਾਂਡ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਇਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਸੰਪਰਕ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਾਲ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬਾਅਦ 'ਚ ਬਾਕੀ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜੋੜੇ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਰਿਸ਼ਤੇ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਪਰਿਵਾਰ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਦੀਪਾ ਨੇ ਅਮੇਲ ਨਾਲ ਮੇਲ ਮਿਲਾਪ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਰਿਸ਼ਤਾ ਅਜੇ ਵੀ ਤਣਾਅਪੂਰਨ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਸ ਨੇ ਇਕ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਲ੍ਹਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਕ ਸ਼ਰਤ ਰੱਖੀ ਕਿ ਉਹ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿਣਗੇ ਜੇ ਉਹ ਇਕ ਵੱਖਰੇ ਸਮਝੌਤੇ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰੇ। ਅਮੇਲ ਨੇ ਇਕ ਹੋਰ ਵਕੀਲ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਸੁਤੰਤਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਲਾਹਕਾਰ ਦੀਪਾ ਨੂੰ ਮੰਨ ਸਕਣ ਅਤੇ ਸਮਝੌਤੇ

'ਤੇ ਹਸਤਾਖਰ ਕਰਨ' ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਸਕੇ। ਜੂਨ 2010 ਵਿਚ, ਦੀਪਾ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਮਝ ਤੋਂ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸ 'ਤੇ ਹਸਤਾਖਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋਣ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਦੋਵਾਂ ਵਕੀਲਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਸਿਰਫ 150 ਡਾਲਰ ਦੀ ਇੱਕ ਮਾਮੂਲੀ ਸਹਾਇਤਾ ਅਤੇ ਅਮੇਲ ਵੱਲੋਂ ਦੀਪਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵਿਆਹ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਬੰਧ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਅਮੇਲ ਨੇ ਵਿੱਤੀ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਸਮਝੌਤੇ ਵਿਚ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦੀਪਾ ਦੀ ਇਕਲੌਤੀ ਹਿਰਾਸਤ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਅਮੇਲ ਦੀਪਾ ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ 'ਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰੇਗੀ। ਉਸਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵੀ ਮੁਆਫ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਮੇਲ-ਮਿਲਾਪ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਵਜੋਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ। 2010 ਵਿਚ, ਅਮੇਲ ਦੀਪਾ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਬੇਸਮੈਂਟ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਵਿਚ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਨਵੰਬਰ 2010 ਵਿਚ, ਅਮੇਲ ਨੇ ਇਕ ਜਾਇਦਾਦ ਖਰੀਦੀ, ਇਕੱਲੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ, ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਉੱਥੇ ਇਕੱਠਾ ਚੱਲਾ ਗਿਆ। ਅਮੇਲ ਦੇ ਮਾਪੇ ਨਵੇਂ ਸਾਲ ਵਿਚ ਆਏ ਸਨ ਅਤੇ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਮੇਲ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਇਕ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਆਹ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਹ ਦਸੰਬਰ 2011 ਵਿਚ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਆਪਣੇ ਜੁੜਵਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਜਨਮਦਿਨ ਮਨਾਉਣ ਲਈ ਵਾਪਸ ਆਇਆ। ਅਗਲੇ ਦਿਨ, ਦੀਪਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਗੁਮਨਾਮ ਫੋਨ ਆਇਆ। ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਨੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਵਿਆਹ ਸਮੇਂ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾ ਲਿਆ ਸੀ। ਦੀਪਾ ਨੇ ਅਮੇਲ ਦਾ ਸਮਾਨ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਵਿਆਹ ਦੀ ਇੱਕ ਡੀਵੀਡੀ ਲੱਭੀ। ਉਹ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਸੀ ਕਿ ਅਮੇਲ ਨੇ ਇੱਕ ਨੇੜਲੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਤਲਾਕ ਲਈ ਦਰਖਾਸਤ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਮੇਲ ਦੀ ਭਾਰਤ ਰਵਾਨਗੀ ਤੋਂ ਸੱਤ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤਲਾਕ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਦੀਪਾ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਤਲਾਕ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਤਲਾਕ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਉਸਨੇ ਅਮੇਲ ਨਾਲ ਇਸ ਗੱਲ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਕੁਝ ਕਰੇ ਘਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਚੱਲਾ ਗਿਆ। ਦੀਪਾ ਨੇ ਉਨਟਾਰੀਓ ਵਰਕਸ (ਓ.ਡਬਲਯੂ) ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਅੱਠ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੱਕ ਸਮਾਜਿਕ ਸਹਾਇਤਾ ਉੱਤੇ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਨੂੰ ਸਤੰਬਰ 2012 ਵਿਚ ਸਕੂਲ ਬੱਸ ਡਰਾਈਵਰ ਵਜੋਂ ਪਾਰਟ-ਟਾਈਮ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਦੀਪਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ

ਅਮੇਲ ਦੇ ਘਰ ਰਹਿੰਦੀ ਰਹੀ। ਉਸਦੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਮੇਲ ਨੇ ਕਈ ਵਾਰ ਖੁਦ ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾ ਕੇ ਦੀਪਾ ਨੂੰ ਘਰੋਂ ਜਾਣ ਲਈ ਜਾਂ ਘਰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਆਖਿਆ।

ਸਾਲ 2013 ਤੋਂ ਅਮੇਲ ਨੇ ਪਾਣੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਗੜਬੜ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ, ਇਸਦੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਸਰਦੀ ਦੇ ਕਈ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੱਕ ਬਿਨਾਂ ਪਾਣੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਘਰੇਲੂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਰਹਿਣਾ ਪਿਆ। ਅਮੇਲ ਦੀਆਂ ਇਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਮਜ਼ਬੂਰਨ ਦੀਪਾ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਾਲ ਦੇ ਕਮਿਊਨਟੀ ਸੈਂਟਰ ਵਿੱਚ ਨਹਾਉਣਾ ਪਿਆ। ਮਈ 2015 ਤੋਂ, ਅਮੇਲ ਨੇ ਘਰ ਦੇ 258 ਨਾਲ-ਨਾਲ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਵੀ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਹੋਇਆ, ਬੈਂਕ ਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਲੈਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਦੀਪਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਘਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਮਤਾ

ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਵਿਚ ਇਕ ਮੁੱਖ ਨੁਕਤਾ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖ ਹੋਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦੀਪਾ ਅਮੇਲ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਵਿਚ ਸੀ ਕਿ ਵਿਆਹ ਦਸੰਬਰ 2011 ਤਕ ਸਹੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਅਮੇਲ ਘਰ ਛੱਡ ਕੇ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਤਲਾਕ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ ਸਮਝੌਤੇ ਉੱਪਰ ਜੂਨ 2009 ਵਿਚ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਦੀਆਂ ਅਦਾਇਗੀਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਅਮੇਲ ਨਵੰਬਰ, 2012 ਵਿਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਦੀਪਾ ਨੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੱਕ ਉਸਦੀ ਪਹੁੰਚ ਸੀਮਤ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਅਤੇ ਪਹੁੰਚ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਦੀਪਾ ਨੇ ਇਸ ਦੋਸ਼ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਪਹੁੰਚ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਮੇਲ ਨੇ ਪਿਛਲੇ 11 ਮਹੀਨਿਆਂ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਧੀ ਬਹੁਤ ਬਿਮਾਰ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਲਈ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਦੀਪਾ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪਿਛਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਉਸਨੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਇਕੱਲੀ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਹੇਠ ਰੱਖਣ ਦੀ ਗੱਲ ਆਖੀ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਵਕੀਲ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਉਸਦੀ ਅਤੇ

ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਗੱਲ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਅਮੇਲ ਉੱਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਾ ਮਿਲਣ ਅਤੇ ਹੱਕ ਜਤਾਉਣ ਦੀ ਰੋਕ ਲਾਉਣ ਦੀ ਗੱਲ ਵੀ ਆਖੀ ।

ਪ੍ਰਸਤਾਵ

ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦੀਪਾ ਦਾ ਵਕੀਲ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਸ ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ । ਅਗਸਤ 2010 ਵਿੱਚ, ਅਮੇਲ ਦੀਪਾ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਲੱਗ ਪਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਸਤੰਬਰ 2010 ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤਲਾਕ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ (ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸੁਲ੍ਹਾ ਹੋਣ ਦੇ 1 ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ), ਅਤੇ ਤਲਾਕ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਅਪ੍ਰੈਲ 2011 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿੱਥੇ ਦੀਪਾ ਨੂੰ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਪਤਾ ਚਲਿਆ ਕਿ ਅਮੇਲ ਨੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸਰਵਰ ਤੋਂ ਸਰਵਿਸ ਦਾ ਹਲਫੀਆ ਬਿਆਨ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਸਹੁੰ 'ਤੇ ਇਹ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਤਲਾਕ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੀਪਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਸੀ "ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਛੱਡ ਕੇ" (ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ ਸੀ)। ਉਹ ਉਸ ਪਤੇ 'ਤੇ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਰਹਿੰਦੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸ ਨੇ ਤਲਾਕ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਦਿਖਾਇਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸਰਵਰ ਨੇ ਉਸਦੀ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ । ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸਰਵਰ ਨੂੰ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ । ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਹਲਫੀਆ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਸਮਝੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਲੰਘ ਗਈ, ਉਸ ਨੂੰ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਤਲਾਕ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ।

ਮੀਡੀਆ ਗੁਣ

ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦੀਪਾ ਦਾ ਵਕੀਲ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ । ਅਗਸਤ 2010 ਵਿੱਚ, ਅਮੇਲ ਨੇ ਦੀਪਾ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਰਹਿਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ । ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਸਤੰਬਰ 2010 ਵਿੱਚ ਐਸਸੀਜੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤਲਾਕ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ (ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੇਲ-ਮਿਲਾਪ ਦੇ 1

ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ), ਅਤੇ ਤਲਾਕ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਅਪ੍ਰੈਲ 2011 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿੱਥੇ ਦੀਪਾ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਅਮੇਲ ਨੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸਰਵਰ ਤੋਂ ਇੱਕ ਐਫੀਡਵਿਟ ਆਫ਼ ਸਰਵਿਸ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਸਹੁੰ 'ਤੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ "ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਛੱਡ ਕੇ" (ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ) ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੀਪਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਹ ਉਸ ਪਤੇ 'ਤੇ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸ ਨੇ ਤਲਾਕ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਦਿਖਾਇਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸਰਵਰ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸਰਵਰ ਨੂੰ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਹਲਫਨਾਮੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੇਵਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਸਮਾਂ-ਰੇਖਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਤਲਾਕ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਕੇਸ ਅਧਿਐਨ ਨੰਬਰ 8: ਕਲਾਉਡੀਆ ਅਤੇ ਹੈਨਰੀ

ਪ੍ਰੋਫਾਈਲ	ਔਰਤ	ਆਦਮੀ
ਨਾਮ	ਕਲਾਉਡੀਆ	ਹੈਨਰੀ
ਵਿਆਹ ਦੇ ਸਮੇ ਦੀ ਉਮਰ	24	46
ਉਮਰ *	32	54
ਉਦਗਮ ਦੇਸ਼	ਡੋਮਿਨਿਕਾ	ਡੋਮਿਨਿਕਾ
ਧਰਮ	ਈਸਾਈ	ਈਸਾਈ
ਸਿੱਖਿਆ	ਹਾਈ ਸਕੂਲ ਅਧੂਰਾ ਹੈ	ਹਾਈ ਸਕੂਲ
ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਯੋਗਤਾ	ਨਿਪੁੰਨ	ਨਿਪੁੰਨ
ਪਰਵਾਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰੁਜ਼ਗਾਰ	ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰ	ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ
ਰੁਜ਼ਗਾਰ *	ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰ	ਸਵੈ-ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਵਾਲੀ ਖਿੜਕੀਆਂ ਦੀ ਸਫਾਈ ਕਰਨਾ
ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਵਾਸ ਕੀਤਾ	ਪਰਿਵਾਰਕ ਸਪਾਂਸਰਸ਼ਿਪ. ਹੈਨਰੀ ਨੇ ਸਪੋਸਲ ਸਪਾਂਸਰਸ਼ਿਪ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਤਹਿਤ ਕਲਾਉਡੀਆ ਨੂੰ ਸਪਾਂਸਰ ਕੀਤਾ।	ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ
ਇਮੀਗ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਥਿਤੀ *	ਸਥਾਈ ਨਿਵਾਸੀ	ਨਾਗਰਿਕ

ਵਿਆਹ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ *: 8

ਬੱਚੇ *:

• ਬੇਟੀ: ਫੇਥ (5 ਸਾਲ)

ਬੇਟੀ: ਹੋਪ (5 ਸਾਲ)

* ਪਰਿਵਾਰਕ ਕੋਰਟ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਮੇਂ

ਕੈਨੇਡਾ ਵਿੱਚ ਪਰਵਾਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਬੰਦੋਬਸਤ

ਕਲਾਉਡੀਆ 1999 ਵਿੱਚ ਵਿਜ਼ਟਰ ਵਜੋਂ ਕੈਨੇਡਾ ਆਈ ਸੀ ਅਤੇ 2004 ਵਿੱਚ ਹੈਨਰੀ ਨੂੰ ਮਿਲੀ ਸੀ। ਹੈਨਰੀ ਸਵੈ-ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਸੀ ਅਤੇ 15 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਕੈਨੇਡਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਜੋੜਾ ਹੈਨਰੀ ਦੇ ਮਲਕੀਅਤ ਵਾਲੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਸੀ। ਕਲਾਉਡੀਆ ਨੂੰ ਵਿਜ਼ਟਰ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮਾਂ ਰੁਕਣ ਕਰਕੇ 2006 ਵਿੱਚ ਦੇਸ਼ ਨਿਕਾਲਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਹ ਜੁੜਵਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਗਰਭਵਤੀ ਸੀ। ਕਲਾਉਡੀਆ ਅਗਲੇ ਛੇ (6) ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਆਪਣੀ ਧੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਡੋਮਿਨਿਕਾ ਵਿੱਚ ਰਹੀ।

ਹੈਨਰੀ ਨੇ ਕਲਾਉਡੀਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਕੈਨੇਡਾ ਵਿੱਚ ਇਮੀਗ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਸਪਾਂਸਰ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਸਾਲ 2012 ਵਿੱਚ ਕੈਨੇਡਾ ਪਹੁੰਚੇ ਸਨ। ਹੈਨਰੀ ਨੂੰ ਇਸ ਸਪਾਂਸਰਸ਼ਿਪ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੀਆਂ ਧੀਆਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਨੂੰ ਸਿੱਧ ਕਰਨ ਲਈ ਡੀ ਐਨ ਏ ਟੈਸਟਿੰਗ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਕਲਾਉਡੀਆ ਨੂੰ ਸ਼ਰਤੀ ਸਥਾਈ ਨਿਵਾਸੀ ਸਥਿਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਇੱਥੇ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਪਰਿਵਾਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਹੈਨਰੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਘਰ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਘਰੇਲੂ ਹਿੰਸਾ

ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ, ਹੈਨਰੀ ਕਲਾਉਡੀਆ ਪ੍ਰਤੀ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਸੀ; ਉਹ ਉਸ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਨਿਯੰਤਰਣ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਨਾ ਹੀ ਘਰ ਵਿੱਚ ਖਾਣਾ ਲੈ ਕੇ ਆਉਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਨ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ

ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਕਲਾਉਡੀਆ ਨੂੰ ਗਾਲਾਂ ਕੱਢ ਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਸ ਦੀਆਂ ਹਰਕਤਾਂ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਦੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਚਾਬੀ ਬਣਾਈ ਰੱਖੀ ਅਤੇ ਹਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਆਉਣ ਅਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕੀਤੀ। ਹੈਨਰੀ ਇਕ ਸ਼ਰਾਬੀ ਸੀ ਜੋ ਕੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪੀਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉੱਚੀ ਅਤੇ ਵਿਘਨ ਪਾਉਣ ਵਾਲਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।

ਘਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਪੀਣ ਦੇ ਨਾਲ, ਹੈਨਰੀ ਅਣਗੌਲਿਆ ਵੀ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਕਲਾਉਡੀਆ ਨੂੰ ਭੋਜਨ ਅਤੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਲਈ ਪੈਸੇ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਵੀ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਲੜਕੀਆਂ ਉਸ ਤੋਂ ਡਰਦੀਆਂ ਸਨ, ਇਹ ਕਹਿੰਦਿਆਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਦਬੂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਜਦੋਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਤੋਂ ਦੂਰ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ।

ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਈਆਂ, ਲੜਕੀਆਂ ਨੇ ਵਿਵਹਾਰ ਸੰਬੰਧੀ ਮੁੱਦਿਆਂ (ਜਿਵੇਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸੁੱਟਣਾ ਅਤੇ ਬਿਸਤਰ ਗਿੱਲਾ ਕਰਨਾ) ਨਾਲ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਸ ਤੋਂ ਭੱਜਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਕੁੜੀਆਂ ਦੇ ਮਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਦਿਆਂ, ਕਲਾਉਡੀਆ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਆਪਕ ਨਾਲ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤਾ। ਹੈਨਰੀ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਬਹੁਤ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਕਲਾਉਡੀਆ 'ਤੇ ਚੀਕਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਹਮਲਾਵਰ ਵਿਹਾਰ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। ਮੁਲਾਕਾਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵਾਪਸ ਕੰਮ 'ਤੇ ਪਰਤਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਸ ਨੇ ਕਲਾਉਡੀਆ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਘਰ ਨਹੀਂ ਛੱਡ ਰਹੀ ਸੀ। ਅਧਿਆਪਕ ਨੇ ਚਿਲਡਰਨ ਏਡ ਸੁਸਾਇਟੀ (ਸੀਏਐਸ) ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਜੋ ਅਗਲੇ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਲਈ ਤੁਰੰਤ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਿਆ।

ਅਗਲੇ ਹੀ ਦਿਨ ਜਦੋਂ ਕਲਾਉਡੀਆ ਦੀ ਇਕ ਦੋਸਤ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਦੇਖਣ ਗਈ, ਤਾਂ ਹੈਨਰੀ ਨੇ ਬਹੁਤ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਗਾਲਾਂ ਕੱਢਣੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਉਸਨੇ ਕਲਾਉਡੀਆ ਨੂੰ ਧਮਕੀ ਦਿੰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੀ ਇਮੀਗ੍ਰੇਸ਼ਨ

ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਰੱਦ ਕਰਵਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਕੁਝ ਦਿਨ ਬਾਅਦ, ਅਕਤੂਬਰ 2012 ਵਿੱਚ, ਆਪਣੀ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਡਰਦੇ ਹੋਏ, ਕਲਾਉਡੀਆ ਲੜਕੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਆਸਰਾ ਘਰ ਗਈ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਹ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਲਈ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਰਹੀ ਸੀ।

ਮਤਾ

ਕਲਾਉਡੀਆ ਵੱਖ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਦੀ ਰਹੀ। ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਮੁਢਲੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸੀ। ਹੈਨਰੀ ਨੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ: ਉਸਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਪਾਂਸਰਸ਼ਿਪ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਕਾਫ਼ੀ ਫੀਸਾਂ ਅਦਾ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਕੇਸ 2013 ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਾਰਕ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ 2015 ਦੇ ਅੱਧ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਲਾਉਡੀਆ ਦੀ ਇਕਲੋਤੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। ਹੈਨਰੀ ਨੂੰ ਦਿਨ ਵੇਲੇ ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਨਾਲ ਪਹੁੰਚ ਮਿਲੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੁਲਾਕਾਤਾਂ ਦੇ ਦੌਰੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਸ਼ਰਾਬ ਨਹੀਂ ਪੀਵੇਗਾ। ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਆਪਸੀ ਗੈਰ-ਸੰਚਾਰ ਦਾ ਹੁਕਮ ਸੀ। ਕਲਾਉਡੀਆ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਸਮਰਥਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣਾ ਪਿਆ। ਚਿਲਡਰਨ ਏਡ ਸੁਸਾਇਟੀ (ਸੀ.ਏ.ਐੱਸ.) ਸਾਲ 2012 ਤੋਂ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਰਹੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਸੰਬੰਧੀ ਕੋਈ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਲਾਉਡੀਆ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ, ਘਰ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਅਤੇ ਸਰੋਤਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ। ਕਲਾਉਡੀਆ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਮਿਲਣੀ ਜਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਕੁੜੀਆਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਕੇਸ ਅਧਿਐਨ ਨੰਬਰ 9: ਰਾਬੀਆ ਅਤੇ ਅਲੀ

ਪ੍ਰੋਫਾਈਲ	ਔਰਤ	ਮਰਦ
ਨਾਮ	ਰਾਬੀਆ	ਅਲੀ
ਵਿਆਹ ਸਮੇਂ ਉਮਰ	21	25
ਉਮਰ*	36	40
ਦੇਸ਼ ਜਿੱਥੇ ਜਨਮ ਹੋਇਆ	ਪਾਕਿਸਤਾਨ	ਪਾਕਿਸਤਾਨ
ਧਰਮ	ਮੁਸਲਮਾਨ	ਮੁਸਲਮਾਨ
ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਬੋਲਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ	ਸੀਮਤ	ਸੀਮਤ
ਵਿੱਦਿਆ	ਕਰਾਚੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਤੋਂ ਮਾਈਕਰੋਬਾਇਓਲੋਜੀ ਵਿਚ ਅੰਡਰਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਡਿਗਰੀ ਦੀ ਅੰਸ਼ਕ ਪੂਰਤੀ	ਅੰਡਰਗ੍ਰੈਜੂਏਟ
ਦੇਸ਼ ਬਦਲਣ ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਰੁਜ਼ਗਾਰ	ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰ	ਕਾਰ ਡੀਲਰਸ਼ਿਪ ਮਾਲਕ
ਰੁਜ਼ਗਾਰ	ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰ	ਕਾਰ ਡੀਲਰਸ਼ਿਪ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਨ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਵਾਸ ਕੀਤਾ	ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਉਦਮੀ ਵੀਜ਼ਾ	ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਉਦਮੀ ਵੀਜ਼ਾ
ਵਿਆਹ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ: 15 ਬੱਚੇ: ਪੁੱਤਰ: ਅਕਬਰ (13 ਸਾਲ) ਬੇਟੀ: ਰਸ਼ੀਦਾ (8 ਸਾਲ) ਬੇਟੀ: ਰੁਖਸ਼ਣਾ (5 ਸਾਲ) ਬੇਟੀ: ਆਲਾ (4 ਸਾਲ) ਬੇਟੀ: ਸੁਲਤਾਨਾ (4 ਸਾਲ) ਬੇਟੀ: ਅਫਰੋਜ਼ (3 ਮਹੀਨੇ)		

ਪ੍ਰੀ-ਮਾਈਗ੍ਰੇਸ਼ਨ ਇਤਿਹਾਸ

ਆਪਣੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ, ਇਹ ਜੋੜਾ ਮੱਧ ਪੂਰਬ ਚਲਾ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਅਲੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਾਰ ਡੀਲਰਸ਼ਿਪ ਬਣਾਈ। ਉਸਨੇ ਪਰਵਾਰ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਭਾਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੇਟੇ ਨੂੰ ਦਮਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੱਧ ਪੂਰਬ ਦਾ ਮੌਸਮ ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਵਿਆਹ ਦੇ ਚਾਰ ਸਾਲ ਬਾਅਦ, ਮਈ 1999 ਵਿਚ, ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਉੱਦਮ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਅਧੀਨ ਰਾਬੀਆ ਅਤੇ ਅਲੀ ਆਪਣੇ ਛੋਟੇ ਬੇਟੇ ਨਾਲ ਕੈਨੇਡਾ ਚਲੇ ਗਏ। ਅਲੀ ਇਸ ਇਮੀਗ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਵਜੋਂ 300,000 ਡਾਲਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲਿਆਇਆ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਰਾਬੀਆ ਕੈਨੇਡਾ ਆਉਣ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਬਸ ਨਾਲ ਗਈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸਮਝਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਕੈਨੇਡੀਅਨ ਵਾਤਾਵਰਨ ਉਸ ਦੇ ਜਵਾਨ ਬੇਟੇ ਲਈ ਵਧੀਆ ਰਹੇਗਾ, ਰਾਬੀਆ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਈ ਕਿ ਪਰਵਾਸ ਕਰਨਾ ਲਾਭਕਾਰੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਟੀਰੋਇਡ(ਦਵਾਈ) ਦੀ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਚਾਉਣ ਵਾਲੀ ਖੁਰਾਕ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ

ਕੈਨੇਡਾ ਵਿੱਚ ਬੰਦੋਬਸਤ

ਮਈ 1999 ਵਿਚ ਕੈਨੇਡਾ ਪਹੁੰਚਣ 'ਤੇ ਰਾਬੀਆ ਅਤੇ ਅਲੀ ਨੇ ਨਕਦ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਕੰਡੋਮੀਨੀਅਮ(ਘਰ) ਖਰੀਦਿਆ। ਅਲੀ ਨੇ ਇੱਕ ਫਰਨੀਚਰ ਸਟੋਰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਮਿਡਲ ਈਸਟ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਕਾਰ ਡੀਲਰਸ਼ਿਪ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦਾ ਰਿਹਾ। ਦੋ ਸਾਲ ਬਾਅਦ, ਜੋੜੇ ਨੇ ਇੱਕ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਖਰੀਦੀ। ਇਹ ਸੰਪਤੀ 2003 ਵਿਚ ਵੇਚੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਰਾਬੀਆ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਕੁਇਟੀ ਦਾ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਜਦੋਂ ਰਾਬੀਆ ਅਤੇ ਅਲੀ 2002 ਵਿੱਚ ਪੱਕੇ ਨਿਵਾਸੀ (ਪੀਆਰ) ਬਣੇ, ਅਲੀ ਨੇ ਫਰਨੀਚਰ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ, ਇੱਕ ਮੁਨਾਫਾ ਕਮਾਉਂਦੇ ਹੋਏ। ਉਸ ਨੇ ਦੁਬਈ ਵਿਚ ਲਗਾਤਾਰ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ। ਰਾਬੀਆ ਘਰ ਵਿਚ ਰਹੀ ਅਤੇ ਵਧ ਰਹੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕੀਤੀ। ਘਰੇਲੂ ਕੰਮ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਪਾਲਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਉਸਦੀ ਸੀ। ਅਲੀ ਦੀ ਸਿਰਫ ਤਰਜੀਹ ਪੈਸਾ ਕਮਾਉਣਾ ਸੀ। ਕੈਨੇਡਾ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪੰਜ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਅਲੀ ਨੇ ਕਾਰ ਨਿਰਯਾਤ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖਰੀਦਣ ਅਤੇ ਮੱਧ ਪੂਰਬ ਵੱਲ ਲਿਜਾਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦਿੱਤੀ।

ਘਰੇਲੂ ਹਿੰਸਾ

ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਵਿਆਹ ਦੌਰਾਨ ਅਲੀ ਨੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿਚ ਰਾਬੀਆ ਦਾ ਜੁਬਾਨੀ ਅਤੇ ਸਰੀਰਕ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਲੀ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਹੋਰ ਔਰਤਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸੰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਉਕਸਾਉਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਵੀ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਉਸ ਤੋਂ ਸੈਕਸ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਰਾਬੀਆ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵਿੱਤ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦੀ ਤਕਨੀਕੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਲੋੜਾਂ ਲਈ ਪੈਸੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ। ਬੱਚਿਆਂ ਦੀਆਂ ਪਾਠਕ੍ਰਮ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਲਈ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਧੂ ਪੈਸੇ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤਕ ਘਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਜਦੋਂ ਤਕ ਬਿਲਕੁਲ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਲੀ ਨੇ ਰਾਬੀਆ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵਿਆਹ ਦੌਰਾਨ ਕਈ ਵਾਰ ਵਪਾਰਕ ਯਾਤਰਾਵਾਂ (ਇਕ ਵਾਰ ਵਿਚ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਤਕ) ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਡਲ ਈਸਟ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ। ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨਾਲ ਜਾਣ ਲਈ, ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਤੋਂ ਸਕੂਲ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰੇਗੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਯਾਤਰਾਵਾਂ 'ਤੇ ਉਹ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਘਰ ਵਾਪਸ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਲੀ ਆਪਣਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਚਲਾਉਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਦੇਰ ਸ਼ਾਮ ਤੱਕ ਬਾਹਰ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਕੈਨੇਡਾ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਾਬੀਆ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸਕੂਲ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਵੇਗਾ।

ਅਲੀ ਅਕਸਰ ਚੀਕਾਂ ਮਾਰਦਾ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਰਦਾ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਹ ਉਸ ਤੋਂ ਡਰਦੇ ਸਨ। ਅਲੀ ਸਮੇਂ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਰਾਬੀਆ ਨੂੰ ਧਮਕੀ ਦਿੰਦਾ ਰਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਏਗਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਲਈ ਉਡਾਣਾਂ 'ਤੇ ਪਾ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫਿਰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਵੇਖੇਗੀ। ਫਰਵਰੀ 2009 ਵਿਚ ਰਾਬੀਆ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰਾਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉਸਨੂੰ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਸਤਾਇਆ ਸੀ। ਉਸਦੀਆਂ ਦੋ ਬੇਟੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਮਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਛੇ ਅਤੇ ਨੌਂ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸੀ, ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੇਟੇ ਨੇ ਸਰੀਰਕ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਲੀ ਉਸਦੀ ਸ਼ਾਵਰ ਵਿਚ

ਉਸ ਦੀ ਵੀਡੀਓ-ਟੈਪ ਕਰੇਗਾ। ਸਪੈਸ਼ਲ ਵਿਕਟਿਮ ਯੂਨਿਟ (ਐਸ.ਵੀ.ਯੂ.) ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਸੰਕਾਵਾਦੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕੋਚਿੰਗ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਚਿਲਡਰਨ ਏਡ ਸੁਸਾਇਟੀ (ਸੀ.ਏ.ਐੱਸ.) ਨੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਲੀ 'ਤੇ ਦਸੰਬਰ 2010 'ਚ ਅਲੀ ਨੂੰ ਬਾਲ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਦੀ ਰਜਿਸਟਰੀ 'ਤੇ ਬਿਠਾਇਆ ਸੀ। ਅਲੀ 'ਤੇ ਰਾਬੀਆ 'ਤੇ ਹਮਲੇ ਅਤੇ ਇਕ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਉਸਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਂ ਜਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਸਿੱਧਾ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਪਰਕ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਦੋਸ਼ ਛੱਡਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਮਈ 2009 ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਜ਼ਮਾਨਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ। ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਦਾ ਪਾਸਪੋਰਟ ਤੱਕ ਵੀ ਦਿਵਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਵਪਾਰਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ। ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ, ਅਲੀ ਦੇ ਭਰਾ ਅਤੇ ਭੈਣ ਨੇ ਰਾਬੀਆ ਨੂੰ ਤੰਗ, ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਬੁਲਾ ਕੇ ਅਤੇ ਸੰਮੇਲਨ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਮਾਮਲਾ ਸੁਲਝਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਉਸਦੀ ਭਰਜਾਈ ਆਵਾਜ਼ ਦੇ ਸੁਨੇਹੇ ਛੱਡ ਦਿੰਦੀ, ਕਹਿੰਦੀ ਕਿ ਜੇ ਉਸਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਘਰ ਖੋਹ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਰੱਬ ਉਸ ਨਾਲ ਨਾਰਾਜ਼ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸ ਨੇ ਇਕ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 911 ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਜਦੋਂ ਜੀਜਾ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਕੰਡੇਮੀਨੀਅਮ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਨੂੰ ਹਮਲਾਵਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਖੜਕਾਇਆ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਡਰਾਇਆ। ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਪੁਲਿਸ ਆ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਉਸਦੀ ਭਰਜਾਈ ਨੂੰ ਉਸ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਸੰਪਰਕ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਮਿਲੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਫੈਮਲੀ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਇੱਕ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜੋ ਪਤੀ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਪੱਖ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕ ਸਕੇਗੀ।

ਮਤਾ

ਰਾਬੀਆ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹਮਲੇ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਲੀ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਮੰਨਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਸਦੀ ਸਜ਼ਾ ਬਾਰਾਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰੈਬੇਸ਼ਨ ਸੀ, ਰਾਬੀਆ ਜਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸੰਪਰਕ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਕ੍ਰੈਪ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਸੈਸ਼ਨਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਅਗਸਤ 2011 ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ

ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣਾ ਪਾਸਪੋਰਟ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਾਉਣ ਅਤੇ ਪੂਰਾ ਵਿੱਤੀ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
ਉਹ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ।

ਕੇਸ ਅਧਿਐਨ ਨੰਬਰ 10: ਅੰਜਨਾ ਅਤੇ ਮਾਰਕ

ਪ੍ਰੋਫਾਈਲ	ਔਰਤ	ਆਦਮੀ
ਨਾਮ	ਅੰਜਨਾ	ਮਾਰਕ
ਵਿਆਹ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਮਰ	33	34
ਉਮਰ *	51	52
ਉਦਗਮ ਦੇਸ਼	ਗੁਆਨਾ	ਗੁਆਨਾ
ਧਰਮ	ਈਸਾਈ	ਈਸਾਈ
ਸਿੱਖਿਆ	ਹਾਈ ਸਕੂਲ	ਹਾਈ ਸਕੂਲ
ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਯੋਗਤਾ	ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿਚ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ	ਨਿਪੁੰਨ
ਪਰਵਾਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰੁਜ਼ਗਾਰ	ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰ	ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ
ਰੁਜ਼ਗਾਰ *	ਮਸ਼ੀਨ ਚਾਲਕ	ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰ
ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਵਾਸ ਕੀਤਾ	ਪਰਿਵਾਰਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀ: ਮਾਰਕ ਸਪਾਂਸਰ ਅੰਜਨਾ	ਪਰਿਵਾਰਕ ਕਲਾਸ. ਮਾਰਕ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਪਾਂਸਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਇਮੀਗ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਥਿਤੀ *	ਨਾਗਰਿਕ	ਨਾਗਰਿਕ
ਵਿਆਹ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸੰਖਿਆ 18 ਬੱਚੇ		
ਬੇਟੀ: ਅਬੀ (22 ਸਾਲ)		
ਬੇਟੀ: ਸੁਜਨ (20 ਸਾਲ)		
ਬੇਟੀ: ਕ੍ਰਿਸਟੀਨਾ (14 ਸਾਲ)		

ਪੁੱਤਰ: ਸੀਨ (12 ਸਾਲ)		
---------------------	--	--

ਪ੍ਰੀ-ਮਾਈਗ੍ਰੇਸ਼ਨ ਇਤਿਹਾਸ

ਅੰਜਨਾ ਅਤੇ ਮਾਰਕ ਦਾ ਵਿਆਹ ਅਗਸਤ 1992 ਵਿੱਚ ਗੁਆਇਨਾ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇਵਾਂ ਲਈ ਪਹਿਲਾ ਵਿਆਹ ਸੀ। ਮਾਰਕ ਦੀ ਮਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਕੈਨੇਡਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਹੀ ਸੀ, ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ 1989 ਵਿੱਚ ਕੈਨੇਡਾ ਪਰਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਸਪਾਂਸਰ ਕੀਤਾ। ਮਾਰਕ ਅਤੇ ਅੰਜਨਾ ਦਾ 1988 ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਦੂਜਾ 1992 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੱਚਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। 1992 ਵਿੱਚ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਾਰਕ ਨੇ ਅੰਜਨਾ ਨੂੰ ਕੈਨੇਡਾ ਆਉਣ ਲਈ ਸਪਾਂਸਰ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਦੋ ਬੇਟੀਆਂ (4 ਸਾਲ ਅਤੇ 2.5 ਸਾਲ) ਦੇ ਨਾਲ ਪਹੁੰਚੀ। ਇਮੀਗ੍ਰੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਹੋਰ ਬੱਚੇ ਪੈਦਾ ਹੋਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਧੀ ਦਾ ਜਨਮ 1996 ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬੇਟਾ 1998 ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਕੈਨੇਡਾ ਵਿੱਚ ਬੰਦੋਬਸਤ

ਜੇੜੇ ਨੇ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਕੈਨੇਡੀਅਨ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਆਹ ਵਾਲਾ ਘਰ ਖਰੀਦਿਆ। ਮਾਰਕ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰ ਸੀ, ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਸੀ ਇਸ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ ਅੰਜਨਾ ਦੇ ਨਾਮ ਹੇਠ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਸੀ। 13 ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਉਸਨੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਭੁਗਤਾਨ ਅਦਾ ਕੀਤੇ; ਘਰੇਲੂ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ 3 ਨੌਕਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨਾ। ਮਾਰਕ ਦੀ ਕਦੇ ਵੀ ਸਥਿਰ ਨੌਕਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਅੰਜਨਾ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਆਰਥਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਅੰਜਨਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੈਸੇ ਨਾਲ ਸਾਰਾ ਖਾਣਾ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਖਰੀਦੇ। ਅੰਜਨਾ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਘਾਟ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦੇਸਤਾਂ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਾਲਿਆਂ ਤੋਂ ਪੈਸੇ ਉਧਾਰ ਲੈਣੇ ਪਏ ਸਨ ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਵਿਆਹ ਦਾ ਘਰ ਨਹੀਂ ਗੁਆਉਣਗੇ। ਅੰਜਨਾ ਨੇ ਕਈ ਸਿਹਤ ਚਿੰਤਾਵਾਂ (ਹਾਈਪਰਟੈਨਸ਼ਨ, ਗਠੀਏ ਅਤੇ ਕਾਰਪਲ ਸੁਰੰਗ ਸਿੰਡਰੋਮ) ਨਾਲ ਸੰਘਰਸ਼ ਕੀਤਾ ਪਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ।

ਘਰੇਲੂ ਹਿੰਸਾ

ਵਿਆਹ ਦੇ ਅਠਾਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਮਾਰਕ ਅੰਜਨਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਰੀਰਕ ਅਤੇ ਜੁਬਾਨੀ ਗਾਲਾਂ ਕੱਢਦਾ ਰਿਹਾ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਨਿਯੰਤਰਣ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਫੋਨ ਕਾਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨਾ, ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਦੇ ਮਗਰ ਆਉਣਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਈਮੇਲ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣਾ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਸੌ ਰਹੀ ਸੀ, ਮਾਰਕ ਆਪਣੇ ਬਟੂਏ ਵਿਚੋਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬੈਂਕ ਖਾਤੇ ਅਤੇ ਲੈਣ ਦੇਣ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਅੰਜਨਾ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਹਮਲੇ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ 21 ਵਾਰ ਬੁਲਾਇਆ ਅਤੇ ਮਾਰਕ ਨੇ ਬਾਰਾਂ ਵਾਰ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਜੁਬਾਨੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ।

ਕੈਨੇਡਾ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ, ਮਾਰਕ ਨੇ ਅੰਜਨਾ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਬੋਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਵਾਰ ਕੀਤਾ। ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮਾਰਕ ਨੂੰ ਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅੰਜਨਾ ਆਪਣੀਆਂ ਧੀਆਂ ਨਾਲ ਰਤਾਂ ਦੇ ਪਨਾਹ ਤੇ ਰਹੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮਾਰਕ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਜੋੜਾ ਵੱਖਰਾ ਰਿਹਾ ਪਰ ਡੇਢ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਸੁਲ੍ਹਾ ਹੋ ਗਈ।

ਮਾਰਕ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਬਦਸਲੂਕੀ ਵੀ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਦਸੰਬਰ 2008 ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਅੰਜਨਾ ਕੰਮ ਤੇ ਸੀ, ਮਾਰਕ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸਤਾਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਦੂਜੀ ਧੀ ਦਾ ਸਰੀਰਕ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਘਰ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ, ਉਸਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਰੇਲਿੰਗ ਪਿੰਨ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਭੱਜਣ ਲਈ ਘਰੋਂ ਬਾਹਰ ਭੱਜੀ ਪਰ ਮਾਰਕ ਉਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਭੱਜਿਆ, ਉਸਦਾ ਗੁੱਟ ਫੜ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਮੁੱਕੇ ਮਾਰਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੇ। ਇਕ ਗੁਆਂਢੀ ਨੇ ਹਮਲਾ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ। ਮਾਰਕ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਦੇਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਕ ਵਾਰ ਫਿਰ, ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ, ਮਾਰਕ ਨੂੰ ਇਕ ਹੋਰ ਗੁਆਂਢੀ ਬੱਚੇ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਸੀ।

ਸਤੰਬਰ 2010 ਵਿੱਚ, ਆਪਣੀ ਧੀ ਨਾਲ ਵਾਪਰੀ ਘਟਨਾ ਦੇ ਲਗਭਗ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਬਾਅਦ, ਮਾਰਕ ਉੱਤੇ ਕਈ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦਾ ਦੇਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ: ਜਿਵੇਂ ਹਮਲਾ, ਇਕ ਹਥਿਆਰ ਨਾਲ ਹਮਲਾ, ਇਕ ਹਥਿਆਰ ਰੱਖਣਾ ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਰਤ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਜਨਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੋ ਬੱਚੇ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਮਾਰਕ ਨੂੰ ਸਖਤ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਰਿਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਇਹ ਜੋੜਾ ਵੱਖ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਦੋ ਸਾਲ ਬਾਅਦ, ਮਾਰਕ ਨੂੰ ਹਮਲਾ ਅਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ। ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਅੰਜਨਾ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਨਹੀਂ ਮਿਲਨਾ ਪਿਆ। ਜਦੋਂ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ, ਉਸਨੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਘਰ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਲਈ ਤਾਕਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਪਰ ਅੰਜਨਾ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਮਾਸਟਰ ਬੈਡਰੂਮ, ਗੈਰੇਜ, ਅਤੇ ਬੇਸਮੈਂਟ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲ ਲਿਆ। ਅੰਜਨਾ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਹੋਰ ਹਮਲੇ ਹੋਏ, ਇਕ ਹੋਰ ਧੀ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਰਕ' ਤੇ ਹੋਰ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਮਾਰਕ ਨੂੰ ਸ਼ਾਦੀਸ਼ੁਦਾ ਘਰ ਛੱਡਣ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸਮਾਨ ਸਿਰਫ ਨਿਗਰਾਨੀ ਹੇਠ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰ ਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਗਿਆ (ਪੁੱਤਰ ਨਾਲ ਮੌਜੂਦ) ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਟਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਸਮਾਨ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਨਵੰਬਰ 2014 ਵਿੱਚ, ਮਾਰਕ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬੇਟੇ (ਫਿਰ ਲਗਭਗ 16 ਸਾਲ ਵਿਚਕਾਰ ਦੇ) ਇੱਕ ਝਗੜੇ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮਾਰਕ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰਿਆ। ਅੰਜਨਾ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਤਿੰਨ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੇ ਬੇਟੇ ਨੇ ਇਸ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ।

ਘਰ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਮਾਰਕ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਵਿਚ ਵਿੱਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਯੋਗਦਾਨ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ: ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਜਾਇਦਾਦ ਟੈਕਸ ਤਿੰਨ (3) ਸਾਲਾਂ ਵਿਚ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅੰਜਨਾ ਨੂੰ 10,000 ਡਾਲਰ ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਬਿੱਲ ਮਿਲਿਆ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਨਾਨਾ-ਨਾਨੀ ਨੂੰ ਅੰਜਨਾ ਨੂੰ ਉਧਾਰ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਸ ਬਿੱਲ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਦਾਦੀ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਉਧਾਰ ਦਿੱਤੇ। ਮਾਰਕ ਨੇ 10,000 ਡਾਲਰ ਦਾ ਅੱਧਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਪਰ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮਾਰਕ ਨੇ ਅੰਜਨਾ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਚਾਈਲਡ ਟੈਕਸ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਟੈਕਸ

ਏਜੰਸੀ ਨੂੰ ਉਹ ਚੈੱਕ ਉਸ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਪਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਤਣਾਅ ਅਤੇ ਹਿੰਸਾ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਅੰਜਨਾ ਦੀ ਸਿਹਤ ਵਿੱਚ ਲਗਾਤਾਰ ਗਿਰਾਵਟ ਆਉਂਦੀ ਰਹੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਘਬਰਾਹਟ ਦਾ ਦੌਰਾ ਪੈਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ।

ਮਤਾ

ਮਾਰਕ ਤੋਂ ਬੱਚੇ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਪਰ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਆਪਣੀ ਆਮਦਨੀ ਅਤੇ ਸੰਪੱਤੀਆਂ (ਇੱਕ ਵਿੰਟੇਜ ਕਾਰ) ਦਾ ਸਹੀ ਐਲਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੱਖ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਵਿਵਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹੀ ਹੈ। ਵਿਆਹੁਤਾ ਘਰ ਹੁਣ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਜਨਾ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਬਰਾਬਰੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਬੱਚੇ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਵੀ 2010-2015 ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ। ਮਾਰਕ ਨੇ ਵੀ ਬਰਾਬਰੀ ਦਾ ਆਪਣਾ ਹਿੱਸਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਮਾਰਕ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅੰਜਨਾ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵਕੀਲ ਰਾਹੀਂ ਸੰਚਾਰ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਮਾਰਕ ਤੋਂ ਉਸਦੀ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਉਜਰਤ ਆਮਦਨੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਲਈ ਬਾਲ ਸਹਾਇਤਾ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਤਲਾਕ 2016 ਵਿੱਚ ਅੰਤਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਕੇਸ ਅਧਿਐਨ ਨੰਬਰ 12: ਬੀਨਾ ਅਤੇ ਉਦੀਪ

	ਔਰਤ	ਆਦਮੀ
ਨਾਮ	ਬੀਨਾ	ਉਦੀਪ
ਵਿਆਹ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਮਰ	23	ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਉਮਰ *	55	ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ
ਉਦਗਮ ਦੇਸ਼	ਇੰਡੀਆ	ਇੰਡੀਆ
ਧਰਮ	ਈਸਾਈ	ਹਿੰਦੂ
ਸਿੱਖਿਆ	ਨਰਸਿੰਗ ਦੀ ਡਿਗਰੀ	ਅੰਡਰਗ੍ਰੈਜੂਏਟ
ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਯੋਗਤਾ	ਨਿਪੁੰਨ	ਨਿਪੁੰਨ
ਪਰਵਾਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰੁਜ਼ਗਾਰ	ਨਰਸ	ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ
ਰੁਜ਼ਗਾਰ *	ਕਿਸੇ ਸੰਸਕਾਰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕੀਤਾ	ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ
ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਵਾਸ ਕੀਤਾ	ਬੀਨਾ ਵਿਜ਼ਟਰ ਵੀਜ਼ੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕੈਨੇਡਾ ਦੇ ਅੰਦਰੋਂ ਸਰਨਾਰਥੀ ਸਥਿਤੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ	ਜਾਣਕਾਰੀ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ
ਇਮੀਗ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਥਿਤੀ *	ਮਾਨਵਤਾਵਾਦੀ ਅਤੇ ਹਮਦਰਦੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਇਮੀਗ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ	ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ
ਵਿਆਹ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ: 29 (1986-2015, 2010 ਵਿੱਚ ਵੱਖ ਹੋਏ)		

<p>ਬੱਚੇ *</p> <p>ਪੁੱਤਰ: ਵਿਜੇ (ਜਨਮ ਮਈ 1987 - ਸਾਲ 2009 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਹਾਦਸੇ ਕਾਰਨ ਅਪਾਹਜ ਹੋਇਆ ਸੀ)</p> <p>ਪੁੱਤਰ: ਰਾਜੂ (15 ਸਾਲ; ਏਡੀਐਚਡੀ, ਤਣਾਅ ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਗਾੜ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਵੀਡੀਓ ਗੇਮਾਂ ਦਾ ਆਦੀ ਹੈ.)</p>		
--	--	--

* ਫੈਮਲੀ ਕੋਰਟ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਮੇਂ

ਪ੍ਰੀ-ਮਾਈਗ੍ਰੇਸ਼ਨ ਇਤਿਹਾਸ

ਬੀਨਾ ਅਤੇ ਉਦੀਪ ਦਾ ਅੰਤਰ-ਧਰਮ ਪਿਆਰ ਵਿਆਹ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ. ਵਿਆਹ ਵੇਲੇ ਉਸ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਸੰਬੰਧ ਤੋੜ ਦਿੱਤੇ। ਬੀਨਾ ਬਹਿਰੀਨ ਵਿਚ ਉਦੀਪ ਦੇ ਨਾਲ, 13 ਸਾਲ (1997 – 2010) ਤੋਂ ਉਦੀਪ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿ ਰਹੀ ਸੀ. ਉਸਦਾ ਵੱਡਾ ਪੁੱਤਰ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਬਹਿਰੀਨ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਰਿਹਾ, ਉਸਦਾ ਛੋਟਾ ਬੇਟਾ ਬਹਿਰੀਨ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ.

ਬਹਿਰੀਨ ਵਿਚ ਬੀਨਾ ਦਾ ਪਤੀ ਉਸ ਨਾਲ ਭਾਵਨਾਤਮਕ, ਜੁਬਾਨੀ, ਸਰੀਰਕ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕਰਦਾ ਸੀ. ਉਹ ਇੱਕ ਸ਼ਰਾਬੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦਾ ਸੀ. ਇੱਕ ਵਾਰ, ਉਸਨੇ ਅਲਮਾਰੀ ਵਿਚ ਉਸ ਦਾ ਹੱਥ ਫੜਿਆ. ਬੀਨਾ ਵਿਆਹੁਤਾ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੀਆਂ ਕਈ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਵੀ ਕਰ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਸ ਦਾ ਸਾਬਕਾ ਪਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਰਾਜੂ ਨੂੰ ਮਾਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜੁਬਾਨੀ

ਉਸ ਨਾਲ ਬਦਸਲੂਕੀ ਕਰਦਾ ਸੀ. ਬੀਨਾ ਨੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਖਬਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਨੇ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜੇ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਜਾਨ ਤੋਂ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਵਰਕ ਵੀਜ਼ਾ 'ਤੇ ਬਹਿਰੀਨ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਉਸਨੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਖਬਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਚਿੰਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਵੀਜ਼ਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ. ਬੀਨਾ ਨੇ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਇਕ ਫੋਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਦੀਪ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੁੱਟਮਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਕੈਨੇਡਾ ਵਿੱਚ ਬੰਦੋਬਸਤ

ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੀਨਾ 25 ਸਤੰਬਰ, 2010 ਨੂੰ ਬਹਿਰੀਨ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਨੌਂ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਰਾਜੂ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਜ਼ਿਟਰ ਵੀਜ਼ਾ ਤੇ ਕੈਨੇਡਾ ਭੱਜ ਗਈ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਵੱਡਾ ਬੇਟਾ ਭਾਰਤ ਰਿਹਾ। ਬੀਨਾ ਦਾ ਕੈਨੇਡਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪਰਿਵਾਰ ਜਾਂ ਦੇਸਤ ਨਹੀਂ ਸੀ. ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਇਕ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਰਾਜੂ ਲਈ ਸ਼ਰਨਾਰਥੀ ਰੁਤਬੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ. ਦੋ ਸਾਲ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਦੇ ਸ਼ਰਨਾਰਥੀ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਘਰੇਲੂ ਹਿੰਸਾ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਸੀ. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿਚ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਆਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਕੈਨੇਡਾ ਦੇ ਇਮੀਗ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਸ਼ਰਨਾਰਥੀ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੇਫ ਕੰਟਰੀ ਲਿਸਟ ਵਿਚ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੰਘੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨਾਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਬੀਨਾ ਨੇ ਫਿਰ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਮਨੁੱਖਤਾਵਾਦੀ ਅਤੇ ਹਮਦਰਦੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸਥਾਈ ਨਿਵਾਸ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਸਾਧਾਰਣ, ਅਣਉਚਿਤ ਅਤੇ ਅਸਪੱਸ਼ਟ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਉਹ ਭਾਰਤ ਵਾਪਸ ਲਿਆਉਂਦੀਆਂ ਸਨ. ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ. ਇਸਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਨੂੰ ਵਰਕ ਪਰਮਿਟ ਮਿਲ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਕੈਨੇਡਾ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ 2015 ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਐਚ ਐਂਡ ਸੀ

ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਨੈਕਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਕੈਨੇਡਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਹੀ ਸੀ। ਬੀਨਾ ਅਤੇ ਰਾਜੂ ਦੋਹਾਂ ਲਈ ਦੇਸ਼ ਨਿਕਾਲੇ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਦੀ ਉਸਨੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਅਪੀਲ ਸੁਣੇ ਜਾਣ ਤੱਕ ਦੇਸ਼ ਨਿਕਾਲੇ ਦੇ ਹੁਕਮ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਰਾਜੂ ਦੇਸ਼ ਨਿਕਾਲੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਤੋਂ ਘਬਰਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਬੀਨਾ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਤੋਂ ਭੱਜ ਜਾਵੇਗਾ।

ਘਰੇਲੂ ਹਿੰਸਾ

ਹਾਲਾਂਕਿ ਬੀਨਾ ਨੂੰ ਕੈਨੇਡਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਘਰੇਲੂ ਹਿੰਸਾ ਨਹੀਂ ਝੱਲਣੀ ਪਈ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਨਿਕਾਲੇ ਦੇ ਡਰ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਅਤੇ ਬਹਿਰੀਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਤੋਂ ਲਗਾਤਾਰ ਸਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ। ਉਦੀਪ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮਾਂ (ਜੋ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ) ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਬੀਨਾ ਦੇ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਧਮਕੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਜੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਨਿਕਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਵਾਪਸ ਪਰਤਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਬੀਨਾ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ 'ਚ ਸਦਾ ਇਸ ਡਰ ਨਾਲ ਜੂਝਦੀ ਰਹੀ। ਬੀਨਾ ਨੇ ਕਈ ਵਾਰ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਸ ਨਾਲ ਬਦਸਲੂਕੀ ਦੀਆਂ ਯਾਦਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਬਕਾ ਪਤੀ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਸਹਾਰਿਆ ਬੀਨਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਹੱਥੋਂ ਵੀ ਸਰੀਰਕ ਹਿੰਸਾ ਝੱਲਣੀ ਪਈ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਬੇਟਾ, ਪਿਛਲੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਦੇਸ਼ ਨਿਕਾਲੇ ਤੋਂ ਡਰਦਾ ਹੋਇਆ, ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮੁਸੀਬਤ 'ਚ ਰਹਿਣ ਲੱਗਾ ਉਸ ਦੀ ਏਡੀਐਚਡੀ, ਤਣਾਅ ਦੀਆਂ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਖੇਡ ਦੀ ਲਤ ਨੇ ਬੀਨਾ ਲਈ ਉਸ ਦਾ ਪਾਲਣ ਪੋਸ਼ਣ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਜੁਲਾਈ 2015 ਵਿਚ ਬੀਨਾ ਨੇ ਬੱਸ ਡਰਾਈਵਰ ਵਜੋਂ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਦੀ ਐਚ ਐੱਡ ਸੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਮਿਲਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਉਸਨੇ ਸੰਪਰਦਾਇ ਵਿੱਚ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਇਕ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ ਪਰ ਬੱਸ ਡਰਾਈਵਰ ਵਜੋਂ ਇਕ ਹੋਰ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਵਿਚ ਨੈਕਰੀ ਮਿਲ ਗਈ। ਇਹ ਸਪਲਿਟ ਸ਼ਿਫਟ ਕੰਮ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਤਾਰਾਂ ਘੰਟੇ ਦੇ ਕੰਮ

ਦੇ ਦਿਨ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਕੰਮ ਦੇ ਵਧੇ ਹੋਏ ਘੰਟਿਆਂ ਦੌਰਾਨ, ਉਸਦਾ ਬੇਟਾ ਗੈਰ-ਨਿਗਰਾਨੀ ਅਧੀਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਖੇਡ ਦੀ ਲਤ ਹੋਰ ਵਿਗੜ ਗਈ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਲਤ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਉਸ ਦਾ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਕਾਰਡ ਚੋਰੀ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਜਦੋਂ ਬੀਨਾ ਨੇ ਉਸਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਗਾਲਾਂ ਕੱਢਣ ਲੱਗਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਜਾਨੋਂ ਮਾਰਨ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦੇਣ ਲੱਗਾ। ਅਪ੍ਰੈਲ 2016 ਵਿੱਚ, ਰਾਜੂ ਨੇ ਬੀਨਾ ਉੱਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਧੱਕਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰਿਆ। ਬੀਨਾ ਨੇ 911 ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ। ਰਾਜੂ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤ' ਤੇ ਰਿਹਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉਸਨੂੰ ਘਰਬੰਦੀ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨਾਲ ਘਰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਚਿਲਡਰਨ ਏਡ ਸੁਸਾਇਟੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਈ।

ਮਈ 2016 ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਘਰ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਪਰਤਿਆ। ਬੀਨਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਲਾਪਤਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ। ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਚਾਰ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ। ਬੀਨਾ ਜ਼ਮਾਨਤ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਾਉਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਸੀਏਐਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ। ਬੀਨਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸੀਏਐਸ ਨੂੰ ਬੱਚੇ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ ਲਈ ਮੁੜ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਲੈਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਉਸ ਲਈ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਣ। ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਰਾਜੂ ਨੂੰ ਸੀਏਐਸ ਕੇਅਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਾਲਣ ਘਰ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਰਾਜੂ (ਹੁਣ 16 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ) ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਵਾਰਡ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਬੀਨਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਅਕਤੂਬਰ 2017 ਵਿੱਚ ਵਾਰਡ ਬਣ ਗਿਆ। ਬੀਨਾ ਨੂੰ ਬੱਚੇ ਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਪਹੁੰਚ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ।

ਬੀਨਾ ਨੇ ਕੈਨੇਡਾ ਵਿੱਚ ਕਈ ਸਰੋਤਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਇਮੀਗ੍ਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਸਰਨਾਰਥੀ ਦਾਅਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਮੁਨਾਫਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਲੀਨਿਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਤੋਂ

ਇਲਾਵਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਸੰਪਰਦਾਇ ਦੀ ਸਲਾਹ ਮਿਲੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੇ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਕੈਨੇਡਾ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਈ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ।

ਉਸਨੇ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਭਾਸ਼ਾ (ਈਐਸਐਲ) ਦੀਆਂ ਕਲਾਸਾਂ ਵਜੋਂ ਵੀ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਨੂੰ ਨੈਵੀਗੇਟ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਲਣ ਪੋਸ਼ਣ ਦੀਆਂ ਕਲਾਸਾਂ ਲਗਾਈਆਂ ਹਨ।

ਕੇਸ ਅਧਿਐਨ ਨੰਬਰ 13: ਇਲਹਾਮ ਅਤੇ ਦਾਊਦ

	ਔਰਤ	ਮਰਦ
ਨਾਮ	ਇਲਹਾਮ	ਦਾਊਦ
ਵਿਆਹ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਮਰ	20	41
ਉਮਰ	35	55
ਉਦਗਮ ਦੇਸ਼	ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ	ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ
ਧਰਮ	ਮੁਸਲਮਾਨ	ਮੁਸਲਮਾਨ
ਸਿੱਖਿਆ	ਹਾਈ ਸਕੂਲ (ਜਰਮਨੀ)	ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਦੀ ਬੈਚਲਰ
ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਯੋਗਤਾ	ਨਿਪੁੰਨ	ਨਿਪੁੰਨ
ਪਰਵਾਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰੁਜ਼ਗਾਰ	ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰ	ਰੋਜ਼ਗਾਰ
ਰੁਜ਼ਗਾਰ	ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰ	ਰੋਜ਼ਗਾਰ
ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਵਾਸ ਕੀਤਾ	ਪਰਿਵਾਰਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀ: ਦਾਊਦ ਨੇ ਸਪੋਂਸਰ ਸਪਾਂਸਰਸ਼ਿਪ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਐਲਹਮ ਨੂੰ ਸਪਾਂਸਰ ਕੀਤਾ. (1995)	ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਵੀਜ਼ਾ ਤਹਿਤ ਇਮੀਗ੍ਰੇਸ਼ਨ (1980 ਵਿਚ)
ਇਮੀਗ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਥਿਤੀ *	ਨਾਗਰਿਕ	ਨਾਗਰਿਕ
ਵਿਆਹ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ: 13 ਬੱਚੇ * ਪੁੱਤਰ: ਫਾਰੂਕ (11 ਸਾਲ) ਬੇਟੀ: ਗੁਲਸ਼ਨ (8 ਸਾਲ)		

* ਫੈਮਲੀ ਕੋਰਟ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਮੇਂ

ਪਰਵਾਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ

ਦਾਊਦ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੰਦਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਕੈਨੇਡਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਪਰਿਵਾਰ ਤੋਂ ਆਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਗ੍ਰਹਿ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਰਕਾਰੀ ਗੁਪਤ ਸੇਵਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਸਨ। ਦਾਊਦ ਨੇ ਇਲਹਾਮ ਨੂੰ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਬਾਅਦ 1995 ਵਿੱਚ ਕੈਨੇਡਾ ਪਰਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਸਪਾਂਸਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਲਹਾਮ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਜੀਵਨ ਸਾਥੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਉਮਰ ਦਾ ਪਾੜਾ ਹੈ; ਉਹ ਉਸ ਨਾਲੋਂ ਵੀਹ ਸਾਲ ਛੋਟੀ ਹੈ। ਇਲਹਾਮ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦਾਊਦ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਔਰਤ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ 'ਸਿਖਲਾਈ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ' ਦੇ ਸਕੇ।

ਕੈਨੇਡਾ ਵਿੱਚ ਬੰਦੋਬਸਤ

ਕੈਨੇਡਾ ਪਹੁੰਚਣ ਤੇ ਇਲਹਾਮ ਆਪਣੀ ਦੰਦਾਂ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸਕੂਲ ਵਾਪਸ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਦਾਊਦ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਦਾਊਦ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਘਰ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰੇ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਪਰਿਵਾਰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੇ। ਇਲਹਾਮ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ, ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਕੂਲ ਦੇ ਕੰਮਾਂ, ਪਾਠਕ੍ਰਮ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਅਤੇ ਡਾਕਟਰੀ ਮੁਲਾਕਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਇਲਹਾਮ ਦੀ ਇੱਕ ਭੈਣ ਕੈਨੇਡਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਉਸਦਾ ਬਾਕੀ ਪਰਿਵਾਰ ਆਪਣੇ ਗ੍ਰਹਿ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ।

ਘਰੇਲੂ ਹਿੰਸਾ

ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ, ਇਲਹਾਮ ਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਦਾਊਦ ਦੇ ਇੱਕ ਕੈਨੇਡੀਅਨ ਔਰਤ ਨਾਲ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਮ ਸੰਬੰਧ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, ਦਾਊਦ ਉਸ ਔਰਤ ਨੂੰ ਇਲਹਾਮ ਅਤੇ ਦਾਊਦ ਦੇ ਹਨੀਮੂਨ 'ਤੇ ਲਿਆਇਆ, ਇੱਕ ਫੋਟੋ-ਅਤੇ ਵਿਡੀਓਗ੍ਰਾਫਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ। ਇਹ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਸੰਬੰਧ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵਿਆਹ ਦੌਰਾਨ ਜਾਰੀ ਰਹੇ ਅਤੇ ਉਸ ਔਰਤ ਕੋਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਿੰਨੋਂ ਵਿਆਹ ਵਾਲੇ ਘਰਾਂ ਦੀ ਕੁੰਜੀ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਇਲਹਾਮ ਅਤੇ ਦਾਊਦ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਵਿਆਹ ਵਾਲੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਹਿੰਸੇਦਾਰੀ ਵੀ ਸੀ। ਇਲਹਾਮ ਤੋਂ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਉਹ ਘਰ ਵਿੱਚ ਅਲੱਗ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਵੱਲੋਂ ਉਸਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰ ਸਕਦੀ

ਹੈ ਤੇ ਨਾਲ ਕਿਸ ਨਾਲ ਨਹੀਂ। ਉਸ ਕੋਲ ਘਰ ਦੀ ਚਾਬੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਆ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ।

ਆਪਣੇ ਵਿਆਹ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਹੀ, ਇਲਹਾਮ ਨੂੰ ਦਾਊਦ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਝੱਲਣਾ ਪਿਆ। ਦਾਊਦ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪੀਂਦਾ, ਗਾਲਾਂ ਕੱਢਦਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਚੀਕਦਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਮੁੱਕੇ ਤੇ ਧੱਕੇ ਮਾਰਦਾ। ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਜਾਨੇ ਮਾਰਨ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ ਕਿ 'ਜੇ ਉਹ ਮਰ ਜਾਂਦੀ ਤਾਂ ਜੇਲ੍ਹ ਜਾਣ ਦੇ ਹਰ ਮਿੰਟ ਦਾ ਮੁੱਲ ਪਏਗਾ'। ਉਹ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਣ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨਾਲ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹਿੰਸਾ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਅਕਸਰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਰੁਕਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਇਲਹਾਮ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਦਾਊਦ ਨੇ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਲਹਾਮ ਨੂੰ ਬਿਨ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਭੇਜ ਦੇਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਵੇਖੇਗੀ। ਦਾਊਦ ਨੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਪਾਸਪੋਰਟ ਰੱਖੇ ਸਨ, ਉੱਚ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਉਸਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਦਾਊਦ ਨੇ ਖੁਦ ਏਅਰ ਲਾਈਨ ਇੰਡਸਟਰੀ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਕਰਕੇ ਇਹ ਧਮਕੀ ਬਹੁਤ ਅਸਲ ਸੀ।

ਦਾਊਦ ਬੱਚਿਆਂ ਤੋਂ ਨਿਰੰਤਰ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਲਹਾਮ ਨੇ ਦਿਨ ਦੌਰਾਨ ਕੀ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ। ਬੱਚੇ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਬਾਰੇ ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਰਾਮਦੇਹ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਰਦੇ। ਸਜ਼ਾ ਵਜੋਂ, ਦਾਊਦ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਿਡੌਣਿਆਂ ਅਤੇ ਖੇਡਾਂ ਨੂੰ ਖੋਹ ਲੈਂਦਾ। ਉਹ ਗੁੱਸੇ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਉੱਤੇ ਚੀਕਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹਮਲਾਵਰ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੇਡਾਂ ਅਤੇ ਸਕੂਲ ਦੇਵਾਂ ਵਿਚ ਉਸ ਦੀਆਂ ਉਮੀਦਾਂ 'ਤੇ ਖਰਾ ਨਾ ਉਤਰਨ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁੱਟਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਅਸੰਗਤ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਹੋਰ ਵੀ ਸਮੇਂ ਸਨ ਜਦ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਅਣਹੋਈ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਬੱਚੇ ਉਸ ਤੋਂ ਡਰਦੇ ਸਨ।

ਇਲਹਾਮ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਡਾਕਟਰ ਨੂੰ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਲੱਛਣਾਂ ਦਾ ਇਲਾਜ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਿਆ। ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਦਵਾਈ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਸਿਹਤ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਲਹਾਮ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਜਿਵੇਂ ਸਮਾਂ ਬੀਤਦਾ ਗਿਆ, ਉਹ ਬੁੱਧੀਮਾਨ, ਤਾਕਤਵਰ ਅਤੇ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਪ੍ਰਤੀ ਘੱਟ ਸਹਿਣਸ਼ੀਲ ਬਣ ਗਈ। ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਨੇ ਉਸਦੀ ਉੱਭਰ ਰਹੀ ਲਚਕਤਾ ਪ੍ਰਤੀ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਆ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਬਦਸਲੂਕੀ ਸਿਰਫ ਵੱਧਦੀ ਗਈ।

ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਲਹਾਮ ਨੂੰ 'ਮਾਂ' ਨਾ ਬੁਲਾਉਣ ਦੀ ਹਦਾਇਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਹ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੇਕਰ ਵਾਂਗ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਲਹਾਮ ਕੋਲ ਕੋਈ ਪੈਸਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਦਾਊਦ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਵਿੱਤੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਜਦੋਂ ਬੱਚੇ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਸਨ ਤਾਂ ਇਲਹਾਮ ਨੇ ਰੀਅਲ ਅਸਟੇਟ ਸਹਾਇਕ ਵਜੋਂ ਪਾਰਟ-ਟਾਈਮ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣਾ ਅਚੱਲ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਕਮਾਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਦਾਊਦ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਨਵਿਆਉਣ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕੰਮ ਕਰੇ ਅਤੇ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਤਨਖਾਹ ਸਿੱਧੀ ਉਸਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਦਾਊਦ ਜੇਕਰ ਭਰਪੂਰ ਵਿੱਤੀ ਫੈਸਲਿਆਂ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਧੋਖਾਧੜੀ ਤੋਂ 600,000 ਡਾਲਰ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਬਣਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਲਹਾਮ ਦੇ ਨਾਮ ਹੇਠ ਛੱਤੀ ਕੈਡਿਟ ਕਾਰਡਾਂ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵਿਆਹ ਦੌਰਾਨ ਦਾਊਦ ਇਲਹਾਮ ਤੋਂ ਇਕ ਸਮਝੌਤੇ 'ਤੇ ਹਸਤਾਖਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਅਲੱਗ ਹੋਣ ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਕੁਝ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕਰੇਗੀ। ਇਲਹਾਮ ਨੇ ਇਸ ਸਮਝੌਤੇ 'ਤੇ ਹਸਤਾਖਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿੱਤੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਦਾਊਦ ਨੇ ਲਗਜ਼ਰੀ ਕਾਰਾਂ ਚਲਾਉਂਦਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਲਹਾਮ ਨੇ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੀ ਕਾਰ ਚਲਾਉਂਦੀ ਜਿਸਨੂੰ ਮੁਰੰਮਤ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ।

ਮਾਰਚ 2008 ਵਿੱਚ, ਇਲਹਾਮ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਲੰਬੇ ਸਮੁੰਦਰੀ ਜਹਾਜ਼ ਦੇ ਸਫਰ ਤੇ ਗਿਆ। ਦਾਊਦ ਨੇ ਯਾਤਰਾ 'ਤੇ ਭਾਰੀ ਪੀਤੀ ਅਤੇ ਵਿਘਨ ਪਾਉਣ ਲਈ ਜਹਾਜ਼ ਦੇ ਸਟਾਫ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਖ਼ਬਰਦਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਰਾਤ ਇੱਕ ਬਹਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਲਹਾਮ ਡਰ ਗਈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਦੇ ਕੈਬਿਨ

ਵਿੱਚ ਲੁਕ ਗਈ। ਦਾਊਦ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਲੱਭ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਮੂਹਰੇ ਮੁੱਕਾ ਮਾਰਿਆ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸਮੁੰਦਰੀ ਜਹਾਜ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਪਾਈ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਲੜਾਈ ਇਲਹਾਮ ਦੇ ਕੈਬਿਨ ਵਿਚ ਜਾਰੀ ਰਹੀ ਜਿਥੇ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕੁੱਟਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕੱਪੜੇ ਪਾੜੇ। ਇਲਹਾਮ ਜਹਾਜ਼ ਦੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਦੱਸਣ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਰਹੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਯਾਤਰਾ ਦੇ ਬਾਕੀ ਸਮੇਂ ਲਈ ਉਸਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਮਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰ ਲਿਆ। ਦਾਊਦ ਕਰੂਜ਼ ਦੇ ਬਾਕੀ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਭੜਕਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ।

ਕਰੂਜ਼ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆ ਕੇ, ਇਲਹਾਮ ਆਪਣੀ ਭੈਣ ਨਾਲ ਉਸੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਲਈ ਚਲੀ ਗਈ, ਪਰ ਦਾਊਦ ਦੇ ਕੰਮ 'ਤੇ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਉਹ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਖਾਣਾ ਪਕਾਉਣ, ਸਾਫ਼-ਸਫ਼ਾਈ ਅਤੇ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਪਸ ਵਿਆਹ ਵਾਲੇ ਘਰ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਆਪਣੀ ਭੈਣ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਪੁਲਿਸ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕੋਈ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਵਾਪਸ ਵਿਆਹੁਤਾ ਘਰ ਚਲੀ ਗਈ ਪਰ ਬੇਸਮੈਂਟ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ।

ਘਰ ਵਾਪਸ ਪਰਤਣ ਤੋਂ ਕੁਝ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਬਾਅਦ, ਦਾਊਦ ਨੇ ਇਲਹਾਮ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਗਰਦਨ 'ਤੇ ਬੀਅਰ ਦੀ ਬੋਤਲ ਨਾਲ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰੇ। ਇਲਹਾਮ ਨੇ ਇਹ ਗੱਲ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ। ਇਕ ਹਫ਼ਤੇ ਬਾਅਦ, ਇਕ ਹੋਰ ਬਹਿਸ ਹੋਈ ਜਿੱਥੇ ਇਲਹਾਮ ਨੇ ਦਾਊਦ ਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਫਰੇਲਣ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਿਆ। ਇਸ ਬਿੰਦੂ ਤੇ ਦਾਊਦ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕੈਮਕੋਰਡਰ ਨਾਲ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਤਾਅਨੇ ਮਾਰਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੇ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾ ਵੀ ਕੀਤਾ ਸੀ)। ਇਲਹਾਮ ਨੇ ਕੈਮਕੋਰਡਰ ਨੂੰ ਫੜਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਪਰ ਦਾਊਦ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਫਰਸ਼ ਵੱਲ ਧੱਕ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਥੇ ਉਹ ਡਿੱਗ ਪਈ, ਉਸਦੇ ਸਿਰ, ਕੂਹਣੀ ਅਤੇ ਗਰਦਨ ਤੇ ਸੱਟ ਲੱਗੀ। ਉਸਨੇ ਦਾਊਦ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਹੁਣ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗੀ। ਉਸਨੇ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਥਾਂ ਤੇ ਲਿਜਾਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਅਫ਼ਸਰਾਂ ਨੇ ਦਾਊਦ ਨੂੰ ਵਿਅਸਤ ਰੱਖਿਆ ਜਦੋਂ ਇਲਹਾਮ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਮਾਨ ਪੈਕ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਇਕ ਪਨਾਹਘਰ ਗਈ। ਕੋਈ ਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਦਾਊਦ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਲਹਾਮ ਨੇ ਉਸ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਚਿਲਡਰਨ ਏਡ

ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਨਾਹਘਰ ਵਿੱਚ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਲਹਾਮ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਸੈਲ੍ਹਾਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਈ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਤੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਟਕਰਾਅ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਮਤਾ

ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਲਹਾਮ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਪਤੀ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦਖਲ ਨਾਲ, ਇੱਕ ਮੁਲਾਕਾਤ ਦੇ ਕਾਰਜਕ੍ਰਮ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਏ। ਇੱਕ ਸਾਲ ਬਾਅਦ, ਦਾਊਦ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਅਗਲੇ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ। ਚਿਲਡਰਨ ਏਡ ਸੁਸਾਇਟੀ ਵੀ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਇਲਹਾਮ ਦੀ ਇੱਛਾ ਇਕ ਨਵੀਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਅਤੇ ਸਥਿਰਤਾ, ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਭਾਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਦਾਊਦ ਵੱਖ ਹੋਣ ਤੱਕ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਰੂਪਾਂ ਨਾਲ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਵਕੀਲ (ਓਸੀਐਲ) ਦਾ ਦਫਤਰ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸਰਬੋਤਮ ਹਿੱਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਲਹਾਮ ਸੰਯੁਕਤ ਦੇਖਭਾਲ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦਾਊਦ ਦੀ ਬੱਚਿਆਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰੇਗੀ, ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਪਤੀ ਗੁੱਸੇ ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ ਦੇ ਮਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਲਵੇ। ਉਹ ਬੱਚੇ ਅਤੇ ਪਤੀ ਲਈ ਸਹਾਇਤਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ

ਕੇਸ ਅਧਿਐਨ ਨੰਬਰ 14: ਰੀਤੂ ਅਤੇ ਸਤਿੰਦਰ

	ਐਰਤ	ਆਦਮੀ
ਨਾਮ	ਰੀਤੂ	ਸਤਿੰਦਰ
ਵਿਆਹ ਦੇ ਸਮੇ ਦੀ ਉਮਰ	27	30
ਉਮਰ *	28	31
ਉਦਗਮ ਦੇਸ਼	ਭਾਰਤ	ਭਾਰਤ
ਧਰਮ	ਸਿੱਖ	ਸਿੱਖ
ਸਿੱਖਿਆ	ਅੰਡਰਗ੍ਰੈਜੂਏਟ	ਅੰਡਰਗ੍ਰੈਜੂਏਟ
ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਯੋਗਤਾ	ਨਿਪੁੰਨ	ਨਿਪੁੰਨ
ਪਰਵਾਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰੁਜ਼ਗਾਰ	ਆਈ ਟੀ	ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ
ਰੁਜ਼ਗਾਰ *	ਇੱਕ ਫਾਸਟ ਫੂਡ ਉਦਯੋਗ ਵਿੱਚ ਕਰਮਚਾਰੀ	ਮਨੁੱਖੀ ਸਰੋਤ ਮੈਨੇਜਰ
ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਵਾਸ ਕੀਤਾ	ਪਰਿਵਾਰਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀ: ਸਤਿੰਦਰ ਨੇ ਸਪੈਸ਼ਲ ਸਪਾਂਸਰਸ਼ਿਪ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿਤੂ ਨੂੰ ਸਪਾਂਸਰ ਕੀਤਾ ਸੀ	ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ
ਇਮੀਗ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਥਿਤੀ *	ਸਥਾਈ ਨਿਵਾਸੀ (2016)	ਨਾਗਰਿਕ

ਵਿਆਹ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ: 1 ਔਲਾਦ: ਕੋਈ ਨਹੀਂ		

* ਫੈਮਲੀ ਕੋਰਟ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਮੇਂ

ਪੂਰਵ-ਮਾਈਗ੍ਰੇਸ਼ਨ ਇਤਿਹਾਸ

ਰਿਤੂ ਨੇ ਇੰਡੀਆ ਤੋਂ ਬਿਜ਼ਨਸ ਐਡਮਿਨਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਬੈਚਲਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਵੈਬ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਅਤੇ ਡਿਜੀਟਲ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਨਾਲ ਪੂਰਾ ਸਮਾਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਲਈ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕੰਮ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਪਰੰਤੂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨੌਕਰੀ ਫਿਰ ਤੋਂ ਅਰੰਭ ਕਰ ਦਿੱਤੀ, ਇੱਕ ਸੀਨੀਅਰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਛੋਟੇ ਵੈਬ ਸਮਾਧਾਨ ਪ੍ਰਦਾਤਾ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਕੈਨੇਡਾ ਜਾਣ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰਦਿਆਂ, ਉਸਨੇ ਪੰਜ (5) ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਇੰਗਲਿਸ਼ ਲੈਂਗਵੇਜ਼ ਟੈਸਟਿੰਗ ਸਿਸਟਮ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ (ਆਈਲੈਟਸ) ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਅਹੁਦਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪ੍ਰੈਲ 2016 ਵਿੱਚ ਸਤਿੰਦਰ ਰੀੜ੍ਹ ਦੀ ਸਰਜਰੀ ਲਈ ਭਾਰਤ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਰਿਤੂ ਨੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਆਈਲੈਟਸ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ।

ਰਿਤੂ ਅਤੇ ਸਤਿੰਦਰ ਦੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਦੱਖਣੀ ਏਸ਼ੀਆਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਇੱਕ ਮੈਟਰਿਮੋਨਿਅਲ ਵੈਬਸਾਈਟ ਤੇ ਹੋਈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਆਨਲਾਈਨ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਲਈ ਲਗਾਤਾਰ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਰਹੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਸਮੇਂ ਰਿਤੂ ਦੀ ਉਮਰ ਸਤਾਈ ਸਾਲ ਸੀ ਅਤੇ ਸਤਿੰਦਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉੱਨਤੀ ਸਾਲਾ ਦਾ ਸੀ। ਸਤਿੰਦਰ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੀ ਪਰੰਪਰਾ ਅਨੁਸਾਰ "ਸ਼ਗਨ" ਦੇਣ ਆਇਆ ਸੀ। ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਤਿੰਦਰ ਨੇ ਮੈਟਰਿਮੋਨਿਅਲ ਵੈਬਸਾਈਟ 'ਤੇ ਇੱਕ ਧੰਨਵਾਦ-ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ

ਸਫਲ ਜਾਣ ਪਛਾਣ ਲਈ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਆਹ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਨੀਮੂਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਤਿੰਦਰ ਵਾਪਸ ਕੈਨੇਡਾ ਆਇਆ। ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਨੇ ਰੋਜ਼ ਫੋਨ 'ਤੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ, ਕਈ ਵਾਰ ਚਾਰ ਘੰਟੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੱਲਬਾਤ ਦੌਰਾਨ, ਸਤਿੰਦਰ ਨੇ ਕੈਨੇਡਾ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰੀਤੂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਵਿਦਿਆ ਦੇ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਸਾਫਟਵੇਅਰ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਿੰਗ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਕੈਰੀਅਰ ਹਾਸਲ ਕਰ ਸਕੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਬਾਅਦ, ਰੀਤੂ, ਸਪੈਸਲ ਸਪਾਂਸਰਸ਼ਿਪ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਸਥਾਈ ਨਿਵਾਸੀ ਵਜੋਂ ਕੈਨੇਡਾ ਪਹੁੰਚ ਗਈ।

ਕੈਨੇਡਾ ਵਿੱਚ ਵੱਸਣਾ

ਰੀਤੂ ਦੇ ਕੈਨੇਡਾ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਥੋੜੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ, ਸਤਿੰਦਰ ਨੇ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇੱਕ ਸਥਿਰ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਰੀਤੂ ਇੱਕ ਨੌ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਦੰਦਾਂ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਸਾਫਟਵੇਅਰ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਿੰਗ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਕੈਰੀਅਰ ਬਣਾਏ। ਉਸਨੇ ਕੈਨੇਡਾ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੇ ਦੰਦਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਾਲਜ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆਇਆ, ਸਤਿੰਦਰ ਨੇ ਸਹਿ-ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਲਈ ਇਕ ਸੰਭਵ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ।

ਕੈਨੇਡਾ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ, ਰੀਤੂ ਨੂੰ ਇਕ ਫੈਕਟਰੀ ਮਜ਼ਦੂਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਕ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ ਕੰਮ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵਿੱਤੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੀ।

ਘਰੇਲੂ ਹਿੰਸਾ

ਜਦੋਂ ਮਈ 2016 ਵਿਚ ਰੀਤੂ ਕੈਨੇਡਾ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਤਿੰਦਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨਾਲ ਚਲੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਸਤਿੰਦਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਇੱਕ ਮਰਦ ਜਿਨਸੀ ਭਾਈਵਾਲ ਸੀ ਅਤੇ

ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜਿਨਸੀ ਰੁਝਾਨ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਪਤਨੀ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਰਿਤੂ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਜਿਨਸੀ ਝੁਕਾਅ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਸੀ। ਰਿਤੂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਤਿੰਦਰ ਨੇ ਹਨੀਮੂਨ ਸਮੇਂ ਵਿਆਹ ਦੀ ਰਸਮ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਿਨਸੀ ਰੁਝਾਨ ਉੱਤੇ ਸ਼ੱਕ ਨਾ ਹੋਵੇ।

ਸਤਿੰਦਰ ਨੇ ਰੀਤੂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਮਰਦ ਸਾਥੀ ਅਤੇ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਘਰ ਵਿਚ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿਣ, ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਰੀਤੂ ਨੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ। ਸਤਿੰਦਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਾਂ-ਪਿਓ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੀ ਰਹੇਗੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੁਰਸ਼ ਸਾਥੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਲੈਂਦਾ।

ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਤਿੰਦਰ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ ਤੇ ਜਾਂਦਾ ਰਿਹਾ। ਇੱਕ ਮੁਲਾਕਾਤ 'ਤੇ ਸਤਿੰਦਰ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਰਿਤੂ ਨਾਲ ਸੈਕਸ ਕੀਤਾ। ਰਿਤੂ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਸਤਿੰਦਰ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਹੁਰਿਆਂ ਤੋਂ ਜ਼ਬਾਨੀ, ਸਰੀਰਕ ਅਤੇ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਸਹਿੰਦੀ ਰਹੀ। ਉਸਦੇ ਸਹੁਰਿਆਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਸਤਿੰਦਰ ਦੀ ਸੈਕਸੁਅਲਤਾ ਪਰਿਵਾਰ ਲਈ ਸ਼ਰਮਿੰਦਗੀ ਲਿਆਵੇਗੀ ਅਤੇ ਪਤਨੀ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਵਿਚ ਰਿਤੂ, ਸਤਿੰਦਰ ਦੀ ਜਿਨਸੀਅਤ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਸੱਸ-ਸਹੁਰਿਆਂ ਨੇ ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਤੋਂ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਜੋੜੇ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇਕੱਠੇ ਸਮਾਜਿਕ ਸਮਾਗਮਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ। ਸੱਸ-ਸਹੁਰਿਆਂ ਨੇ ਰਿਤੂ ਨੂੰ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜੇ ਉਸ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਨਿਕਾਲਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸਾਖ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਦਬਾਅ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਅਤੇ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸਤਿੰਦਰ, ਰਿਤੂ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਨੇ ਦਿਨ ਸਖਤ ਹੁੰਦਾ ਗਿਆ।

ਜਦੋਂ ਰਿਤੂ ਉਸਦੇ ਸਹੁਰਿਆਂ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਗਹਿਣੇ ਲੈ ਗਏ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸਹੁਰੇ ਦੇ ਬੈਂਕ ਲਾਕਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ। ਸਹੁਰਿਆਂ ਨੇ ਵੀ ਉਸ ਦੀਆਂ ਹਰਕਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ, ਉਸਨੂੰ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ਤ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਵਰਜਿਆ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਿਤੂ ਸਤਿੰਦਰ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮਰਦ ਸਾਥੀ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੀ ਰਹੀ, ਸਤਿੰਦਰ ਨੇ ਰੀਤੂ ਨੂੰ ਤਲਾਕ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਉਸਨੇ ਕਈ ਵਾਰ ਰਿਤੂ ਨੂੰ ਤਲਾਕ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਦੀ

ਕੇਸਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਉਸਨੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਮਾਰਿਆ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਹ ਫਰਸ਼ ਉੱਤੇ ਡਿੱਗ ਪਈ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਸਤਿੰਦਰ ਦੇ ਮਾਪੇ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਸਤਿੰਦਰ ਅਤੇ ਰਿਤੂ ਦਾ ਵਿਆਹ ਇੱਕ ਵਿਲੱਖਣ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਦਬਾਅ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਭੁਲੇਖੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਵੇ।

ਸਤੰਬਰ 2016 ਵਿਚ, ਕੈਨੇਡਾ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ, ਰਿਤੂ ਦੇ ਸਹੁਰਿਆਂ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਵਿਆਹ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਰਿਤੂ ਦਾ ਪ੍ਰੇਮ ਸੰਬੰਧ ਸੀ। ਪਰ ਇਹ ਇਕ ਕਠੋਰ ਝੂਠ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਰਿਤੂ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਮਹਿਲਾ ਆਸਰਾ ਘਰ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉਥੇ ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਚਲਿਆ ਕਿ ਸਤਿੰਦਰ ਨੇ ਉਸਦੇ ਫੋਨ ਤੇ ਇੱਕ ਟਰੈਕਿੰਗ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਲਗਾਈ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਰਿਤੂ ਆਸਰਾ ਘਰ 'ਚ ਰਹਿ ਰਹੀ ਸੀ ਤਾਂ ਸਤਿੰਦਰ ਨੇ ਦੇਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੇ ਮੰਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਸੇਸ਼ਲ ਮੀਡੀਆ ਤੇ ਇਕ ਜਾਅਲੀ ਇੰਸਟਾਗ੍ਰਾਮ ਪ੍ਰੋਫਾਈਲ ਬਣਾਈ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਾਥੀ ਦੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਪੋਸਟ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਰਿਤੂ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪੜਤਾਲ ਦੌਰਾਨ ਪੁਲਿਸ ਦਾ ਪੂਰਾ ਸਾਥ ਦਿੱਤਾ।

ਮਤਾ

ਸਤਿੰਦਰ ਨੇ ਤਲਾਕ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਰਿਤੂ ਵਿਆਹੁਤਾ ਸਮਰਥਨ ਅਤੇ ਬਰਾਬਰੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਗਹਿਣੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦੀ ਵੀ ਮੰਗ ਰੱਖੀ। ਸਤਿੰਦਰ ਦੀ ਕਮਾਈ ਵੱਖ ਹੋਣ ਸਮੇਂ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਭਗ ਇਕ ਸਾਲ ਵਿਚ \$ 60,000 ਸੀ। ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ 2,000 ਦੀ ਰਕਮ ਇੱਕ ਅੰਤਮ ਵਿਆਹ ਸਮਰਥਨ ਸਮਝੋਤੇ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਤਿੰਦਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬੈਚਲਰਸ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਨੌਕਰੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਸਦੀ ਆਮਦਨੀ ਦਾ ਇਕਮਾਤਰ ਸਰੋਤ ਓਐਸਏਪੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਦਾ ਮਾਮਲਾ ਫੈਮਲੀ ਕੋਰਟ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਓਨਟਾਰੀਓ ਵਰਕਸ ਤੋਂ ਸਮਰਥਨ ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇ ਹੁਨਰਾਂ ਨੂੰ ਅਪਗ੍ਰੇਡ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ। ਰਿਤੂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਇਕ ਸਮਾਜਿਕ

ਕਾਲਜ ਵਿਚ ਸੈਕੰਡਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਹ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਕਾਰਨ ਕਰਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਜੀਅ ਰਹੀ ਹੈ।

ਕੇਸ ਅਧਿਐਨ ਨੰਬਰ 15: ਆਇਸ਼ਾ ਅਤੇ ਕਬੀਰ

	ਔਰਤ	ਆਦਮੀ
ਨਾਮ	ਆਇਸ਼ਾ	ਕਬੀਰ
ਵਿਆਹ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਉਮਰ	25	27
ਉਮਰ *	31	33
ਉਦਗਮ ਦੇਸ਼	ਬੰਗਲਾਦੇਸ਼	ਬੰਗਲਾਦੇਸ਼
ਧਰਮ	ਮੁਸਲਮਾਨ	ਮੁਸਲਮਾਨ
ਸਿੱਖਿਆ	ਅੰਡਰਗ੍ਰੈਜੂਏਟ	ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ
ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਯੋਗਤਾ	ਨਿਪੁੰਨ	ਨਿਪੁੰਨ
ਪਰਵਾਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰੁਜ਼ਗਾਰ	ਵਿਦਿਆਰਥੀ	ਵਿਦਿਆਰਥੀ
ਰੁਜ਼ਗਾਰ *	ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰ	ਆਈ ਟੀ
ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਵਾਸ ਕੀਤਾ	ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ	ਪਰਿਵਾਰਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀ: ਆਇਸ਼ਾ ਨੇ ਕਬੀਰ ਨੂੰ ਸਪੋਂਸਰ ਸਪਾਂਸਰਸ਼ਿਪ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਤਹਿਤ ਸਪਾਂਸਰ ਕੀਤਾ
ਇਮੀਗ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਥਿਤੀ *	ਨਾਗਰਿਕ	ਸਥਾਈ ਨਿਵਾਸੀ (2005)
<ul style="list-style-type: none"> ਵਿਆਹ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ: 6 ਔਲਾਦ: <p>ਪੁੱਤਰ: ਸਲੀਮ (4 ਸਾਲ)</p>		

* ਫੈਮਲੀ ਕੋਰਟ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਮੇਂ

ਪੂਰਵ-ਮਾਈਗ੍ਰੇਸ਼ਨ ਇਤਿਹਾਸ

ਆਇਸ਼ਾ ਦਾ ਜਨਮ ਪਰਿਵਾਰ ਬੰਗਲਾਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਕੈਨੇਡਾ ਆ ਗਿਆ। ਉਸ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਅਧਿਆਤਮਕ ਰੂਪ ਸੂਫੀਵਾਦ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਵਿਆਹ ਦੇ ਸਮੇਂ ਆਇਸ਼ਾ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਇਕ ਵਿਦਿਆਰਥਣ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਬੀ.ਏ. ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਵਿਚ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਟੋਰਾਂਟੋ ਵਿਚ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿ ਰਹੀ ਸੀ। ਆਇਸ਼ਾ ਬੰਗਲਾਦੇਸ਼ ਦੀ ਇਕ ਪ੍ਰਤਿਭਾਵਾਨ ਗਾਇਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਗਾਇਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕਲਾਕਾਰ ਵਜੋਂ ਗਾਉਂਦੀ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰ ਕੈਨੇਡੀਅਨ ਨਾਗਰਿਕ ਸਨ। ਕਬੀਰ ਯੂਨਾਈਟਿਡ ਕਿੰਗਡਮ ਵਿਚ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤੇ, ਟੈਕਨੋਲੋਜੀ ਵਿਚ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਡਿਗਰੀ ਪੂਰੀ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਕਬੀਰ ਇਕ ਚੰਗੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿਚੋਂ ਆਏ ਸਨ, ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਏਅਰ ਲਾਈਨ ਇੰਡਸਟਰੀ ਵਿਚ ਇਕ ਉੱਚ ਅਹੁਦੇਦਾਰ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੋਵਾਂ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਹਿਯੋਗੀ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਆਹ ਦੀ ਰਸਮ ਬੰਗਲਾਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ 2004 ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਸੀ।

ਕੈਨੇਡਾ ਵਿੱਚ ਵੱਸਣਾ

ਆਇਸ਼ਾ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ, ਜੂਨ 2005 ਵਿੱਚ ਬੀ.ਏ. ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ। ਉਸਨੇ ਕਬੀਰ ਨੂੰ ਕੈਨੇਡਾ ਆਉਣ ਲਈ ਸਪਾਂਸਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਹ ਗਰੈਜੂਏਸ਼ਨ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ ਪਹੁੰਚਿਆ। ਆਇਸ਼ਾ ਅਤੇ ਕਬੀਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਵਿਆਹੁਤਾ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਕੈਨੇਡੀਅਨ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ। ਕਬੀਰ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ਕਬੀਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬੈਂਕ ਦੇ ਆਈਟੀ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਮਿਲਿਆ। ਆਇਸ਼ਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਗਰਭਵਤੀ ਹੋ ਗਈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਦਾ ਜਨਮ 2006 ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਘਰੇਲੂ ਹਿੰਸਾ

ਇਹ ਜੋੜਾ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਤੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਬਦਸਲੂਕੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈ, ਕਬੀਰ ਨੇ ਆਇਸ਼ਾ ਦੇ ਖਾਣਾ ਪਕਾਉਣ ਬਾਰੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ। ਇਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਚਿਹਰਾ ਉਬਲਦੇ ਤੇਲ ਦੇ ਭਾਂਡੇ ਉਤੇ ਕੀਤਾ ਤੇ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਰਸੋਈ ਦਾ ਸਹੀ ਤਾਪਮਾਨ ਸਿਖਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਕ੍ਰੋਧ ਅਤੇ ਹਿੰਸਾ ਤੋਂ ਡਰਦਿਆਂ ਆਇਸ਼ਾ ਜਲਦੀ ਹੀ ਕਬੀਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋ ਗਈ। ਸਾਰੀ ਗਰਭ ਅਵਸਥਾ ਦੌਰਾਨ ਕਬੀਰ ਉਸਨੂੰ ਲੱਤ ਮਾਰਦਾ, ਧੱਕਾ ਮਾਰਦਾ ਅਤੇ ਮੁੱਕਾ ਮਾਰਦਾ। ਕਬੀਰ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਇਸ਼ਾ 'ਤੇ ਗਰਭਪਾਤ ਕਰਨ ਲਈ ਦਬਾਅ ਪਾਇਆ। ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੇ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਣ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਵੱਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਮਦਦ ਲਈ, ਪਰ ਉਹਨਾ ਨੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਗਰਭ ਅਵਸਥਾ ਦੇ ਚੌਥੇ ਮਹੀਨੇ ਦੌਰਾਨ, ਆਇਸ਼ਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਡਾਕਟਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਕਬੀਰ ਦੇ ਆਪਸੀ ਸਬੰਧਾਂ ਤੇ ਮਸਲੀਆਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ। ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਇਸ ਜੋੜੀ ਨੂੰ ਮਨੋਚਿਕਿਤਸਕ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਦੌਰਾਨ, ਮਨੋਰੋਗ ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਪਤੀ ਆਪਣੇ ਗੁੱਸੇ ਦੇ ਮਸਲਿਆਂ ਲਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਨੋਰੋਗ ਡਾਕਟਰ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰੇ। ਕਬੀਰ ਇਸ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਤੋਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮਾਨਸਿਕ ਰੋਗਾਂ ਦੇ ਡਾਕਟਰ ਕੋਲ ਜਾਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੇ ਆਇਸ਼ਾ ਨੂੰ ਹੋਰ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਵਿਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਬਦਸਲੂਕੀ ਵਾਲਾ ਵਿਵਹਾਰ ਵੱਧਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬੇਟਾ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਆਇਸ਼ਾ ਦੇ ਮਾਪੇ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਲਈ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਆਏ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਮੁਲਾਕਾਤ ਉਸ ਸਮੇਂ ਛੋਟੀ ਹੋ ਗਈ ਜਦੋਂ ਕਬੀਰ ਨੇ ਆਇਸ਼ਾ ਦੀ ਮਾਂ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਹ ਚਲੀ ਗਈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਕੁਝ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਚ' ਸੀ। ਜਨਤਕ ਸਿਹਤ ਨਰਸ ਜਿਹੜੀ ਆਇਸ਼ਾ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਜਣੇਪੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਘਰ ਆਈ, ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਆਇਸ਼ਾ ਮਾਨਸਿਕ ਸਿਹਤ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਤ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਲੀ ਉਦਾਸੀ ਉੱਤੇ ਸ਼ੱਕ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਇਸ਼ਾ ਦੀ ਹਮਾਇਤੀ ਸੀ।

ਆਇਸ਼ਾ ਤੋਂ ਘਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕੰਮ, ਬੱਚੇ ਦੀ ਪਰਵਰਿਸ਼ ਅਤੇ ਕਬੀਰ ਦੇ ਵਧੇ ਹੋਏ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਨਵੇਂ ਬੱਚੇ ਦੀਆਂ ਚੀਕਾਂ ਨੇ ਕਬੀਰ ਦੀ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਇਸ਼ਾ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਬੇਟੇ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸੇਫੇ ਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਸੌਣ। ਸਿਰਫ ਇਕ ਸਾਲ ਦੇ ਬੱਚੇ ਨਾਲ, ਆਇਸ਼ਾ ਕਈ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਕੋਲ ਚਲੀ ਗਈ।

ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਕਬੀਰ ਇਕ ਸਖਤ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਰਿਹਾ, ਜਿਸਨੇ ਆਇਸ਼ਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਤੋਂ ਆਦੇਸ਼ ਮੰਨਣ ਅਤੇ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਬਣਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਜੇ ਪੁੱਤਰ ਕਬੀਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਤੁਰੰਤ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਕਬੀਰ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਡਾਂਟਦਾ, ਝੰਜੋੜਦਾ ਅਤੇ ਮਾਰਦਾ। ਬੱਚਾ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਡਰਦਾ ਸੀ, ਆਇਸ਼ਾ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਡਰ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕੁੱਟਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਬੀਰ ਨੇ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਨੈਕਰੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਜੂਨ 2010 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਗਏ। ਘਰ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਕੇਵਲ ਕਬੀਰ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਸੀ। ਕਬੀਰ ਚੰਗਾ ਪੈਸਾ ਕਮਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਥਾਨਕ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿਚ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਕੋਰਸ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਕਬੀਰ ਨੇ ਆਇਸ਼ਾ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਹ ਘਰ ਉਸਦੀ ਸੰਪਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਸੁਥਰਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਜੇ ਇਹ ਕੰਮ ਨਾ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕੁੱਟਿਆ ਜਾਂਦਾ।

ਜਨਵਰੀ 2010 ਵਿਚ, ਜਦੋਂ ਆਇਸ਼ਾ ਦਾ ਚਾਚਾ ਮਿਲਣ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਬੀਰ ਨੂੰ ਆਇਸ਼ਾ ਅਤੇ ਬੇਟੇ ਨਾਲ ਬਦਸਲੂਕੀ ਕਰਦੇ ਵੇਖਿਆ। ਕਬੀਰ ਆਪਣੀ ਜੁੱਤੀ ਨਾਲ ਆਇਸ਼ਾ ਨੂੰ ਮਾਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਕਬੀਰ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੇਫੇ ਉੱਤੇ ਧੱਕ ਦਿੱਤਾ। ਜਦੋਂ ਬੱਚੇ ਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਦਖਲ ਦਿੱਤਾ, ਕਬੀਰ ਨੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਵਾਸ਼ਰੂਮ ਵਿਚ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਲਾਈਟਾਂ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਬੱਚਾ ਡਰ ਗਿਆ।

ਆਇਸ਼ਾ ਨੇ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਮਾਨਸਿਕ ਸਿਹਤ ਦੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਕਸਤ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਇਲਾਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ 2007 ਅਤੇ 2010 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ 2010 ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਸਿਖਰ ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ। ਕਬੀਰ ਨੇ ਆਇਸ਼ਾ ਨੂੰ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਉਸਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਕਨੇਡਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਜਾਨੋਂ ਮਾਰਨ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਚਾਕੂ ਨਾਲ ਧਮਕਾਉਂਦਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ 'ਅਨਪੜ੍ਹ' ਅਤੇ 'ਮੂਰਖ' ਕਹਿੰਦਾ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਆਖ ਦਿੰਦਾ। ਬੇਟਾ ਨੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਰੋ ਪਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਲੱਗਾ।

ਅਗਸਤ 2010 ਵਿੱਚ ਕਬੀਰ ਨੇ ਆਇਸ਼ਾ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਆ ਕੇ ਆਇਸ਼ਾ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਣ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਦੋਂ ਤਕ ਉਹ 'ਸੁਧਾਰ' ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ। ਆਇਸ਼ਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਬੱਚਾ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਉਸਨੂੰ ਫੈਮਲੀ ਡਾਕਟਰ ਕੋਲ ਲੈ ਗਏ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਇਸ਼ਾ ਨੂੰ ਬਾਹਰੀ ਮਰੀਜ਼ ਮਾਨਸਿਕ ਸਿਹਤ ਕਲੀਨਿਕ ਵਿੱਚ ਰੈਫਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਕਲੀਨਿਕ ਨਾਲ ਅਕਤੂਬਰ 2010 ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਇਲਾਜ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। ਬਾਹਰੀ ਮਰੀਜ਼ ਕਲੀਨਿਕ ਲਈ ਪਤੀ / ਪਤਨੀ ਦੀ ਲੋੜ ਪੈਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਸਮਾਜ ਸੇਵਕ ਨਾਲ ਮੀਟਿੰਗ ਲਈ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਸਹਿਯੋਗ ਵਿੱਚ ਆਵੇ। ਕਬੀਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਇਸ ਲਈ ਬਾਹਰੀ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਕਲੀਨਿਕ ਨੇ ਆਇਸ਼ਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਆਉਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਅਗਲੇ ਹੀ ਦਿਨ ਪਿਤਾ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਲਾਕਾਤ ਲਈ ਲੈ ਗਏ, ਅਤੇ ਉਹ ਮਾਨਸਿਕ ਰੋਗਾਂ ਦੇ ਡਾਕਟਰ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ। ਆਪਣੀ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੌਰਾਨ ਆਇਸ਼ਾ ਨੇ ਸਾਂਝਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਤੋਂ ਘਬਰਾ ਗਈ ਸੀ।

ਉਸਨੇ ਡਾਕਟਰ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਕੋਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਤੋਂ ਡਰਦੀ ਹੈ। ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪੁਲਿਸ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ

ਸਹਾਇਤਾ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀਆਂ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸ ਦੇਵੇ, ਜੇ ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਏਜੰਸੀਆਂ ਨੂੰ ਖੁਦ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਖੁਦ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰ ਦੇਵਾਗਾ।

ਆਇਸ਼ਾ ਨੇ ਇਸ ਬਦਸਲੂਕੀ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਉਸਨੂੰ ਬੱਚੇ ਦੇ ਨਾਲ ਪਨਾਹ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਏ। ਉਹ ਇਕ ਰਾਤ ਪਨਾਹ 'ਤੇ ਰਹੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਦੇ ਘਰ ਚਲੀ ਗਈ। ਕਬੀਰ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਹਥਿਆਰ ਨਾਲ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਧਮਕੀਆਂ ਦੇਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ। ਉਸਨੂੰ ਸੰਪਰਕ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਰਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਚਿਲਡਰਨ ਏਡ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਦਖਲ ਦੇ ਸਮੇਂ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਕ ਦਾਖਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜੋਖਮ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਆਇਸ਼ਾ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਘਰ ਗਏ। ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਵਾਤਾਵਰਣ ਬੱਚੇ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਲੋੜ ਪੈਣ 'ਤੇ ਆਇਸ਼ਾ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇ।

ਮਤਾ

ਕਬੀਰ ਨੇ ਬੱਚੇ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਅਤੇ ਪਹੁੰਚ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਿਆਂ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ। ਆਇਸ਼ਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਇਕਲੋਤੀ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਇਕ ਧਾਰਾ 30 ਮੁਲਾਂਕਣ (ਓਨਟਾਰੀਓ ਦੇ ਚਿਲਡਰਨ ਲਾਅ ਰਿਫਾਰਮ ਐਕਟ (ਸੀ.ਐੱਲ.ਆਰ.ਏ.) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਇਕ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨੀ ਨੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਇਕਲੋਤੀ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ। ਅਦਾਲਤ ਧਾਰਾ 30 ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਮਾਂ-ਪਿਓ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਚਿੰਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਸਿਹਤ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਬੱਚੇ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣ ਲਈ, ਆਇਸ਼ਾ ਹੁਣ ਆਪਣੀ ਮਾਨਸਿਕ ਸਿਹਤ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਭਾਲ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਾਤਾ

ਪਿਤਾ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਨਾਲ ਆਦਿਸੁ ਦੁਆਰਾ ਬੱਚੇ ਦਾ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਪਾਲਣ ਪੋਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਚੱਲ ਰਹੀ ਸੀ, ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਬੱਚੇ ਤੱਕ ਨਿਗਰਾਨੀ ਹੇਠ ਪਹੁੰਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਆਇਸ਼ਾ ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਇਕ ਆਲੋਚਨਾਤਮਕ ਰਿਪੋਰਟ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਉਂਕਿ ਐਸ. 30 ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿਚ ਕਬੀਰ ਦੇ ਗੁੱਸੇ ਦੇ ਮਸਲਿਆਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਘਰੇਲੂ ਹਿੰਸਾ ਦੇ ਪਹਿਲੂ ਦਾ ਲੇਖਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਲੋਚਨਾਤਮਕ ਰਿਪੋਰਟ ਨੇ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਆਇਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਬੇਟੇ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਬਣਾਈ ਰੱਖੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਆਸ ਪਾਸ ਇਕ 'ਕਮਿਨੀਟੀ ਆਫ ਸਪੋਰਟ ਐਂਡ ਅਕੁਟੀਬਿਲਟੀ' (ਸੀ. ਓ. ਐਸ. ਏ) ਬਣਾਈ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਬੱਚੇ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋ ਸਕਣ। ਮਾਮਲਾ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਹਿਰਾਸਤ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੁਆਰਾ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਿਥੇ ਆਇਸ਼ਾ ਨੂੰ ਬੱਚੇ ਦੇ ਧਰਮ ਅਤੇ ਸਿਹਤ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣਾ ਪਿਆ ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਬੱਚੇ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਫੈਸਲੇ ਲਏ। ਬੱਚਾ ਮੁੱਖ ਤੌਰ ਤੇ ਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਬੀਰ ਉਸ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਇਸ਼ਾ ਨੂੰ ਕਬੀਰ ਤੋਂ ਵਿਆਹੁਤਾ ਸਮਰਥਨ ਅਤੇ ਬਾਲ ਸਹਾਇਤਾ ਮਿਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਵਿਆਹੁਤਾ ਘਰ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਮਿਲ ਗਿਆ।

ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਲਈ ਪ੍ਰਸ਼ਨ

1. ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਬਾਰੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਜਿਸਨੇ ਕੇਸ ਅਧਿਐਨ ਵਿਚਲੀ ਔਰਤ ਵਰਗੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਹੈ?
2. ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿਚ ਹਿੰਸਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਕੀ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ?
3. ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਭਾਈਚਾਰੇ ਵਿਚ ਘਰੇਲੂ ਹਿੰਸਾ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਦਾ ਕਿਵੇਂ ਸਮਰਥਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ?
4. ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਬਾਰੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਜੋ ਘਰੇਲੂ ਹਿੰਸਾ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ?
5. ਉਹ ਏਜੰਸੀ ਕਿਹੜੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ?